

EVANGHELIA DELA MATEI

*Neamul și Nașterea lui
Iisus Hristos.*

1 1. Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.

2. Avraam a născut pe Isaac, iar Isaac a născut pe Iacov, iar Iacov a născut pe Iuda și pe frații lui.

3. Iar Iuda a născut pe Fares și pe Zara din Tamar, iar Fares a născut pe Esrom, iar Esrom a născut pe Aram.

4. Iar Aram a născut pe Aminadav, iar Aminadav a născut pe Naason, iar Naason a născut pe Salmon.

5. Iar Salmon a născut pe Vooz din Rahav, iar Vooz a născut pe Oved din Rut, iar Oved a născut pe Iese.

6. Iar Iese a născut pe David regele, iar David regele a născut pe Solomon din femeia lui Urie.

7. Iar Solomon a născut pe Rovoam, iar Rovoam a născut pe Avia, iar Avia a născut pe Asa.

8. Iar Asa a născut pe Iosafat, iar Iosafat a născut pe Ioram, iar Ioram a născut pe Ozia.

9. Iar Ozia a născut pe Ioatam, iar Ioatam a nă-

scut pe Ahaz, iar Ahaz a născut pe Ezechia.

10. Iar Ezechia a născut pe Manase, iar Manase a născut pe Amon, iar Amon a născut pe Iosia.

11. Iar Iosia a născut pe Iehonia și pe frații lui, la mutarea în Babilon.

12. Iar după mutarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiil, iar Salatiil a născut pe Zorobabel.

13. Iar Zorobabel a născut pe Aviud, iar Aviud a născut pe Eliachim, iar Eliachim a născut pe Azor.

14. Iar Azor a născut pe Sadoc, iar Sadoc a născut pe Ahim, iar Ahim a născut pe Eliud.

15. Iar Eliud a născut pe Eleazar, iar Eleazar a născut pe Matan, iar Matan a născut pe Iacov.

16. Iar Iacov a născut pe Iosif, bărbatul Mariei, din care s'a născut Iisus, ce se zice Hristos.

17. Deci, toate neamurile dela Avraam până la David, neamuri patrusprezece; și dela David până la mutarea în Babilon, neamuri patrusprezece; și dela mutarea în Babilon până la Hristos, neamuri patrusprezece.

18. Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Că logodită fiind mama lui, Maria, cu Iosif, mai înainte de a se aduna ei, s'a aflat având în pânțece din Duhul Sfânt,

19. Iar Iosif, bărbatul ei, drept fiind și nevrând s'o vădească, a vrut s'o lase în ascuns.

20. Și acestea gândind el, iată îngerul Domnului i s'a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, femeia ta, că ce s'a zămislit în ea, din Duhul Sfânt este.

21. Și va naște fiu și vei chema numele lui IISUS, că acesta va mântui pe poporul său de păcatele sale;

22. Iar acestea toate s'au făcut ca să se împlinească ceea ce s'a zis de la Domnul prin proorocul, ce zice: «Iată, fecioara în pânțece va avea și va naște fiu și vor chema numele lui Emanuil, ce se tâlcuește: cu noi Dumnezeu».

23. Și sculându-se Iosif din somn, a făcut precum i-a poruncit îngerul Domnului și a luat pe femeia sa

24. Și n'a cunoscut-o până ce a născut pe fiul său cel întâiu născut și a chemat numele lui IISUS.

Magii dela răsărit. Fuga în Egipt. Uciderea pruncilor. Intoarcerea din Egipt în Nazaret

2 1. Iar dacă s'a născut Iisus în Betleemul Iudeii, în zilele lui Irod regele, iată magi dela răsărit au venit în Ierusalim,

2. Zicând: Unde este regele Iudeilor, cel ce s'a născut? Că am văzut steaua lui în răsărit și am venit să ne închinăm lui

3. Și auzind Irod, regele, s'a turburat și tot Ierusalimul cu el

4. Și adunând pe toți mai marii preoților și cărturarii poporului, i-a întrebat: Unde este să se nască Hristos?

5. Iar ei i-au zis: În Betleemul Iudeii, că așa s'a scris prin proorocul:

6. «Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nicidecum nu ești mai mic între domnii lui Iuda, că din tine va ieși povățuitor, care va paște pe poporul meu Israil».

7. Atunci Irod în ascuns chemând pe magi, a cercat cu deamănuntul de vremea în care s'a arătat steaua.

8. Și trimițându-i la Betleem, le-a zis: Mergând, cercetați cu amănuntul despre prunc, și dacă-l veți afla, să-mi vestiți și mie, ca și eu venind să mă închin lui.

9. Iar ei, ascultând pe

rege, s'au dus. Și iată steaua, pe care o văzuseră în răsărit, mergea înaintea lor, până a venit și a stat deasupra locului unde era pruncul.

10. Iar ei, văzând steaua, s'au bucurat cu bucurie mare foarte

11. Și intrând în casă, au văzut pruncul cu Maria, mama lui, și căzând s'au închinat lui, și deschizându-și vistieriile i-au adus daruri: aur și tămâie și smirnă

12. Și luând înștiințare prin vis să nu se întoarcă la Irod, pe altă cale s'au dus în țara lor.

13. Iar după ce s'au dus ei, iată îngerul Domnului în vis se arată lui Iosif, zicând: Sculându-te, ia pruncul și pe mama lui și fugi în Egipt și fii acolo până îți voi zice, căci vrea Irod să caute pruncul să-l piardă.

14. Iar el sculându-se, a luat pruncul și pe mama lui noaptea și s'au dus în Egipt

15. Și a fost acolo până la moartea lui Irod, ca să se îplinească ceea ce s'a zis de Domnul, prin proorocul, ce zice: «Din Egipt am chemat pe Fiul meu».

16. Atunci Irod, văzând că a fost amăgit de magi, s'a mâniat foarte și trimițând, a ucis pe toți pruncii din Betleem și din

toate hotarele lui, de doi ani și mai mici, după vremea ce aflate dela magi.

17. Atunci s'a împlinit ceea ce s'a zis de Ieremia proorocul, ce zice:

18. «Glas în Rama s'a auzit, plângere și tânguire multă, Rahil plângând pe fiii săi și nu vrea să se mângâie, pentru că nu mai sunt».

19. Iar după ce a murit Irod, iată îngerul Domnului se arată în vis lui Iosif în Egipt,

20. Zicând: Sculându-te, ia pruncul și pe mama lui și mergi în pământul lui Israil, că a murit cei ce căutau sufletul pruncului.

21. Iar el sculându-se, a luat pruncul și pe mama lui și a venit în pământul lui Israil

22. Și auzind că Arhelau domnește în Iudeia, în locul lui Irod, tatăl său, s'a temut să meargă acolo și luând poruncă în vis, s'a dus în părțile Galileii

23. Și venind a locuit în cetatea ce se numește Nazaret, ca să se îplinească ceea ce s'a zis prin prooroci, că «Nazarinean se va chema».

*Ioan Botezătorul în pustie.
Botezul lui Iisus.*

3 1. Iar în zilele acelea a venit Ioan Botezăto-

rul, propoveduind în pustia Iudeii

2. Și zicând: Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

3. Că acesta este despre care a zis Isaia, proorocul: «Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui».

4. Și acest Ioan avea îmbrăcămintea din peri de cămilă și brâu de curea împrejurul mijlocului lui, iar hrana lui era lăcuste și miere sălbatică.

5. Atunci ieșea la dân-sul Ierusalimul și toată Iudeia și toată laturea dimprejurul Iordanului

6. Și se botezau de el în Iordan, mărturisindu-și păcatele.

7. Și văzând pe mulți din farisei și din saducei venind către botezul lui, le-a zis: Pui de vipere, cine v'a arătat să fugiți de mânia ce va să fie?

8. Faceți dar roade vrednice de pocăință

9. Și să nu vi se pară că puteți zice în sine: Părinte avem pe Avraam, căci zic vouă, că poate Dumnezeu și din pietrele acestea să ridice fii lui Avraam,

10. Căci iată și securea ia rădăcina pomilor zace; deci, tot pomul, care nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă.

11. Eu vă botez pe voi

cu apă, spre pocăință, iar cel ce va veni după mine mai tare decât mine este, căruia nu sunt vrednic să-i duc încălțămintele. Acesta vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc,

12. A cărui lopată este în mâna lui și va curăța aria sa și va aduna grâul în jitnița sa, iar pleava o va arde în foc nestins.

13. Atunci a venit Iisus din Galileia la Iordan către Ioan, ca să se boteze de el,

14. Iar Ioan îl oprea, zicând: Eu am trebuință să mă botez de tine și tu vii la mine?

15. Și răspunzând Iisus, i-a zis: Lasă acum, că așa se cuvine să împlinim toată dreptatea. Atunci l-a lăsat.

16. Și botezându-se Iisus, îndată a ieșit din apă și iată i s'au deschis cerurile și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborîndu-se ca un porumbiel și venind peste el.

17. Și iată glas din ceruri, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, întru carele am binevoit.

Postul și ispitirea lui Iisus. Inceperea propoveduirii. Chemarea apostolilor.

4 1. Atunci a fost dus Iisus în pustie de Duhul, ca să se ispitească de diavolul

2. Și postind patruzeci de zile și patruzeci de nopți, după aceea a flămânzit

3. Și venind la el ispititorul, a zis: De ești Fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se facă pâini,

4. Iar el răspunzând, a zis: Scris este: «Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul ce iese din gura lui Dumnezeu».

5. Atunci l-a dus diavolul în sfânta cetate și l-a pus pe streșina templului

6. Și i-a zis: De ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, că scris este: «Ingerilor săi va porunci pentru tine și pe mâini te vor ridica, ca să nu lovești de piatră piciorul tău».

7. Și a zis Iisus lui: Iarăși scris este: «Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău».

8. Apoi l-a dus pe el diavolul pe un munte înalt foarte și i-a arătat toate împărățiile lumii și slava lor

9. Și a zis: Acestea toate ți le voi da, dacă vei cădea și te vei închina mie.

10. Atunci i-a zis Iisus: Mergi înapoia mea, Satano, că scris este: «Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai lui să-i slujești».

11. Atunci l-a lăsat dia-

volul și iată îngeri au venit la el și-i slujeau.

12. Iar auzind Iisus că Ioan a fost prins, s'a dus în Galileia

13. Și lăsând Nazaretul a venit și a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele Zavulonului și ale Neftalimului,

14. Ca să se împlinească ceea ce s'a zis prin Isaia, proorocul, care zice:

15. «Pământul Zavulonului și pământul Neftalimului, spre mare dincolo de Iordan, Galileia neamurilor;

16. Poporul ce ședea în întunec a văzut lumină mare și celor ce ședea în laturea și în umbra morții, lumină le-a răsărit».

17. De atunci a început Iisus a propovedui și a zice: Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

18. Și umblând pe lângă marea Galileii, a văzut doi frați: pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, aruncându-și mreaja în mare, că erau pescari

19. Și a zis lor: Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni,

20. Iar ei îndată lăsându-și mrejile, au mers după el.

21. Și de acolo mai înainte mergând, a văzut alți doi frați: pe Iacov al lui

Zevedeu și pe Ioan, fratele lui, în corabie cu Zevedeu, tatăl lor, cârpindu-și mre-jile și i-a chemat și pe ei,

22. Iar ei îndată lăsând corabia și pe Zevedeu, tatăl lor, au mers după el.

23. Și a străbătut Iisus toată Galileia, învățând în sinagogi și propoveduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.

24. Și s'a dus vestea despre el în toată Siria și aduceau la el pe toți cei ce pătimeau de felurite boale și chinuri, și pe cei îndrăciți și lunatici, și pe cei slăbănogi și îi vindeca.

25. Și au mers după el mulțimi multe din Galileia și din Decapole și din Ierusalim și din Iudeia și de dincolo de Iordan.

Fericirile.

Apostolii sunt sare și lumină. Implinirea legii și a poruncilor. Iubirea vrăjmașilor.

5 1. Și văzând Iisus mulțimile, s'a suit pe munte și șezând, au venit la el ucenicii lui

2. Și deschizându-și gura, îi învăța, zicând:

3. Fericiți cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor.

4. Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

5. Fericiți cei blânzi, că

aceia vor moșteni pământul.

6. Fericiți cei ce flămânzesc și însetează de dreptate, că aceia se vor sătura.

7. Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

8. Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

9. Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

10. Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor.

11. Fericiți veți fi când vă vor ocări și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind din pricina mea.

12. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri, căci așa au prigonit pe proorocii cei mai dinainte de voi.

13. Voi sunteți sarea pământului, iar dacă sarea se va strica, cu ce se va săra? De nimic nu mai este bună, decât să fie aruncată afară și călcată de oameni.

14. Voi sunteți lumina lumii. Nu poate cetatea să se ascundă stând deasupra muntelui,

15. Nici aprind făclie și o pun sub obroc, ci în sfeșnic, și luminează tuturor celor ce sunt în casă.

16. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru cel din ceruri.

17. Să nu socotiți că am venit să stric legea sau proorocii. Nu am venit să stric, ci să împlinesc,

18. Căci amin grăesc vouă: Până ce va trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă nu va trece din lege, până ce nu vor fi toate.

19. Deci, cel ce va strica una din aceste porunci mai mici și va învăța așa pe oameni, mai mic se va chema în împărăția cerurilor; iar cel ce va face și va învăța, acela mare se va chema în împărăția cerurilor.

20. Că zic vouă: Că de nu va prisosi dreptatea voastră mai mult decât a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor.

21. Auzit-ați că s'a zis celor de demult: Să nu ucizi, că cine va ucide vinovat va fi judecării;

22. Iar eu zic vouă: Că oricine se mânie asupra fratelui său în desert, vinovat va fi judecării. Și cine va zice fratelui său: netrebnicule, vinovat va fi sinedriului, iar cine va zice: nebunule, vinovat va fi de gheena focului.

23. Deci, de-ți vei aduce

darul tău la altar și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva asupra ta,

24. Lasă acolo darul tău înaintea altarului și mergi mai întâi de te împacă cu fratele tău și atunci venind, adu darul tău.

25. Impacă-te cu pârîșul tău degrab, până ești pe cale cu el, ca nu cumva pârîșul să te dea judecătorului și judecătorul slujitorului și să fii aruncat în temniță.

26. Amin grăiesc ție: Nu vei ieși de acolo, până nu vei da cel mai de pe urmă ban.

27. Auzit-ați că s'a zis celor de demult: Să nu preacurvești,

28. Iar eu zic vouă: Că oricine caută la femeie spre a o pofti, a și preacurvit cu ea în inima sa.

29. Și dacă ochiul tău drept te smintește, scoate-l și aruncă-l dela tine, căci mai de folos îți este să piară unul din mădularele tale și nu tot trupul tău să fie aruncat în gheena.

30. Și dacă mâna ta dreaptă te smintește, taie-o și aruncă-o dela tine, că mai de folos îți este să piară unul din mădularele tale și nu tot trupul tău să fie aruncat în gheena.

31. Iarăși s'a zis: Că cel ce-și va lăsa femeia

sa, să-i dea carte de despărțenie,

32. Iar eu zic vouă: Că oricine își va lăsa femeia sa, afară de cuvânt de desfrânare, o face să preacurvească și cel ce va lua pe cea lăsată, preacurvește.

33. Iarăși ați auzit, că s'a zis celor de demult: Să nu juri strâmb, ci să-ți înaintea Domnului jurămintele tale,

34. Iar eu zic vouă: Să nu te juri nicidecum, nici pe cer, că este tronul lui Dumnezeu,

35. Nici pe pământ, că este așternut al picioarelor lui, nici pe Ierusalim, că este cetate a marelui Impărat,

36. Nici pe capul tău să nu te juri, că nu poți face un fir de păr alb sau negru,

37. Ci să fie cuvântul vostru: Da, da; Nu, nu; iar ce este mai mult decât acestea, dela cel rău este.

38. Auzit-ați că s'a zis: Ochiu pentru ochiu și dinte pentru dinte,

39. Iar eu zic vouă: Să nu stați împotriva celui rău; ci, de te va lovi cineva peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt

40. Și celui ce voiește să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa

41. Și de te va sili cineva să mergi o milă de loc,

mergi cu el două.

42. Celui ce-ți cere, dă-i și de cel ce voiește să se împrumute dela tine, nu întoarce fața.

43. Auzit-ați că s'a zis: Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău,

44. Iar eu zic vouă: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă supără și vă prigonesc,

45. Ca să fiți fiii Tatălui vostru cel din ceruri, care soarele său îl răsare peste cei răi și peste cei buni și plouă peste cei drepti și peste cei nedrepti.

46. Că de iubiți pe cei ce vă iubesc pe voi, ce plată veți avea? Au nu și vameșii aceeași fac?

47. Și de veți îmbrățișa cu dragoste numai pe prietenii voștri, ce mai mult faceți? Au nu și vameșii fac așa?

48. Fiți dar voi desăvârșiți, precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este.

Milostenia. Rugăciunea Postul. Defăimarea celor lumești.

6 1. Luați aminte, milostenia voastră să nu o faceți înaintea oamenilor, spre a fi văzuți de dânșii,

iar de nu, plată nu veți avea dela Tatăl vostru, carele este în ceruri.

2. Deci, când faci milostenie, să nu trâmbițezi înaintea ta, precum fac fățarnicii în sinagogi și pe ulițe, ca să fie slăviți de oameni. Amin zic vouă, ea își iau plta lor,

3. Iar tu, făcând milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta,

4. Ca să fie milostenia ta într'ascuns și Tatăl tău, cel ce vede în ascuns, îți va răsplăti la arătare.

5. Și când te rogi, nu fii ca fățarnicii, că iubesc în sinagogi și în colțurile ulițelor stând să se roage, ca să se arate oamenilor. Amin zic vouă, că își iau plata lor,

6. Iar tu când te rogi, intră în camera ta, și încuind ușa ta, roagă-te Tatălui tău, celui în ascuns și Tatăl tău, cel ce vede în ascuns, îți va răsplăti la arătare.

7. Și rugându-vă să nu graiți multe ca păgânii, că li se pare, că în multa lor vorbă vor fi auziți.

8. Deci, nu vă asemănați lor, că știe Tatăl vostru de ce aveți trebuință mai înainte de a cere voi dela el.

9. Deci așa să vă rugați: Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfințească-se numele tău.

10. Vie împărăția ta. Făcă-se voia ta, precum în cer și pe pământ.

11. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi.

12. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.

13. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean. Că a ta este împărăția și puterea și slava în veci, Amin.

14. Că de veți ierta oamenilor greșalele lor, ierta-va și vouă Tatăl vostru cel ceresc,

15. Iar de nu veți ierta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșalele voastre.

16. Și când postiți, nu fiți ca fățarnicii triști, că își smolesc fețele, ca să arate oamenilor că postesc. Adevăr zic vouă, că își iau plata lor,

17. Iar tu când postești, unge-ți capul și spală-ți fața,

18. Ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău, cel ce vede în ascuns. Și Tatăl tău, cel ce vede în ascuns, îți va răsplăti la arătare.

19. Nu vă adunați comori pe pământ, unde molii și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură.

20. Ci vă adunați comori în cer, unde nici moliile, nici rugina nu le strică, și unde furii nu le sapă, nici nu le fură,

21. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

22. Luminătorul trupului este ochiul. Deci, de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat,

23. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care este în tine, este întunerec, dar întunerecul cu cât mai mult?

24. Nimeni nu poate să slujească la doi domni, că sau pe unul va urî și pe altul va iubi, sau de unul se va lipi și pe altul va disprețui. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.

25. Pentru aceasta zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca și ce veți bea, nici cu trupul vostru, cu ce vă veți îmbrăca. Au nu este sufletul mai mare decât hrana și trupul decât haina?

26. Căutați la pasările cerului, că nici nu seamănă, nici nu secără, nici nu adună în jitițe și Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Au nu aveți voi mai multă deosebire de ele?

27. Și cine din voi îngrijindu-se, poate să-și adauge statului său un cot?

28. Și de haină ce vă îngrijiți? Socotiți crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici torc

29. Și zic vouă, că nici Solomon, în toată mărirea sa, nu s'a îmbrăcat ca unul din ei.

30. Deci, dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu așa o îmbracă, nu cu mult mai vărtos pe voi, puțin credincioșilor?

31. Deci, nu vă îngrijiți, zicând: Ce vom mânca? sau: Ce vom bea? sau: Cu ce ne vom îmbrăca?

32. Că acestea toate păgânii le caută, că știe Tatăl vostru cel ceresc, că aveți trebuință de toate acestea,

33. Ci căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui și acestea toate se vor adăuga vouă.

34. Drept aceea, nu vă îngrijiți de ziua de mâine, că ziua de mâine va îngriji de ale sale. Ajunge zilei răutatea ei.

A nu judeca pe alții. Cinstirea celor sfinte. Stăruința în rugăciune. Calea mântuirii și a pierzării. Păzirea de prooroci mincinoși.

7 1. Nu judecați, ca să nu fiți judecați,

2. Căci, cu ce judecată veți judeca, veți fi judecați și cu ce măsură veți

măsura, vi se va măsura.

3. Și ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, iar bârna din ochiul tău nu o iei în seamă?

4. Sau, cum zici fratelui tău: Lasă să scot paiul din ochiul tău și iată bârna este în ochiul tău?

5. Fățarnice, scoate întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

6. Nu dați cele sfinte câinilor, nici nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și întorcându-se, să vă sfâșie.

7. Cereți și vi se va da, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide,

8. Că oricine cere, ia, și cel ce caută, află, și celui ce bate, i se va deschide.

9. Sau, cine este omul acela dintre voi, dela care de va cere fiul său pâine, el să-i dea piatră?

10. Sau de va cere pește, el să-i dea șarpe?

11. Deci dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vărtos Tatăl vostru cel din ceruri va da cele bune celor ce cer dela el.

12. Așa dar, toate câte voiți să vă facă vouă oamenii, faceți și voi lor asemenea, că aceasta este legea și proorocii.

13. Intrați prin ușa cea strâmtă, că largă este ușa și lată calea ce duce în pierzare și mulți sunt cei ce intră prin ea,

14. Că strâmtă este ușa și îngustă calea, care duce în viață și puțini sunt cei ce o află.

15. Păziți-vă de proorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar înăuntru sunt lupi răpitori.

16. După roadele lor îi veți cunoaște. Au doară se culeg struguri din spini, sau smochine din ciulini?

17. Așa orice pom bun face roade bune, iar pomul rău, face roade rele.

18. Nu poate pomul bun să facă roade rele, nici pomul rău să facă roade bune.

19. Orice pom care nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă.

20. Pentru aceea, după roada lor îi veți cunoaște.

21. Nu oricine îmi zice mie: Doamne! Doamne! va intra în împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui meu, carele este în ceruri.

22. Mulți îmi vor zice în ziua aceea: Doamne! Doamne! au nu cu numele tău am proorocit? Și cu numele tău draci am scos? Și cu numele tău multe minuni am făcut?

23. Și atunci le voi mărturisi: Niciodată nu v'am

cunoscut. Depărtați-vă de la mine cei ce lucrați fără-de-legea.

24. De aceea, oricine aude aceste cuvinte ale mele și le face, asemenea-l-voiu bărbatului înțelept, care și-a zidit casa pe piatră.

25. Și a căzut ploaie și au venit râurile și au suflat vânturile și au lovit în casa aceea și n'a căzut, că era întemeiată pe piatră.

26. Și oricine aude aceste cuvinte ale mele și nu le face, asemenea-se-va bărbatului fără minte, care și-a zidit casa pe nisip,

27. Și a căzut ploaie și au venit râurile și au suflat vânturile și au lovit în casa aceea și a căzut și a fost căderea ei mare.

28. Și a fost după ce a sfârșit Iisus cuvintele acestea, se mirau mulțimile de învățătura lui,

29. Că îi învăța ca cel ce are putere, iar nu ca învățații lor.

Vindecări de felurite boale. Indepărtarea unui cărturar și chemarea celui ce avea să îngroape pe tatăl său. Potolirea mării și vindecarea a doi îndrăciți.

8 1. Și coborîndu-se din munte, au mers după el mulțimi multe.

2. Și iată un lepros venind, i se închina, zicând:

Doamne, de vei vrea, poți să mă curățești.

3. Și întinzând Iisus mâna, s'a atins de el, zicând: Voiesc, curățește-te. Și îndată s'a curățit de lepra lui.

4. Și i-a zis Iisus: Vezi, nimănui să nu spui, ci mergi de te arată preotului și du darul care a poruncit Moise, spre mărturie lor.

5. Și intrând Iisus în Capernaum, s'a apropiat de el un sutaș, rugându-l.

6. Și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă bolnav, cumplit chinându-se.

7. Și i-a zis Iisus: Venind, îl voi vindeca.

8. Iar sutașul răspunzând, a zis: Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperemântul meu, ci numai zi cu cuvântul și se va tămădui sluga mea,

9. Că și eu sunt om sub stăpânire, având sub mine slujitori și zic acestuia: Du-te și se duce și altuia: Vino, și vine și slugii mele: Fă aceasta și face.

10. Iar Iisus auzind aceasta, s'a minunat și a zis celor ce veneau după el: Amin grăesc vouă, nici în Israil n'am aflat atâta credință.

11. Și zic vouă, că mulți dela răsărit și dela apus vor veni și se vor odihni cu Avraam și cu

Isaac și cu Iacov, în împărăția cerurilor,

12. Iar fiii împărăției vor fi isgoniți în întunecul cel mai dinafară. Acolo va fi plâns și scrâșnirea dinților.

13. Și a zis Iisus sutașului: Du-te și cum ai crezut, fie ție. Și s'a vindecat sluga lui în acel ceas.

14. Și venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pe soacra lui zăcând, prinsă de friguri.

15. Și s'a atins de mâna ei și au lăsat-o frigurile și s'a sculat și slujea lui.

16. Iar făcându-se seară, au adus la el mulți îndrăciți și a scos duhurile numai cu cuvântul și pe toți bolnavii i-a tămăduit,

17. Ca să se îplinească ceea ce s'a zis prin proorocul Isaia, care zice: «Acesta neputințele noastre a luat și boalele noastre a purtat».

18. Și văzând Iisus mulțimi multe împrejurul său, a poruncit ucenicilor să treacă în cealaltă parte

19. Și apropiindu-se un cărturar, i-a zis: Invățătorule, voi eu să merg după tine, ori unde vei merge.

20. Și i-a grăit Iisus: Vulpile au vizuini și pasările cerului cuiburi, iar Fiul Omului n'are unde să-și plece capul.

21. Iar altul din ucenicii lui i-a zis: Doamne, dă-mi

voie întâi să merg să îngrop pe tatăl meu;

22. Iar Iisus i-a zis: Vino după mine și lasă morții să-și îngroape pe morții lor.

23. Și intrând în corabie, au mers după el ucenicii lui

24. Și iată, vifor mare s'a făcut pe mare, încât se acoperea corabia de valuri, iar el dormea.

25. Și venind ucenicii l-au deșteptat, zicând: Doamne, mântuește-ne, că pierim.

26. Și le-a grăit: Ce sunteți înfricoșați, puțin credincioșilor? Atunci sculându-se, a certat vânturile și marea și s'a făcut liniște mare,

27. Iar oamenii se mirau, zicând: Cine este acesta, că și vânturile și marea ascultă de el?

28. Și trecând de cealaltă parte, în laturea Gherghesenilor, l-au întâmpinat doi îndrăciți, ieșind din morminte, foarte cumpliți, încât nu putea nimeni să treacă pe calea aceea.

29. Și iată, au strigat, grăind: Ce ai cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme să ne muncești?

30. Și era departe de ei o turmă mare de porci, păscând.

31. Iar dracii îl rugau,

zicând: De ne scoți, dă-ne voie să ne ducem în turma de porci

32. Și le-a zis: Duceți-vă! Iar ei ieșind, s'au dus în turma de porci și îndată a sărit toată turma de porci de pe țărături în mare și s'a înecat în apă,

33. Iar păzitorii au fugit și intrând în cetate, au spus toate și cele despre îndrăciți.

34. Și iată toată cetatea a ieșit întru întâmpinarea lui Iisus și văzându-l, l-au rugat să treacă din hotărele lor.

Insănătoșirea unui slăbănog. Chemarea lui Matei. Invierea fiicei mai marelui sinagogii. Femeia ce-i curgea sânge. Vindecarea a doi orbi și a unui mut.

9 1. Și intrând în corabie, a trecut și a venit în cetatea sa.

2. Și iată i-au adus un slăbănog, care zăcea în pat

3. Și văzând Iisus credința lor, a zis slăbănogului: Indrăznește, fiule! Iertate îți sunt păcatele!

4. Și iată, oarecare din cărturari au zis în sine: Acesta hulește.

5. Și cunoscând Iisus gândurile lor, a zis: Pentru ce cugetați cele rele în inimile voastre?

6. Că, ce este mai lesne? A zice: Iertate îți sunt pă-

catele, sau a zice: Scoală-te și umblă?

7. Dar ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ să ierte păcatele, a zis slăbănogului: Scoală-te, ia-ți patul și te du la casa ta.

8. Și sculându-se, și-a luat patul și s'a dus la casa sa; iar mulțimile văzând aceasta, se mirau și slăveau pe Dumnezeu, carele a dat putere ca aceasta oamenilor.

9. Și trecând Iisus de acolo, a văzut pe un om ce se numea Matei, sezând la vamă și i-a zis: Vino după mine! Și sculându-se, a mers după el.

10. Și când ședea el în casă, iată, mulți vameși și păcătoși venind ședeau cu Iisus și cu ucenicii lui la masă.

11. Și văzând fariseii, au zis ucenicilor lui: Pentru ce cu vameșii și cu păcătoșii mănâncă și bea învățătorul vostru?

12. Iar Iisus auzind, le-a zis: N'au trebuință cei sănătoși de doctor, ci cei bolnavi.

13. Deci mergând învățați-vă ce însemnează: «Milă voiesc, iar nu jertfă», că n'am venit să chem pe cei drepti, ci pe cei păcătoși, la pocăință.

14. Atunci au venit la el ucenicii lui Ioan, zicând: Pentru ce noi și fariseii

postim mult, iar ucenicii tăi nu postesc?

15. Și le-a zis Iisus: Au doară pot să se jelească fiii nunții, câtă vreme este cu ei mirele? Ci vor veni zile, când se va lua dela ei mirele și atunci vor posti.

16. Nimeni nu pune petec de pânză nouă la haină veche, căci plinitura trage din haină și mai rea spărtură se face.

17. Nici nu pun vin nou în burdufuri vechi; iar de pun, se sparg burdufurile și vinul se varsă și burdufurile se strică; ci pun vinul nou în burdufuri noi și amândouă se țin.

18. Acestea grăind către ei, iată, un dregător venind, i s'a închinat, zicând: Fiica mea acum a murit, ci venind, pune-ți mâna peste ea și va învia.

19. Și sculându-se Iisus, au mers după el și ucenicii lui

20. Și iată o femeie cu scurgere de sânge de doisprezece ani, venind dinapoi, s'a atins de poala hainei lui,

21. Că zicea în sine: Numai de mă voi atinge de haina lui, mă voi mântui.

22. Iar Iisus, întorcându-se și văzând-o, i-a zis: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit. Și s'a tămăduit femeia din ceasul acela.

23. Și venind Iisus în casa dregătorului și văzând cântăreții din fluer și mulțimea turburată, a zis: Depărtați-vă, că fata n'a murit, ci doarme.

24. Și râdeau de el.

25. Iar dacă a scos afară mulțimea, intrând, a luat-o de mână și s'a sculat fata.

26. Și s'a dus vestea aceasta peste tot pământul acela.

27. Și trecând Iisus de acolo au mers după el doi orbi, strigând și grăind: Miluește-ne, Fiul lui David!

28. Iar după ce au intrat în casă, au venit la el orbi și le-a zis lor Iisus: Credeți că pot să fac eu aceasta? Zis-au lui: Da, Doamne!

29. Atunci s'a atins de ochii lor, grăind: După credința voastră, fie vouă! Și s'au deschis ochii lor.

30. Și le-a poruncit Iisus, zicând: Vedeti, nimeni să nu știe,

31. Iar ei ieșind, l-au vestit în tot pământul acela.

32. Și după ce au ieșit aceia, iată au adus la el un om mut îndrăcit.

33. Și scoțându-se dracul, a grăit mutul și s'au mirat mulțimile, zicând, că niciodată nu s'a arătat așa în Israil.

34. Iar fariseii ziceau:

Cu domnul dracilor scoate pe draci.

35. Și străbătea Iisus prin toate cetățile și orașele, învățând în sinagogile lor și propoveduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor,

36. Iar văzând el multimile, i s'a făcut milă de ele, că erau necăjite și rătăcite ca oile ce n'au păstor.

37. Atunci a zis ucenicilor săi: Iată secerișul este mult iar lucrătorii puțini,

38. Deci, rugați pe Domnul secerișului, ca să scoată lucrătorii la secerișul său.

Chemarea apostolilor și trimiterea lor la propoveduire.

10 1. Și chemând pe cei doisprezece ucenici ai săi, le-a dat putere asupra duhurilor necurate, ca să le scoată și să vindece orice boală și orice neputință.

2. Iar numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: Întâiu Simon, ce se numește Petru și Andrei, fratele lui, Iacov al lui Zevedeu și Ioan, fratele lui,

3. Filip și Vartolomeu, Toma și Matei vameșul, Iacov al lui Alfeu și Levi, ce se zice Tadeu,

4. Simon Canaanitul și

Iuda Iscariotul, cel care l-a și vândut.

5. Pe acești doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le și zicând: În calea păgânilor să nu mergeți, și în cetate de Samarineni să nu intrați,

6. Ci mai vărtos mergeți către oile pierdute ale casei lui Israil

7. Și umblând, propoveduiți, zicând: S'a apropiat împărăția cerurilor.

8. Pe cei bolnavi vindecați, pe cei leproși curățiți, pe cei morți înviați, dracii scoateți; în dar ați luat, în dar dați.

9. Să nu aveți aur, nici argint, nici bani în cingătorile voastre,

10. Nici traistă pe cale, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag, că vrednic este lucrătorul de hrana sa.

11. Și în orice cetate sau sat veți intra, cercețați cine este în el vrednic și acolo să rămâneți până când veți ieși.

12. Și intrând în casă, urați-i, zicând: Pace casei acesteia.

13. Și de va fi casa aceea vrednică, va veni pacea voastră peste ea; iar de nu va fi vrednică, pacea voastră se va întoarce la voi.

14. Și oricine nu vă va primi, nici nu va asculta cuvintele voastre, ieșind din

casa sau din cetatea aceea, scuturați praful de pe picioarele voastre.

15. Amin grăiesc vouă, că mai ușor va fi pământului Sodomei și Gomorei, în ziua judecății, decât cetății aceleia.

16. Iată, eu vă trimit pe voi ca oile în mijlocul lupilor. Deci fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbieii.

17. Feriți-vă de oameni, că vă vor da în soboare, și în adunările lor vă vor biciui,

18. Încă și la dregători și la împărați veți fi duși din pricina mea, spre mărturie lor și păgânilor,

19. Iar când vă vor duce, nu vă îngrijiți cum, sau ce veți grăi, că se va da vouă în acel ceas ce veți grăi,

20. Că nu voi sunteți cei ce grăiți, ci Duhul Tatălui vostru este carele grăește în voi.

21. Și va da frate pe frate spre moarte și tată pe fiu și se vor scula fiii asupra părinților și îi vor ucide. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu,

22. Iar cel ce va răbda până în sfârșit, acela se va mântui.

23. Iar când vă vor urmări în cetatea aceasta fugiți în cealaltă. Amin grăesc vouă: Nu veți sfârși cetățile lui Israil până

când va veni Fiul Omului.

24. Nu este ucenic mai presus de dascălul său, nici slugă mai presus de stăpânul său.

25. Ajunge ucenicului să fie ca dascălul său. Dacă pe stăpânul casei l-au numit Beelzebul, cu cât mai vârtos pe casnicii lui?

26. Deci nu vă temeți de ei, căci nimic nu este acoperit, care să nu se descopere și ascuns, care să nu se vădească.

27. Ceea ce grăiesc vouă la întunec, spuneți la lumină și ce auziți la ureche, propoveduiți de pe case.

28. Și să nu vă temeți de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă, ci temeți-vă mai vârtos de cel ce poate să piardă și trupul și sufletul în gheena.

29. Au nu se vând două pasări de un ban? Și niciuna din ele nu cade pe pământ fără știrea Tatălui vostru;

30. Iar vouă și perii capului vă sunt toți numărați.

31. Pentru aceea nu vă temeți, că voi sunteți cu mult mai de preț decât pasările.

32. Deci, oricine mă va mărturisi pe mine înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și eu pe el înaintea

Tatălui meu, carele este în ceruri,

33. Iar de cel ce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, mă voi lepăda și eu de el înaintea Tatălui meu, carele este în ceruri.

34. Să nu socotiți că am venit să aduc pace pe pământ; n'am venit să aduc pace, ci sabie.

35. Că am venit să desbin pe fiu de tatăl său și pe fiică de mama sa și pe noră de soacra sa.

36. Și vrăjmașii omului, sunt casnicii lui.

37. Cel ce iubește pe tată sau pe mamă mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine. Și cel ce iubește pe fiu sau pe fiică mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine,

38. Și cel ce nu-și va lua crucea și să vină după mine, nu este vrednic de mine,

39. Cel ce și-a aflat viața sa, o va pierde și cel ce și-a pierdut viața pentru mine, o va afla.

40. Cel ce vă primește pe voi, pe mine mă primește și cel ce mă primește pe mine, primește pe cel ce m'a trimis pe mine.

41. Cel ce primește prooroc în nume de prooroc, plată de prooroc va lua și cel ce primește pe drept

în nume de drept, plată de drept va lua.

42. Și cel ce va adăpa pe unul din acești mici numai cu un pahar de apă rece în numele de ucenic, amin grăesc vouă: Nu își va pierde plata sa.

Trimișii lui Ioan la Iisus. Asemănarea fariseilor și legiuitorilor cu copii ce se jucau în târg. Mustrarea unor cetăți. Iisus laudă pe Tatăl și chiamă la sine pe cei osteniți.

11 1. Și când a sfârșit Iisus de dat porunci celor doisprezece ucenici ai săi, s'a mutat de acolo, ca să învețe și să propovăduiască în cetățile lor,

2. Iar Ioan auzind din închisoare de faptele lui Iisus, trimițând pe doi din ucenicii săi, i-a zis:

3. Tu ești cel ce vine, sau pe altul să așteptăm?

4. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Mergând spuneți lui Ioan cele ce auziți și vedeți:

5. Orbii văd și schiopii umblă, leproșii se curățesc și surzii aud, morții înviază și săracilor li se binevestește

6. Și fericit este cel ce nu se va sminti întru mine.

7. Și ducându-se ei, a început Iisus a grăi mulțimilor despre Ioan: Ce ați ieșit în pustie să vedeți?

Au trestie clătinată de vânt?

8. Dar ce ați ieșit să vedeți? Om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă haine moi sunt în casele împăraților.

9. Atunci, ce ați ieșit să vedeți? Prooroc? Adevăr grăesc vouă: Și mai mult decât prooroc,

10. Că acesta este de care este scris: «Iată, eu trimit pe îngerul meu înaintea feței tale, care va găti calea ta înaintea ta».

11. Amin grăiesc vouă: Nu s'a ridicat între cei născuți din femei mai mare decât Ioan Botezătorul, iar cel mai mic în împărăția cerurilor mai mare decât el este.

12. Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, împărăția cerurilor se ia cu sila și cei silnici o răpesc,

13. Că toți proorocii și legea până la Ioan au proorocit

14. Și de voiți să primiți, el este Ilie, cel ce va să vie.

15. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

16. Cu cine voi asemăna neamul acesta? Asemenea este copiilor care șed în piețe și strigă către soții lor

17. Și grăiesc: Fluerați-am vouă și n'ați jucat; de jale am cântat și nu ați plâns.

18. Că a venit Ioan, nici mâncând, nici bând, și zic: Drac are.

19. A venit și Fiul Omului mâncând și bând, și zic: Iată om mândăcios și băutor de vin, prietenul vameșilor și al păcătoșilor. Și înțelepciunea a fost socotită dreaptă de fiii săi.

20. Atunci a început Iisus a mostra cetățile în care se făcuseră minunile sale cele mai multe, că nu s'au pocăit:

21. Vai ție, Horazine! Vai ție, Betsaida! Că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon minunile care s'au făcut în voi, de mult în sac și în cenușă s'ar fi pocăit.

22. Dar zic vouă: Tirului și Sidonului mai ușor le va fi în ziua judecății decât vouă.

23. Și tu, Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei coborî, că de s'ar fi făcut în Sodoma minunile care s'au făcut în tine, ar fi rămas până în ziua de astăzi.

24. Inșă zic vouă, că pământului Sodomei mai ușor îi va fi în ziua judecății decât ție.

25. În acea vreme grăind Iisus, a zis: Te laud pe tine, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea

de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor.

26. Da, Părinte, căci așa a fost bunavoință înaintea ta.

27. Toate îmi sunt date dela Tatăl meu și nimeni nu cunoaște pe Fiul decât Tatăl, nici pe Tatăl nu-l cunoaște nimeni decât Fiul și căruia va voi Fiul să-i descopere.

28. Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și eu vă voi odihni.

29. Luați jugul meu asupra voastră și învățați-vă dela mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre:

30. Că jugul meu este bun și povara mea este ușoară.

Ucenicii rupând spice sâmbăta. Vindecarea omului cu mâna uscată, și a celui orb și surd. Păcatul împotriva Duhului Sfânt. Semnul lui Iona. Mama lui Iisus și frații săi.

12 1. În vremea aceea mergea Iisus sâmbăta prin semănături, iar ucenicii lui au flămânzit și au început să smulgă spice și să mănânce,

2. Iar fariseii văzând, i-au zis: Iată, ucenicii tăi fac ce nu se cade a face sâmbăta.

3. Iar el le-a zis: Ați n'atî citit ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu el?

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a înecat pâinile punerii înainte, pe care nu se cădea să le mănânce, nici el nici cei ce erau cu el, ci numai preoții?

5. Sau n'atî citit în lege, că preoții sâmbăta în templu spurcă sâmbăta și nevinovați sunt?

6. Ci grăiesc vouă, că mai mare decât templul este aici.

7. Și de ați ști ce însemnează: «Milă voiesc, iar nu jertfă», n'atî fi osândit pe cei nevinovați,

8. Că Domn este și al sâmbetei Fiul Omului.

9. Și trecând de acolo, a venit în sinagoga lor.

10. Și iată era acolo un om având mâna uscată. Și l-au întrebat, zicând, de se cuvine a vindeca sâmbăta, ca să-l învinuiască,

11. Iar el le-a zis: Cine este între voi, care va avea o oaie și, de va cădea aceea sâmbăta în groapă, nu o va apuca și o va scoate?

12. Dar omul cu cât se deosebește de oaie? Pentru aceea se cuvine a face bine sâmbăta.

13. Atunci a zis omului: Intinde mâna ta. Și a întins-o și a venit la starea

cea dintâi, sănătoasă ca și cealaltă.

14. Iar fariseii ieșind, au făcut sfat asupra lui, ca să-l piardă,

15. Dar Iisus cunoscând, s'a dus de acolo. Și au mers după el mulțimi multe și i-a vindecat pe toți,

16. Și le-a poruncit să nu-l facă arătat,

17. Ca să se împlinească ceea ce s'a zis prin Isaia proorocul, ce zice:

18. «Iată Fiul meu, pe carele am ales, Iubitul meu, întru care a binevoit sufletul meu. Pune-voi Duhul meu peste el și judecată neamurilor va vesti.

19. Nu se va sfădi, nici nu va striga, nici nu va auzi cineva pe uliți glasul lui.

20. Trestie zdrobită nu va frânge și feștilă care pâlpâe nu va stinge, până ce va scoate judecata spre biruință

21. Și în numele lui vor nădăjdui neamurile».

22. Atunci au adus la el pe un îndrăcit orb și mut și l-a tămăduit, încât cel orb și mut grăia și vedea.

23. Și se mirau mulțimile și ziceau: Nu cumva acesta este Fiul lui David?

24. Iar fariseii auzind, ziceau: Acesta nu scoate dracii decât cu Beelzebul, domnul dracilor,

25. Iar Iisus cunoscând gândurile lor, le-a zis: Ori-

ce împărăție desbinată în sine, se pustiește și orice cetate sau casă desbinată în sine, nu va dăinui,

26. Și dacă Satana scoate pe Satana, s'a desbinat în sine; deci, cum va dăinui împărăția lui?

27. Și dacă eu cu Beelzebul scot dracii, feciorii voștri cu cine îi scot? Pentru aceasta ei vă vor fi judecători

28. Iar dacă eu cu Duhul lui Dumnezeu scot dracii, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

29. Sau cum poate cineva să intre în casa celui tare și lucrurile lui să le jefuiască, de nu va lega întâi pe cel tare? Și atunci va jefui casa lui.

30. Cel ce nu este cu mine, împotriva mea este și cel ce nu adună cu mine, risipește.

31. Pentru aceasta zic vouă: Orice păcat și hulă se va ierta oamenilor, iar hula care este împotriva Duhului, nu se va ierta oamenilor,

32. Și oricui va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierta lui, dar oricui va zice împotriva Duhului Sfânt, nu se va ierta lui nici în veacul de acum, nici în cel ce va să fie.

33. Sau ziceți că pomul e bun și roada lui bună, sau ziceți că pomul e rău și

roada lui rea, că după roada se cunoaște pomul.

34. Pui de vipere, cum puteți grăi cele bune, răi fiind? Că din prisosința inimii grăește gura.

35. Omul bun, din comoara cea bună a inimii scoate lucruri bune, iar omul rău din comoara cea rea scoate lucruri rele.

36. Și zic vouă: Că de orice cuvânt deșert, pe care-l vor grăi oamenii, își vor da seamă în ziua judecării.

37. Că din cuvintele tale te vei îndrepta și din cuvintele tale te vei osândi.

38. Atunci au răspuns unii dintre cărturari și farisei, zicând: Învățătorule, voim să vedem dela tine semn,

39. Iar el răspunzând, le-a zis: Neam viclean și preacurvar cere semn și semn nu i se va da decât semnul lui Iona proorocul,

40. Că, precum Iona a fost în pântecul chitului trei zile și trei nopți, așa va fi Fiul Omului în inima pământului trei zile și trei nopți.

41. Bărbații din Ninive se vor scula la judecată cu neamul acesta și-l vor osândi, căci ei s'au pocăit la propoveduirea lui Iona. Și iată mai mult decât Iona este aici.

42. Împărăteasa dela miazăzi se va scula la ju-

decată cu neamul acesta și-l va osândi, că a venit dela marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon. Și iată mai mult decât Solomon este aici

43. Iar când duhul necurat iese din om, umblă prin locuri fără de apă, căutând odihnă și nu află.

44. Atunci zice: Mă voi întoarce în casa mea de unde am ieșit și venind, o află goală, măturată și împodobită.

45. Atunci se duce și ia cu sine alte șapte duhuri mai rele decât el și intrând, locuiesc acolo și se fac cele de pe urmă ale omului aceluia mai rele decât cele dintâi. Așa va fi și cu acest neam viclean.

46. Și încă grăind el mulțimilor, iată, mama lui și frații lui stăteau afară, căutând să vorbească cu el,

47. Și a zis lui oarecine: Iată mama ta și frații tăi stau afară, vrând să vorbească cu tine

48. Iar el răspunzând, a zis celui ce-i spusese: Cine este mama mea și cine sunt frații mei?

49. Și întinzând mâna spre ucenicii săi, a zis: Iată mama mea și frații mei,

50. Că oricine va face voia Tatălui meu celui din ceruri, acela este fratele meu și sora și mama mea.

Pilda semănătorului și alte pilde pentru împărăția cerurilor.

13 1. În ziua aceea ieșind Iisus din casă, ședea lângă mare.

2. Și s'au adunat la el mulțimi multe, încât intrând ședea în corabie și toată mulțimea sta pe țărm.

3. Și le-a grăit multe în pilde, zicând: Iată, a ieșit semănătorul să semene sământa sa.

4. Și semănând el, unele au căzut lângă cale și au venit pasările și le-au mâncat,

5. Iar altele au căzut pe pietriș, unde n'aveau pământ mult și îndată au răsarit, pentrucă n'aveau pământ adânc.

6. Și răsărind soarele, s'au pălit și, neavând rădăcină, s'au uscat.

7. Iar altele au căzut între spini și au crescut spinii și le-au înăbușit.

8. Iar altele au căzut pe pământ bun și au dat roadă: una adevărat o sută, iar alta șasezeci, iar alta treizeci.

9. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

10. Și apropiindu-se ucenicii, i-au zis: De ce în pilde le grăești?

11. Iar el răspunzând, a zis: Pentrucă vouă vi s'a dat să cunoașteți tai-

nele împărăției cerurilor, iar acelora nu s'a dat,

12. Că celui ce are i se va da și îi va prisosi, iar celui ce n'are, și ceea ce are i se va lua.

13. Pentru aceasta le grăesc în pilde, că văzând nu văd și auzind nu aud, nici nu înțeleg.

14. Și se împlinește cu ei proorocia lui Isaia, care zice: «Cu auzul veți auzi și nu veți înțelege și privind veți privi și nu veți vedea,

15. Că s'a îngroșat inima poporului acestuia și cu urechile greu a auzit și ochii și-a închis, ca nu cumva să vadă cu ochii și să audă cu urechile și cu inima să înțeleagă și să se întoracă și să-l vindec»,

16. Iar ochii voștri fericiți sunt că văd și urechile voastre că aud,

17. Căci amin grăiesc vouă: Mulți prooroci și drepti au dorit să vadă cele ce vedeți voi și n'au văzut și să audă cele ce auziți și n'au auzit.

18. Voi deci ascultați pilda semănătorului:

19. Dela oricine aude cuvântul împărăției și nu-l înțelege, vine vicleanul și răpește ceea ce este semănat în inima lui. Acesta este închipuit prin sămânța semănată lângă cale.

20. Iar cea semănată pe pietriș, închipuește pe cel

care aude cuvântul și îndată cu bucurie îl primește,

21. Dar n'are rădăcină în sine, ci este până la o vreme, iar făcându-se necaz, sau prigonire pentru cuvânt, îndată se smințește.

22. Iar cea semănată între spini, închipuește pe cel care aude cuvântul, dar grija veacului acestuia și înșelăciunea bogăției înăbușește cuvântul și se face neroditor.

23. Iar cea semănată pe pământ bun, închipuește pe cel care aude cuvântul și-l înțelege, care aduce roadă și face: unul o sută, iar altul șasezeci, iar altul treizeci.

24. Altă pildă le-a pus înainte, zicând: Asemănatu-s'a împărăția cerurilor, omului care a semănat sămânță bună în țarina sa,

25. Dar dormind oameii, a venit vrăjmașul lui și a semănat neghină printre grâu și s'a dus;

26. Iar dacă a crescut paiul și a făcut roadă, atunci s'a arătat și neghina.

27. Și venind slugile stăpânului casei, i-au zis: Doamne, au n'ai semănat sămânță bună în țarina ta? De unde dar are și neghină?

28. Iar el le-a zis: Un om vrăjmaș a' făcut aceasta. Iar slugile i-au zis:

Vrei deci să mergem să le plivim?

29. Iar el le-a zis: Nu, ca nu cumva plivind neghina, să smulgeți și grâul împreună cu ea.

30. Lăsați să crească amândouă împreună până la seceriș, și atunci, la vremea secerișului, voi zice secerătorilor: Pliviți întâi neghina și legați-o în snopi, ca să o ardem, iar grâul adunați-l în jitnița mea.

31. Altă pildă le-a pus înainte, zicând: Asemenea este împărăția cerurilor, grăuntelui de muștar, pe care luându-l omul, l-a semănat în țarina sa,

32. Care este mai mic decât toate semințele, iar dacă crește este mai mare decât toate legumele și se face pom, încât vin pasărilor cerului și se sălășluiesc în ramurile lui.

33. Altă pildă le-a spus: Asemenea este împărăția cerurilor aluatului, pe care luându-l o femeie, l-a ascuns în trei măsuri de făină, până ce s'a dospit toată.

34. Acestea toate le-a grăit Iisus mulțimilor în pilde, și fără pilde nu le grăia nimic,

35. Ca să se împlinească ceea ce s'a grăit prin proorocul, ce zice: «Deschide-voiu în pilde gura mea, spune-voiu cele ascunse dela începutul lumii».

36. Atunci lăsând Iisus mulțimile a venit în casă

37. Și s'au apropiat de el ucenicii lui, zicând: Spune-ne pilda neghinei din țarină;

38. Iar el răspunzând, le-a zis: Cel ce a semănat sămânța cea bună este Fiul Omului,

39. Iar țarina este lumea, iar sămânța cea bună sunt fiii împărăției, iar neghina sunt fiii celui rău,

40. Iar vrăjmașul, care a semănat-o, este diavolul, iar secerișul este sfârșitul veacului, iar secerătorii sunt îngerii. Deci, cum se adună neghina și se arde în foc, așa va fi la sfârșitul veacului:

41. Va trimite Fiul Omului pe îngerii săi și vor aduna din împărăția lui toate smintelele și pe cei ce fac fără-de-lege,

42. Și-i vor arunca în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

43. Atunci dreptii vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

44. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor cu o comoară ascunsă în țarină, pe care găcind-o un om, a tăinuit-o și de bucuria ei s'a dus și toate câte avea le-a vândut și a cumpărat țarina.

45. Asemenea este iarăși împărăția cerurilor, cu un neguțător, care caută mărgăritare bune

46. Și găcind un mărgăritar de mult preț, mergând a vândut tot ce avea și l-a cumpărat.

47. Asemenea este iarăși împărăția cerurilor cu un năvod care s'a aruncat în mare și a adunat tot felul de pești,

48. Pe care, când s'a umplut, pescarii scoțându-l la mal și șezând, au ales pe cei buni în vase, iar pe cei răi i-au lepădat afară.

49. Așa va fi la sfârșitul veacului: Vor ieși îngerii și vor despărți pe cei răi din mijlocul celor drepti

50. Și-i vor arunca în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

51. Zis-a lor Iisus: Înțeles-ați toate acestea? Zis-au lui: Da, Doamne.

52. Iar el le-a zis: Pentru aceasta, orice cărturar, care cunoaște cele despre împărăția cerurilor, asemenea este omului stăpân de casă, care scoate din vistieria sa noi și vechi.

53. Și după ce a sfârșit Iisus pildele acestea, a trecut de acolo

54. Și venind în patria sa, îi învăța în sinagoga lor, încât se mirau toți și ziceau: De unde are înțe-

lepciunea aceasta și puterile?

55. Au nu este acesta feciorul teslarului? Au nu se numește mama lui, Maria, și frații lui: Iacov și Iosi și Simon și Iuda?

56. Și surorile lui, nu sunt toate la noi? Deci, de unde are acestea toate?

57. Și se sminteau de el. Iar Iisus le-a zis: Nu este prooroc disprețuit decât în patria sa și în casa sa

58. Și n'a făcut acolo multe minuni, din pricina necredinței lor.

Tăierea capului sf. Ioan Botezătorul. Minunea înmulțirii pâinilor. Iisus umblând pe mare.

14 1. În vremea aceea a auzit Irod tetrarhul vestea despre Iisus

2. Și a zis slujitorilor săi: Acesta este Ioan Botezătorul; el a înviat din morți și pentru aceasta se fac minuni prin el

3. Căci Irod prinzând pe Ioan, l-a legat și l-a pus în temniță, pentru Irodiada, femeia lui Filip, fraatele său,

4. Că îi zicea Ioan: Nu ți se cade s'o ai.

5. Și vrând să-l omoare se temea de mulțime, căci drept prooroc îl ținea;

6. Iar prăznuindu-și Irod

ziua nașterii, a jucat fata Irodiadei în mijloc și a plăcut lui Irod.

7. Pentru aceea cu jurământ i-a mărturisit să-i dea orice va cere;

8. Iar ea, îndemnată fiind de mama sa, a zis: Dă-mi aici în tipsie capul lui Ioan Botezătorul.

9. Și s'a întristat regele, dar, pentru jurământ și pentru oaspeți, a poruncit să i se dea.

10. Și trimițând a tăiat capul lui Ioan în temniță.

11. Și a fost adus capul lui în tipsie și dat fetei, iar ea l-a dus la mama sa.

12. Și venind ucenicii lui, au luat trupul și l-au îngropat și venind au vestit lui Iisus.

13. Și auzind Iisus, s'a dus de acolo cu corabia în loc pustiu, deosebi: Și auzind mulțimile s'au dus după el pe jos din cetăți.

14. Și ieșind Iisus, a văzut mulțime mare și i s'a făcut milă de ei și a tămăduit pe bolnavii lor,

15. Iar făcându-se seară, au venit la el ucenicii lui, zicând: Locul este pustiu și vremea iată a trecut; slobozește mulțimea ca să se ducă prin sate să-și cumpere demâncare,

16. Iar Iisus le-a zis: Nu trebuie să meargă; dați-le voi să mănânce,

17. Iar ei i-au zis: N'a-

vem aici decât cinci pâini și doi pești.

18. Și el a zis: Aduceți-le aici la mine.

19. Și a poruncit mulțimii să șadă pe iarbă și luând cele cinci pâini și cei doi pești și căutând la cer, a binecuvântat și frângând a dat ucenicilor pâini-le, iar ucenicii mulțimilor.

20. Și au mâncat toți și s'au săturat și au luat rămășițele de fărâmituri douăsprezece coșuri pline,

21. Iar cei ce mâncaseră erau bărbați ca cinci mii, afară de femei și de copii.

22. Și îndată a silit Iisus pe ucenicii săi să intre în corabie și să meargă înaintea sa de cealaltă parte, până ce va slobozi mulțimile.

23. Și slobozind mulțimile, s'a suit la munte să se roage deosebi și făcându-se seară, era acolo singur,

24. Iar corabia era în mijlocul mării, învăluindu-se de valuri, că era vântul împotriva.

25. Și într'a patra strajă a nopții a mers la ei Iisus, umblând pe mare

26. Și văzându-l ucenicii umblând pe mare, s'au spăimântat, zicând că năluca este și de frică au strigat,

27. Dar Iisus îndată le-a grăit, zicând: Indrăzniți, eu sunt, nu vă temeți;

28. Iar Petru răspun-

zând, a zis: Doamne, de ești tu, poruncește-mi să vin la tine pe apă; iar el i-a zis: Vino.

29. Și coborîndu-se Petru din corabie, umbla pe apă ca să meargă la Iisus,

30. Iar văzând vântul tare, s'a înfricoșat și începând a se afunda, a strigat zicând: Doamne, scapă-mă.

31. Și îndată Iisus întinzând mâna, l-a apucat și i-a zis: Puțin credinciosule, pentrucă te-ai îndoit?

32. Și intrând ei în corabie a stat vântul.

33. Iar cei ce erau în corabie venind, i s'au închinat, zicând: Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu ești.

34. Și trecând a venit în pământul Ghenisaretului

35. Și cunoscându-l oamenii locului aceuia, au trimis în toată latura aceea și au adus la el pe toți bolnavii

36. Și-l rugau ca numai să se atingă de poalele veșmintelor lui și câți se atingeau se tămăduiau.

Obiceiuri omenești împotriva poruncilor lui Dumnezeu. Vindecarea fiicei Naananenoei și a altor bolnavi. Săturarea a patru mii de oameni în pustie.

15

1. Atunci au venit la Iisus cărturarii și fa-

riseii din Ierusalim, zicând:

2. Pentru ce ucenicii tăi calcă așezământul bătrânilor? Că nu-și spală mâinile când mănâncă pâine,

3. Iar el răspunzând, le-a zis: Pentru ce și voi călcați porunca lui Dumnezeu pentru datina voastră?

4. Că Dumnezeu a poruncit zicând: «Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta» și: «Cel ce va grăi de rău pe tatăl său, sau pe mama sa, cu moarte să se sfârșască»;

5. Iar voi ziceți: Cel ce ar zice tatălui său sau mamei sale: Dăruit este lui Dumnezeu ceea ce puteai avea dela mine,

6. Nu este dator să ajute pe tatăl său, sau pe mama sa. Deci ați stricat porunca lui Dumnezeu, pentru datina voastră.

7. Fătarnicilor, bine a proorocit despre voi Isaia, zicând:

8. «Poporul acesta se apropie de mine cu gura și cu buzele mă cinstește, iar inima lui este departe de mine.

9. Și în zadar mă cinstește învățând învățături ce sunt porunci omenesti».

10. Și chemând la sine mulțimea, le-a zis: Auziți și înțelegeți:

11. Nu ce intră în gură spurcă pe om, ci ce iese din gură, aceea spurcă pe om.

12. Atunci apropiindu-se ucenicii lui, i-au zis: Știi că fariseii auzind acest cuvânt, s'au scandalizat?

13. Iar el răspunzând, a zis: Orice sad, pe care nu l-a sădit Tatăl meu cel cereșc, se va desrădăcina.

14. Lăsați-i: Sunt călăuze oarbe orbilor și dacă orb pe orb va călăuzi, amândoi vor cădea în groapă.

15. Și răspunzând Petru, a zis: Spune-ne pilda aceasta,

16. Iar Iisus le-a zis: Încă și voi sunteți nepricepuți?

17. Dar nu înțelegeți, că tot ce intră în gură merge în pântec și se aruncă afară?

18. Iar cele ce ies din gură, din inimă ies, și acestea spurcă pe om,

19. Că din inimă ies gânduri rele, ucideri, adulter, desfrânare, furtișaguri, mărturii mincinoase, hule.

20. Acestea sunt care spurcă pe om, iar a mânca cu mâini nespălate nu spurcă pe om.

21. Și ieșind Iisus de acolo, s'a dus în părțile Tirului și ale Sidonului

22. Și iată o femeie hanaanencă, ieșind în calea lui, striga, zicând: Milu-este-mă, Doamne, Fiul lui David; fiica mea rău se îndrăcește,

23. Iar el nu i-a răspuns niciun cuvânt. Și apropiindu-se ucenicii lui, îl rugau zicând: Slobozește-o, că strigă în urma noastră,

24. Iar el răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile pierdute ale casei lui Israil.

25. Și ea venind, i s'a închinat, zicând: Doamne, ajută-mi!

26. Iar el răspunzând, a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor și s'o arunci câinilor,

27. Iar ea a zis: Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile ce cad dela masa stăpânilor.

28. Atunci, răspunzând Iisus, i-a zis: O femeie, mare este credința ta; fie precum voiești. Și s'a tămăduit fiica ei din acel ceas.

29. Și trecând Iisus de acolo, a venit lângă marea Galileii și suindu-se pe munte, a șezut acolo.

30. Și au venit la el mulțimi multe, având cu sine șchiopi, orbi, muți, ciungi și alți mulți și i-au aruncat la picioarele lui și i-a tămăduit,

31. Incât se mirau mulțimile văzând pe muți grăind, pe ciungi sănătoși, pe șchiopi umblând și pe orbi văzând și slăveau pe Dumnezeu lui Iisus,

32. Iar Iisus chemând la sine pe ucenicii săi, a zis:

Milă-mi este de mulțime, că iată trei zile sunt de când așteaptă lângă mine și n'au ce să mănânce și a-i slobози flămânzi nu voiesc, ca să nu se istovească pe cale.

33. Și i-au grăit ucenicii lui: De unde să avem noi în pustie atâtea pâini, încât să se sature atâta mulțime?

34. Și le-a zis Iisus: Câte pâini aveți? Iar ei au zis: Șapte și puținii peștișori.

35. Și a poruncit mulțimii să șadă jos pe pământ

36. Și luând cele șapte pâini și peștii, mulțumind a frânt și a dat ucenicilor, iar ucenicii mulțimii.

37. Și au mâncat toți și s'au săturat și au luat rămășițele de fărâmituri șapte coșuri pline,

38. Iar cei ce mâncaseră erau ca patru mii de bărbați, afară de femei și de copii.

39. Și slobozind mulțimile, a intrat în corabie și a trecut în ținutul Magdala.

Iudeii cer semn. Aluatul fariseilor. Mărturisirea lui Petru. Lepădarea de sine și luarea crucii. Muștrarea lui Petru.

16 1. Și apropiindu-se fariseii și saduceii, is-

pitindu-l, îl rugau să le arate semn din cer,

2. Iar el răspunzând, le-a zis: Când se face seară ziceți: Senin va fi, că se roșește cerul.

3. Și dimineata ziceți: Astăzi va fi furtună, că se roșește cerul posomorît. Fățarnicilor, fața cerului știți să o socotiți, iar semnele vremilor nu puteți?

4. Neamul viclean și desfrânat cere semn și semn nu i se va da decât semnul lui Iona proorocul. Și lăsându-i, s'a dus.

5. Și mergând ucenicii de cealaltă parte, uitaseră să ia pâine.

6. Iar Iisus le-a zis: Căutați și vă păziți de aluatul fariseilor și al saduceilor,

7. Iar ei cugetau în sine, zicând: Pâine n'am luat,

8. Iar Iisus cunoscând aceasta, le-a zis: Ce cugetați în voi înșivă, puțin credincioșilor, că n'ați luat pâine?

9. Dar nu înțelegeți, nici nu vă aduceți aminte de cele cinci pâini la cele cinci mii și câte coșuri ați luat?

10. Nici de cele șapte pâini la cele patru mii și câte coșuri ați luat?

11. Cum nu înțelegeți, că nu despre pâine v'am zis, ci să vă păziți de aluatul fariseilor și al saduceilor?

12. Atunci au înțeles că nu de aluatul pâinii a zis lor să se păzească, ci de învățătura fariseilor și a saduceilor.

13. Și venind Iisus în părțile Cezareii lui Filip, a întrebat pe ucenicii săi, zicând: Cine zic oamenii că sunt eu, Fiul Omului?

14. Iar ei au zis: Unii Ioan Botezătorul, alții Ilie, iar alții Ieremia, sau unul din prooroci.

15. Zis-a lor Iisus: Dar voi cine ziceți că sunt?

16. Și răspunzând Simon Petru, a zis: Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu cel viu.

17. Și răspunzând Iisus i-a zis: Fericit ești Simone, fiul lui Iona, că nu trup și sânge ți-au descoperit ție aceasta, ci Tatăl meu cel din ceruri.

18. Și eu îți zic ție, că tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui.

19. Și-ți voi da cheile împărăției cerurilor și orice vei lega pe pământ, va fi legat și în ceruri și orice vei deslega pe pământ va fi deslegat și în ceruri.

20. Atunci a poruncit ucenicilor săi să nu spună nimănui că el este Hristos.

21. De atunci a început Iisus a spune ucenicilor

săi, că trebuie să meargă la Ierusalim și multe să pătimească dela bătrâni și dela mai marii preoților și dela cărturari, și să fie omorât și a treia zi să învieze.

22. Și Petru luându-l la o parte a început să-i stea împotriva, zicând: Milostiv fii ție, Doamne; să nu-ți fie aceasta,

23. Iar el întorcându-se, a zis lui Petru: Mergi înapoia mea, Satano! Smin-teală îmi ești, că nu cugeți cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor.

24. Atunci a zis Iisus ucenicilor săi: Oricine voiește să vină după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-mi urmeze,

25. Că cine vrea să-și scape viața, o va pierde, iar cine își va pierde viața pentru mine, o va afla,

26. Că ce ar folosi omului de ar dobândi lumea toată, iar sufletul și l-ar pierde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?

27. Că va să vină Fiul Omului întru slava Tătlui său, cu îngerii săi, și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele sale.

28. Amin grăesc vouă: Sunt unii din cei ce stau aici, care nu vor gusta moarte până ce nu vor vedea pe Fiul Omului venind în împărăția sa.

Schimbarea la față. Vindecarea lunaticului. Plata dajdiei.

17 1. Și după șase zile, a luat Iisus pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui, și i-a suit pe un munte înalt deosebi

2. Și s'a schimbat la față înaintea lor și a strălucit fața lui ca soarele, iar hainele lui s'au făcut albe ca lumina

3. Și iată, s'au arătat lor Moise și Ilie, vorbind cu el.

4. Și răspunzând Petru, a zis către Iisus: Doamne, bine este nouă să fim aici. De voiești, să facem aici trei colibi: Ție una și lui Moise una și lui Ilie una.

5. Și încă grăind el, iată, nor luminos i-a umbrît și iată glas din nor, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care am binevoit; de aceasta să ascultați.

6. Și auzind ucenicii, au căzut cu fața la pământ și s'au spăimântat foarte.

7. Și apropiindu-se Iisus, s'a atins de ei și a zis: Sculați-vă și nu vă temeți.

8. Și ridicându-și ochii, pe nimeni n'au văzut, decât pe Iisus singur.

9. Și coborîndu-se din munte, le-a poruncit Iisus, zicând: Nimănui să nu spuneți vedenia aceasta

până când Fiul Omului va învia din morți.

10. Și l-au întrebat ucenicii, zicând: Dar ce zic cărturarii că trebuie să vină mai întâi Ilie?

11. Iar Iisus răspunzând le-a zis: Ilie adecă va veni mai 'nainte și va așeza toate,

12. Iar grăiesc vouă, că Ilie a și venit și nu l-au cunoscut, ci au făcut lui câte au voit. Așa și Fiul Omului va pătimi dela ei.

13. Atunci au înțeles ucenicii că despre Ioan Botezătorul le-a vorbit

14. Și venind ei la mulțime, s'a apropiat de el un om, îngenunchind înaintea lui și zicând:

15. Doamne, miluește pe fiul meu, că este lunatic și rău pătimește, că de multe ori cade în foc și de multe ori în apă

16. Și l-am adus la ucenicii tăi și n'au putut să-l vindece.

17. Iar Iisus răspunzând, a zis: O neam necredincios și îndărătnic! Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Aduceți-l aici la mine.

18. Și l-a certat Iisus și a ieșit dracul din el și s'a tămăduit copilul din ceasul acela.

19. Atunci apropiindu-se ucenicii de Iisus deosebi, au zis: De ce noi n'am pu-

tut să-l scoatem?

20. Iar Iisus le-a zis: Din pricina necredinței voastre; că amin grăesc vouă: De veți avea credință cât grăuntele de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici acolo și se va muta și nimic nu vă va fi cu neputință,

21. Că acest soi nu iese decât cu rugăciune și cu post.

22. Și întorcându-se ei în Galileia, le-a zis Iisus: Va să se dea Fiul Omului în mâinile oamenilor

23. Și-l vor omorî și a treia zi va învia. Și s'au întristat ei foarte.

24. Și venind în Capernaum, s'au apropiat cei ce luau dajdie de Petru și au zis: Învățătorul vostru nu dă dajdie? Zis-a: Da.

25. Și când a intrat în casă, a apucat Iisus mai înainte de el, zicând: Ce ți se pare, Simone? Împărății pământului de la cine iau dajdie sau bir? Dela fiii lor, sau dela cei străini?

26. Zis-a Petru lui: Dela cei străini. Zis-a Iisus lui: Iată dar că fiii sunt scuțiți,

27. Dar ca să nu-i smintim, mergând la mare, aruncă undița și peștele care vei prinde întâi, ia-l și deschizându-i gura, vei afla un statir; acela luân-

du-l, dă-l lor pentru mine și pentru tine.

Intrebări despre întâietate. Despre scandal. Puterea de a lega și a deslega. Certarea greșalii fratelui. Iertarea greșalelor.

18 1. În ceasul acela s'au apropiat ucenicii către Iisus, grăind: Cine este oare mai mare în împărăția cerurilor?

2. Și chemând Iisus un prunc, l-a pus în mijlocul lor

3. Și a zis: Amin grăiesc vouă: De nu vă veți întoarce și nu veți fi ca pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor,

4. Că cine se va smeri pe sine ca pruncul acesta, acela este mai mare în împărăția cerurilor

5. Și cine va primi pe un prunc ca acesta în numele meu, pe mine mă primește,

6. Iar celui ce va sminti pe unul din acești mici, care cred în mine, mai de folos i-ar fi ca să-și atârne o piatră de moară de gât și să fie aruncat în adâncul mării.

7. Vai lumii, din pricina smintelelor! Că smintelele trebuie să vină, dar, vai de omul acela, prin care vine sminteala!

8. Iar de te sminteste mâna ta, sau piciorul tău,

taie-le și aruncă-le dela tine, că mai bine este ție să intri în viață schiop sau ciung, decât amândouă mâinile sau amândouă picioarele având, să fii aruncat în focul cel veșnic.

9. Și dacă ochiul tău te sminteste, scoate-l și aruncă-l dela tine; că mai bine este ție cu un ochiu să intri în viață, decât amândoi ochii având, să fii aruncat în gheena focului.

10. Căutați să nu defăimați pe vreunul dintr'acești mici; că zic vouă: Că îngerii lor în ceruri pururea văd fața Tatălui meu, care este în ceruri,

11. Că a venit Fiul Omului să mântuiască pe cel pierdut.

12. Ce vi se pare? Dacă ar avea un om o sută de oi și s'ar rătăci una din ele, nu lasă pe cele nouăzeci și nouă în munți și mergând, caută pe cea rătăcită?

13. Și de i se va întâmpla s'o găsească, amin grăiesc vouă, că se bucură de ea mai vârtos decât de cele nouăzeci și nouă, ce nu s'au rătăcit.

14. Așa nu este vrere înaintea Tatălui vostru cel din ceruri, ca să se piardă vreunul din aceștia mici.

15. Și de-ți va greși fratele tău, mergi și-l mu-

stră între tine și el singur. De te va asculta, ai dobândit pe fratele teu,

16. Iar de nu te va asculta, mai ia împreună cu tine încă unul sau doi, ca prin gura a doi sau trei martori să se statornicească orice cuvânt.

17. Și de nu-i va asculta pe ei, spune-l Bisericii și de nu va asculta nici de Biserică, să-ți fie ție ca un păgân și vameș.

18. Amin grăiesc vouă: Oricâte veți lega pe pământ, vor fi legate și în cer și oricâte veți deslega pe pământ, vor fi deslegate și în cer.

19. Iarăși amin grăiesc vouă, că dacă doi dintre voi se vor învoi pe pământ pentru orice lucru ce vor cere, se va da lor dela Tatăl meu, carele este în ceruri,

20. Că unde sunt doi sau trei adunați în numele meu, acolo sunt și eu în mijlocul lor.

21. Atunci apropiindu-se de el Petru, a zis: Doamne, de câte ori va greși mie fratele meu și eu îi voi ierta lui? Până de șapte ori?

22. Grăit-a Iisus lui: Nu-ți zic până de șapte ori, ci până de șaptezeci de ori câte șapte.

23. De aceea asemănatu-s'a împărăția cerurilor unui împărat, care a vrut să ia

socoteala slugilor sale.

24. Și începând, i s'a adus un datornic cu zece mii de talanți,

25. Dar ne având el să-i plătească, a poruncit stăpânul său să-l vândă pe el și pe femeia lui și pe copii și toate câte avea și să plătească.

26. Deci căzând sluga aceea se închina, zicând: Doamne, mai îngăduște-mă și-ți voi plăti tot

27. Și milostivindu-se stăpânul slugii aceleia, a slobozit-o și i-a iertat și datoria.

28. Iar ieșind sluga aceea, a aflat pe unul din cei ce slujeau cu ea, care-i era dator o sută de dinari și apucându-l îl sugruma, zicând: Plătește-mi ce-mi ești dator.

29. Deci, căzând cel împreună slugă la picioarele ei, o rugă zicând: Mai îngăduște-mă și-ți voi plăti,

30. Iar ea n'a vrut, ci ducându-se a băgat-o în temniță până când va plăti datoria.

31. Iar celelalte slugi văzând cele ce s'au făcut, s'au întristat foarte și venind, au spus stăpânului toate cele întâmplăte.

32. Atunci chemând-o pe ea stăpânul ei, i-a zis: Slugă vicleană, toată datoria aceea ți-am iertat-o, pentru că m'ai rugat,

33. Dar ție nu ți se cădea să-ți fie milă de cel împreună slugă cu tine, precum mie mi-a fost milă de tine?

34. Și mâniindu-se stăpânul, a dat-o chinuitorilor, până ce va plăti toată datoria.

35. Așa și Tatăl meu cel ceresc va face vouă, de nu veți ierta fiecare fratelui său, din toată inima.

Despărțirea căsătoriei. Binecuvântarea pruncilor. Primejdiile avuției. Viața de veci ca răsplătire următorilor lui Hristos.

19 1. Și a fost când a sfârșit Iisus cuvintele acestea, a trecut din Galileia și a venit în hotarele Iudeii, dincolo de Iordan

2. Și au mers după el mulțimi multe și i-a vindecat pe ei acolo.

3. Și au venit la el iarisarii, ispitindu-l și zicând: Se cade omului să-și lase femeia pentru fiecă pricină?

4. Iar el răspunzând le-a zis: Dar n'ați citit, că Cel ce a făcut dintâi, bărbat și femeie i-a făcut?

5. Și a zis: Pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup.

6. Pentru aceea nu mai sunt doi, ci un trup. Deci,

ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.

7. Zis-au lui: Dar cum Moise a poruncit să i se dea carte de despărțire și s'o lase?

8. Zis-a lor: Moise după învârtosarea inimii voastre a dat voie să vă lăsați femeile, dar din început n'a fost așa,

9. Iar eu grăiesc vouă: Oricine va lăsa pe femeia sa, afară de cuvânt de desfrânare și va lua alta, preacurvește și cel ce va lua pe cea lăsată, preacurvește.

10. Zis-au lui ucenicii: Dacă așa este pricina omului cu femeia, nu este de folos a se însura,

11. Iar el le-a zis: Nu toți pricep cuvântul acesta, ci celor ce s'a dat,

12. Că sunt fameni, care din pântecel maicii lor s'au născut așa și sunt fameni, care s'au făcut de oameni și sunt fameni, care singuri s'au făcut pentru împărăția cerurilor. Cine poate înțelege, să înțeleagă.

13. Atunci i s'au adus copii, ca să-și pună mâinile peste ei și să se roage, iar ucenicii i-au cer-tat,

14. Dar Iisus le-a zis: Lăsați copiii și nu-i opriți să vină la mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor

15. Și punându-și peste

ei mâinile, s'a dus de acolo.

16. Și iată un tânăr venind la el, i-a zis: Învățătorule bun, ce bine voi face, ca să am viața de veci?

17. Iar el i-a zis: Ce-mi zici bun? Nimeni nu este bun, decât numai unul Dumnezeu, dar de voiești să intri în viață, păzește poruncile.

18. Zis-a lui: Care? Iar Iisus a zis: Să nu ucizi, să nu faci desfrânare, să nu furi, să nu fii mărturie mincinoasă;

19. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

20. Zis-a lui tânărul: Toate acestea le-am păzit din tinerețele mele, ce încă îmi lipsește?

21. Zis-a Iisus lui: De voiești să fii desăvârșit, mergi, vinde-ți averile și le dă săracilor și vei avea comoară în cer și vino, de urmează mie,

22. Iar tânărul auzind cuvântul, s'a dus întristat, că avea averi multe.

23. Și Iisus a zis ucenicilor săi: Amin grăesc vouă, că anevoie va intra bogatul în împărăția cerurilor

24. Și iarăși vă zic: Mai lesne este a trece cămila prin urechile acului, decât să intre bogatul în împă-

răția lui Dumnezeu,

25. Iar ucenicii auzind, s'au îngrozit foarte, zicând: Dar cine poate să se mântuiască?

26. Iar Iisus privindu-i, le-a zis: La oameni aceasta este cu neputință, iar la Dumnezeu toate sunt cu putință.

27. Atunci răspunzând Petru, i-a zis: Iată noi am lăsat toate și am urmat ție: Ce oare va fi nouă?

28. Iar Iisus a zis: Amin grăiesc vouă, că voi cei ce ați urmat mie, la înnoirea lumii, când Fiul Omului va ședea pe tronul slavei sale, veți ședea și voi pe douăsprezece tronuri, judecând pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel;

29. Și oricine a lăsat frați sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau copii, sau țarine, sau case pentru numele meu, înșutit va lua și viața veșnică va moșteni.

30. Și mulți dintâi vor fi pe urmă și de pe urmă întâi.

Pilda despre lucrătorii viei. Iisus vestește patimile sale. Fiii lui Zevedeu iubitori de slavă. Vindecarea a doi orbi.

20 1. Căci asemenea este împărăția cerului, o-

mului stăpân de casă, care a ieșit disdedimineată să tocmească lucrători la via sa

2. Și tocmindu-se cu lucrătorii câte un dinar pe zi, i-a trimis în via sa.

3. Și ieșind la al treilea ceas, a văzut pe alții stând în piață fără lucru

4. Și a zis și aceloră: Mergeți și voi în vie și ce va fi cu dreptul, vă voi da, iar ei s'au dus.

5. Iarăși ieșind în al șaselea și în al nouălea ceas, a făcut asemenea;

6. Iar în al unsprezecelea ceas ieșind, aflat-a pe alții stând fără lucru și le-a zis: De ce ați stat aici toată ziua fără lucru?

7. Zis-au lui: Nimeni nu ne-a tocmnit. Zis-a lor: Mergeți și voi în via mea și ce va fi cu dreptul veți lua,

8. Iar dacă s'a făcut seară a zis stăpânul viei către îngrijitorul său: Chiamă pe lucrători și dă-le plata, începând dela cei de pe urmă până la cei dintâi.

9. Deci venind cei dela al unsprezecelea ceas, au luat câte un dinar,

10. Iar venind cei dintâi, socoteau că vor lua mai mult, și au luat și ei câte un dinar.

11. Iar după ce au luat, cârteau împotriva stăpânului de casă, zicând:

12. Aceștia de pe urmă un ceas au lucrat și i-ai plătit deopotrivă cu noi, care am dus greutatea zilei și zăduful,

13. Iar el răspunzând, a zis unuia dintre ei: Prietene, nu-ți fac strâmbătate: Au nu un dinar te-ai tocmnit cu mine?

14. Ia-ți al tău și pleacă. Voiesc acestuia de pe urmă să-i dau ca și ție.

15. Au nu mi se cade să fac ce vreau cu ale mele? Sau ochiul tău este viclean. pentru că eu sunt bun?

16. Așa vor fi cei de pe urmă întâi și cei dintâi pe urmă, că mulți sunt chemați, dar puțini aleși.

17. Și suindu-se Iisus la Ierusalim, a luat pe cei doisprezece ucenici deosebi, pe cale, și le-a zis:

18. Iată, ne suim în Ierusalim și Fiul Omului se va da mai marilor preoților și cărturarilor și-l vor osândi la moarte.

19. Și-l vor da păgânilor, ca să-l batjocorească și să-l bată și să-l răstignească și a treia zi va învia.

20. Atunci s'a apropiat de el mama fiilor lui Zevedeu, împreună cu fiii săi, închinându-se și cerând ceva dela ei,

21. Iar el a zis ei: Ce vorești? Zis-a lui: Zi ca să șadă acești doi fii ai mei, unul de-a-dreapta ta, iar al-

tu de-a-stânga ta, în împărăția ta,

22. Iar Iisus răspunzând, a zis: Nu știți ce cereți. Puteți să beți paharul, pe care-l voi bea eu și cu botezul cu care eu mă botez să vă botezați? Zis-au lui: Putem.

23. Și a zis lor: Paharul meu cu adevărat îl veți bea și cu botezul cu care eu mă botez, vă veți boteza; dar aședea de-a dreapta mea și de-a-stânga mea, nu este al meu a da, ci celor ce s'au gătit de Tatăl meu.

24. Și auzind cei zece, s'au mâniat pe cei doi frați,

25. Iar Iisus chemându-i, le-a zis: Știți că domnitorii păgânilor îi domnesc și cei mari îi stăpânesc,

26. Iar între voi nu va fi așa, ci, care dintre voi va vrea să fie mai mare, să fie slujitorul vostru

27. Și care dintre voi va vrea să fie întâiu, să vă fie vouă slugă,

28. Precum și Fiul Omului n'a venit să i se slujească lui, ci să slujească el și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți.

29. Și ieșind ei din Ierihon, a mers după el mulțime mare

30. Și iată, doi orbi șezând lângă cale, auzind că Iisus trece, au strigat, zicând: Miluește-ne pe noi,

Doamne, Fiul lui David, 31. Iar mulțimea i-a cerat ca să tacă, dar ei mai tare strigau, zicând: Miluește-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David.

32. Și stând Iisus, i-a strigat și le-a zis: Ce voți să vă fac?

33. Zis-au lui: Doamne, să se deschidă ochii noștri.

34. Și făcându-i-se milă lui Iisus, s'a atins de ochii lor și îndată au văzut și au mers după el.

Intrarea lui Hristos în Ierusalim. Alungarea vânzătorilor din templu. Smochinul uscat. Botezul lui Ioan. Pilda cu cei doi fii trimiși în vie. Lucrătorii cei răi.

21 1. Și când s'au apropiat de Ierusalim și au venit la Betfaghe, spre muntele Măslinilor, atunci Iisus a trimis doi ucenici,

2. Zicându-le: Mergeți în satul care este înaintea voastră și îndată veți găsi o asină legată și un mânz cu ea; deslegând-o, aduceți-o la mine

3. Și de va zice vouă cineva ceva, veți zice, că acestea Domnului trebuiesc și numaidecât le va trimite;

4. Iar acestea toate s'au făcut, ca să se împlinească ceea ce s'a zis prin proorocul ce zice;

5. Ziceți fetei Sionului: «Iată, Împăratul tău vine la tine blând și șezând pe asină și pe mânz, fiul celei de sub jug».

6. Și mergând ucenicii, au făcut precum le-a poruncit lor Iisus.

7. Și au adus asina și mânzul și au pus pe ele veșmintele lor și el a șezut pe ele,

8. Iar cei mai mulți din multime își așterneau veșmintele pe cale, iar alții tăiau ramuri din copaci și le așterneau pe cale,

9. Iar mulțimile care mergeau înainte și care veneau pe urmă, strigau, zicând: Osana. Fiului lui David, binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!

10. Și intrând el în Ierusalim, s'a cutremurat toată cetatea, zicând: Cine este acesta?

11. Iar mulțimile ziceau: Acesta este Iisus, proorocul din Nazaretul Galileii.

12. Și a intrat Iisus în templul lui Dumnezeu și a scos afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în templu și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei.

13. Și le-a zis: Scris este: «Casa mea, casă de rugăciune se va chema, iar

voi ați făcut-o peșteră de tâlhari».

14. Și au venit la el în templu orbi și schiopi și i-a vindecat,

15. Iar văzând mai marii preoților și cărturarii minunile care a făcut și pruncii strigând în templu și zicând: Osana Fiul lui David, s'au mâniat

16. Și i-au zis: Auzi ce zic acestia? Iar Iisus le-a zis: Da. Niciodată n'ati citit, că «din gura copiilor și a celor ce sug ți-ai pregătit laudă»?

17. Și lăsându-i, a ieșit afară din cetate, la Betania și a rămas acolo peste noapte.

18. Iar a doua zi întorcându-se în cetate, a flămânzit.

19. Și văzând un smochin lângă cale, a venit la el și n'a aflat nimic în el, decât frunze și a zis lui: De acum să nu se mai facă din tine rod în veci. Și îndată s'a uscat smochinul.

20. Și văzând ucenicii s'au minunat, zicând: Cum s'a uscat îndată smochinul!

21. Și răspunzând Iisus, a zis lor: Amin grăiesc vouă, de veți avea credință și nu vă veți îndoi, nu numai ce s'a făcut cu smochinul veți face, ci și muntelui acestuia de veți zice: Ridică-

te și aruncă-te în mare, așa va fi

22. Și toate câte veți cere rugându-vă cu credință, veți lua.

23. Și venind el în templu, au mers la el când învâța, mai marii preoților și bătrânii poporului, zicând: Cu ce putere faci acestea? Și cine ți-a dat puterea aceasta?

24. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Vă întreb și eu pe voi un cuvânt, pe care de mi-l veți spune și eu vă voi spune vouă cu ce putere fac acestea.

25. Botezul lui Ioan de unde a fost? Din cer, sau dela oameni? Iar ei cugețau în sine, zicând: De vom zice «din cer», va zice nouă: de ce dar n'ați crezut lui?

26. Iar de vom zice: «de la oameni», ne temem de popor, că toți țin pe Ioan drept prooroc.

27. Și răspunzând lui Iisus, au zis: Nu știm. Zis-a lor și el: Nici eu nu vă voi spune cu ce putere fac acestea,

28. Dar ce vi se pare? Un om avea doi feciori și mergând la cel dintâiu, i-a zis: Fiule, du-te astăzi de lucrează în via mea,

29. Iar el răspunzând, a zis: Nu vreau, iar mai pe urmă căindu-se a mers.

30. Și mergând la al doilea, a zis asemenea. Iar

el răspunzând, a zis: Eu, Doamne, voi merge și n'a mers.

31. Care dintr'acești doi a făcut voia tatălui său? Zis-au lui: Cel dintâiu. Zis-a lor Iisus: Amin grăiesc vouă, că vameșii și desfrânatele merg înaintea voastră în împărăția lui Dumnezeu.

32. Că a venit la voi Ioan, în calea dreptății, și n'ați crezut lui, iar vameșii și desfrânatele au crezut lui, dar voi văzând nu v'ați căit nici după aceea, ca să credeți lui.

33. Ascultați altă pildă: Era un om, stăpân de casă, care a sădit vie și a împrejmuit-o cu gard și a săpat în ea teasc și a zidit turn și a dat-o lucrătorilor și s'a dus departe,

34. Iar când s'a apropiat vremea roadelor, a trimis slugile sale la lucrători, ca să ia rodurile ei,

35. Dar lucrătorii prinzând pe slugile lui, pe una au bătut-o, pe alta au omorât-o, iar pe alta cu pietre au ucis-o.

36. Iarăși a trimis alte slugi mai multe decât cele dintâi și a făcut și cu ele tot așa,

37. Iar mai pe urmă a trimis la ei pe fiul său, zicând: Se vor rușina de fiul meu.

38. Iar lucrătorii văzând pe fiul, au zis între ei:

Acesta este moștenitorul, veniți să-l ucidem și să luăm noi moștenirea lui.

39. Și prinzându-l, l-au scos afară din vie și l-au omorât.

40. Deci, când va veni stăpânul viei, ce va face lucrătorilor aceloră?

41. Zis-au lui: Pe cei răi cu rău îi va pierde și via o va da altor lucrători, care îi vor da rodurile la vremea lor.

42. Zis-a lor Iisus: Nici odinioară n'ați citit în Scripturi: «Piatra pe care nu o au băgat în seamă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului; dela Domnul s'a făcut aceasta și este minunată în ochii noștri?»

43. Pentru aceea vă zic, că se va lua dela voi împărăția lui Dumnezeu și se va da neamului care va face rodurile ei.

44. Și cel ce va cădea peste piatra aceasta, se va sfărâma, iar peste care va cădea ea, îl va zdrobi.

45. Și auzind mai marii preoților și fariseii pildele lui, au înțeles că despre ei grăiește.

46. Și căutând să-l prindă, s'au temut de popor, pentru că drept proroc îl ținea.

Chemarea la nuntă. Întrebarea despre dajdie. Saduceii și învierea morților.

Întrebarea legiuitorului pentru porunca cea mai mare din lege. Iisus întreabă pe cărtuari: al cui fiu este Hristos.

22 1. Și răspunzând Iisus, iarăși a grăit lor în pilde, zicând:

2. Asemănatu-s'a împărăția cerului, unui împărat, care a făcut nuntă fiului său.

3. Și a trimis slugile sale să cheme pe cei poftiți la nuntă, dar nu vreau să vie.

4. Iarăși a mai trimis pe alte slugi, zicând: Spuneți celor chemați: Iată, am gătit prânzul meu; juncii mei și cele hrănite ale mele s'au junghiat și toate sunt gata: Veniți la nuntă,

5. Dar ei neținând seamă, s'au dus: unul la țarina sa, altul la neguțătoria sa,

6. Iar ceilalți prinzând pe slugile lui, și-au bătut joc de ele și le-au omorât.

7. Și auzind împăratul, s'a mâniat și trimițând oștile sale, a pierdut pe ucigașii aceia și cetatea lor a ars-o.

8. Atunci a zis slugilor sale: Iată nunta este gata, dar cei poftiți n'au fost vrednici.

9. Deci mergeți la răspântiile căilor și pe câți veți afla, chemați-i la nuntă.

10. Și ieșind slugile ace-

lea la răspântii, au adunat pe toți câți au aflat și buni și răi și s'a umplut casa de oaspeți.

11. Iar împăratul intrând să vadă pe oaspeți, a văzut acolo un om, care nu era îmbrăcat în haină de nuntă

12. Și i-a zis: Prietene, cum ai intrat aici, nevând haină de nuntă? Iar el tăcea.

13. Atunci împăratul a zis slugilor: Legându-i mâinile și picioarele, luați-l și-l aruncați în întunerecul cel mai dinafară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților

14. Că mulți sunt chemați, dar puțini aleși.

15. Atunci mergând fariseii, sfat au făcut ca să-l prindă în cuvânt

16. Și au trimis pe ucenicii lor împreună cu Irodianii, zicând: Invățătorule, știm că adevărat ești și calea lui Dumnezeu în adevăr înveți și nu-ți este teamă de nimeni, că nu cauți la fața oamenilor,

17. Deci spune nouă: Ce ți se pare? Se cade a da dajdie Cezarului, sau nu?

18. Iar Iisus cunoscând vicleșugul lor, a zis: Ce mă ispițiți, fățarnicilor? Arătați-mi banul de dajdie,

19. Iar ei au adus un dinar

20. Și le-a zis: Al cui

este chipul acesta și scriptura de pe el?

21. Zis-au lui: Ale Cezarului. Atunci a zis lor: Dați deci cele ale Cezarului Cezarului, și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu.

22. Și auzind s'au mirat și lăsându-l s'au dus.

23. Intr'acea zi au venit la el saduceii, care zic, că nu este înviere și l-au întrebat, zicând:

24. Invățătorule, Moise a zis: De va muri cineva neavând copii, să ia frațele lui pe femeia lui și să lase urmași fratelui său.

25. Deci erau la noi șapte frați și cel dintâi însurându-se a murit și neavând urmași, a lăsat pe femeia sa fratelui său.

26. Asemenea și al doilea și al treilea. până la al șaptelea,

27. Iar mai pe urmă de toți a murit și femeia,

28. Deci la înviere, a căruia din cei șapte va fi femeia? Că toți au avut-o de soție,

29. Iar Iisus răspunzând, le-a zis: Rătăciți, neștiind Scripturile nici puterea lui Dumnezeu.

30. Că la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci ca îngerii lui Dumnezeu în cer sunt,

31. Iar despre învierea morților, au n'ați citit

ceea ce s'a spus vouă de Dumnezeu, grăind:

32. «Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov». Nu este Dumnezeu, Dumnezeul morților, ci al viilor.

33. Și auzind mulțimile, se mirau de învățătura lui;

34. Iar fariseii auzind că a astupat gura saduceilor, s'au adunat împreună.

35. Și l-a întrebat unul din ei, învățător de lege, ispitindu-l și zicând:

36. Învățătorule, care poruncă este mai mare în lege?

37. Iar Iisus a zis lui: Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este întâia și cea mai mare poruncă,

38. Iar a doua asemenea acesteia: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.

39. În aceste două porunci se cuprinde toată legea și proorocii.

40. Și fiind adunați fariseii, i-a întrebat Iisus, zicând:

41. Ce vi se pare de Hristos? Al cui fiu este? Zis-au lui: Al lui David.

42. Zis-a lor: Dar cum David cu duhul îl numește Domn? zicând:

43. «Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a-dreap-

ta mea, până ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

44. Deci dacă David îl numește Domn, cum este fiul lui?

45. Și nimeni nu putea să-i răspundă cuvânt, nici n'a mai îndrăznit cineva din acea zi să-l mai întrebe.

Mustrări cărturarilor și fariseilor.

23 1. Atunci a grăit Iisus mulțimilor și ucenicilor săi, zicând:

2. Pe scaunul lui Moise au șezut cărturarii și fariseii.

3. Deci toate câte vă vor zice păziți și faceți, iar după faptele lor să nu faceți, că ei zic și nu fac.

4. Că leagă sarcini grele și cu anevoie de rurtat și le pun pe umerii oamenilor, iar ei nici cu degetul nu vor să le miște.

5. Și toate faptele lor le fac ca să fie văzuți de oameni, că își lătesc filacteriile și-si lungesc ciucurii hainelor lor.

6. Și le place să stea în capul mesei la ospete și în băncile dintâi în sinagogi.

7. Și să li se plece lumea în piețe și să fie numiți de oameni: învățători.

8. Iar voi să nu vă numiți învățători, că unul este Învățătorul vostru: Hri-

stos, iar voi toți frați sunteți

9. Și tată al vostru să nu numiți pe pământ, căci unul este Tatăl vostru cel din ceruri.

10. Nici povățuitori să vă numiți, că unul este povățuitorul vostru, Hristos,

11. Iar cel ce este mai mare între voi, să fie vouă slugă;

12. Că cine se va înălța pe sine se va smeri, și cine se va smeri pe sine, se va înălța.

13. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că mâncați casele văduvelor, făcând rugăciuni lungi cu fățarnicie, pentru aceasta mai multă osândă veți lua.

14. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că închideți împărăția cerurilor înaintea oamenilor, căci voi nu intrați, nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați.

15. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că înconjurați marea și uscatul, ca să faceți un ucenic și dacă se face, îl faceți fiu ghecnei de două ori mai mult decât voi.

16. Vai vouă, călăuze oarbe, care ziceți: Că cel ce se va jura pe templu, nimic nu este dator, iar cel ce se va jura pe aurul templului, dator este.

17. Nebuni și orbi! Căci ce este mai mare? Aurul,

sau templul, care sfințește aurul?

18. Și: Cel ce se va jura pe altar nimic nu este dator, iar cel ce se va jura pe darul ce este deasupra lui, dator este.

19. Nebuni și orbi! Căci ce este mai mare? Darul sau altarul care sfințește darul?

20. Deci cel ce se jură pe altar, se jură pe el și pe toate câte sunt pe el.

21. Și cel ce se jură pe templu, se jură pe el și pe cel ce locuiește în el

22. Și cel ce se jură pe cer, se jură pe tronul lui Dumnezeu și pe cel ce șade pe el.

23. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că dați zeciuială din ismă, din mărar și din chimen și ați lăsat cele mai grele ale legii: judecata dreaptă și mila și credința; acestea se cădea să le faceți și acelea să nu le lăsați.

24. Călăuze oarbe, care strecurați țânțarul și înghițiți cămila.

25. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că voi curățiți partea dinafară a paharului și a blidului, iar înăuntru sunt pline de răpire și de nedreptate.

26. Fariseu orb! Curăță întâiu partea dinăuntru a paharului și a blidului, ca să fie și cea dinafară curată.

27. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că vă asemănați mormintelor văruite, care pe dinafară se arată frumoase, iar înăuntru sunt pline de oase de morți și de toată necurăția.

28. Așa și voi: pe dinafară vă arătați drepți oamenilor, iar înăuntru sunteți plini de fățarnicie și de fără-de-lege.

29. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că zidiți mormintele proorocilor și împodobiți pe ale drepților

30. Și ziceți: De am fi fost noi în zilele părinților noștri, n'am fi fost părtași cu ei la sângele proorocilor.

31. Astfel dar mărturișiți voi înșivă, că sunteți fii ai celor ce au ucis pe prooroci,

32. Umpleți dar și voi măsura părinților voștri.

33. Șerpi, pui de vipere! Cum veți scăpa de osânda gheenei?

34. De aceea, iată eu trimit la voi prooroci și înțelepți și cărturari; dintre ei veți ucide și veți răstigni; dintre ei veți biciui în sinagogi și-i veți urmări din cetate în cetate,

35. Ca să vină asupra voastră tot sângele drept, vărsat pe pământ, dela sângele dreptului Abel, până la sângele lui Zaharia, fiul

lui Varahia, pe care l-ați ucis între templu și altar.

36. Amin grăiesc vouă: Vor veni toate acestea asupra neamului acestuia.

37. Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să adun pe fiii tăi, precum adună cloșca puii săi sub aripi și n'ați vrut!

38. Iată, se lasă pustie casa voastră,

39. Că zic vouă: De acum nu mă veți mai vedea, până când veți zice: «Bine cuvântat este cel ce vine întru numele Domnului».

Dărîmarea Ierusalimului. Sfârșitul lumii.

24 1. Și ieșind Iisus, se ducea dela templu și s'au apropiat de el ucenicii lui ca să-i arate clădirile templului,

2. Iar Iisus le-a zis: Vedeti acestea toate? Amin grăiesc vouă: Nu va rămâne aici piatră pe piatră, care să nu se risipească.

3. Și șezând pe muntele Măslinilor, s'au apropiat de el ucenicii lui deosebi, zicând: Spune nouă, când vor fi acestea și care este semnul venirii tale și al sfârșitului veacului?

4. Și răspunzând Iisus le-a zis: Vedeti să nu vă amăgească cineva,

5. Căci mulți vor veni în numele meu, zicând: Eu sunt Hristos și pe mulți vor amăgi.

6. Și veți auzi de războaie și sunuri de războaie. Vedeți să nu vă spăimântați, căci trebuie să fie toate, dar încă nu va fi sfârșitul,

7. Căci se va scula neam peste neam și împărăție peste împărăție și va fi foamete și ciumă și cutremure pe alocuri,

8. Dar acestea toate sunt începutul durerilor.

9. Atunci vă vor da pe voi spre asuprire și vă vor ucide și veți fi urâți de toate neamurile pentru numele meu.

10. Atunci mulți se vor sminti și se vor vinde unii pe alții și se vor urî unii pe alții.

11. Și mulți prooroci mincinoși se vor scula și vor amăgi pe mulți.

12. Și din pricina înmulțirii fără-de-legii, va răci dragostea multora,

13. Dar cel ce va răbda până la sfârșit, acela se va mântui.

14. Și se va propovedui această Evanghelie a împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile și atunci va veni sfârșitul.

15. Deci, când veți vedea urâciunea pustiirii, ce s'a zis prin Daniil prooro-

cul, stând în locul cel sfânt — cine citește să înțeleagă —

16. Atunci cei din Iudeia să fugă la muni

17. Și cel de pe acoperiș, să nu se pogoare să ia ceav din casă,

18. Iar cel din țarină să nu se întoarcă înapoi, ca să-și ia hainele.

19. Vai celor ce vor avea în pânțece și celor ce vor alăpta în zilele acelea!

20. Rugați-vă să nu fie fuga voastră iarna, nici sâmbăta,

21. Că va fi atunci ne-caz mare, care n'a fost dela începutul lumii până acum, nici nu va mai fi

22. Și de nu s'ar fi scurtat zilele acelea, n'ar mai scăpa niciun trup, dar pentru cei aleși se vor scurta zilele acelea.

23. Atunci de vă va zice cineva: Iată Hristos aici este sau dincolo, să nu credeți,

24. Că se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși și vor da semne mari și minuni, încât să amăgească, de va fi cu putință, și pe cei aleși.

25. Iată v'am spus de mai înainte.

26. Deci, de vă vor zice: Iată în pustie este, să nu ieșiți; iată în cămări, să nu credeți,

27. Căci precum fulgerul iese dela răsărit și se ara-

tă până la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului.

28. Că unde va fi stâr-
vul, acolo se vor aduna
vulturii.

29. Iar îndată după ne-
cazul acelor zile, soarele se
va întuneca și luna nu-și
va mai da lumina ei și
stelele vor cădea din cer
și puterile cerului se vor
clătina.

30. Atunci se va arăta
pe cer semnul Fiului Omu-
lui și se vor jeli toate se-
mințiile pământului și vor
vedea pe Fiul Omului ve-
nind pe norii cerului cu pu-
tere și cu slavă multă.

31. Și va trimite pe în-
gerii săi cu sunet mare de
trâmbiță și vor aduna pe
aleșii lui din cele patru
vânturi, dela o margine a
cerului până la cealaltă.

32. Iar dela smochin în-
vățați pildă: Când mlădița
lui se face fragedă și în-
frunzește, cunoașteți că a-
proape este vara.

33. Așa și voi, când veți
vedea acestea toate, să
știți că aproape este, lângă
uși.

34. Amin grăiesc vouă:
Nu va trece neamul acesta,
până nu vor fi toate acestea.

35. Cerul și pământul
vor trece, iar cuvintele mele
nu vor trece,

36. Iar de ziua și de cea-
sul acela nimeni nu știe,
nici îngerii din ceruri, nici
Fiul, ci numai Tatăl.

37. Și precum în zilele
lui Noe, așa va fi și veni-
rea Fiului Omului.

38. Căci, precum în zilele
dinainte de potop mân-
cau și beau, se însurau și
se măritau, până în ziua
când a intrat Noe în co-
rabie

39. Și n'au știut până
ce a venit potopul și i-a
 luat pe toți; așa va fi și
venirea Fiului Omului.

40. Atunci, din doi care
vor fi în țarină, unul se va
lua și unul se va lăsa,

41. Din două care vor
măcina la râșniță, una se
va lua și alta se va lăsa.

42. Deci priveghiați, că
nu știți în care zi vine
Domnul vostru.

43. Aceea cunoașteți, că
de ar ști stăpânul casei la-
ce streajă din noapte va
veni furul, ar veghia și
n'ar lăsa să i se spargă
casa.

44. De aceea și voi fiți
gata, că în ceasul în care
nu gândiți va veni Fiul
Omului.

45. Cine este oare sluga
credincioasă și înțeleaptă,
pe care a pus-o stăpânul
peste slugile sale, ca să le
dea hrană la vreme?

46. Fericită este sluga a-
ceea, pe care venind domnul
său, o va afla făcând așa.

47. Amin grăiesc vouă, că
peste toate averile sale o
va pune;

48. Iar dacă acea slugă

rea fiind, va zice în inima sa: Stăpânul meu întârziează.

49. Și va începe să bată pe celelalte slugi și să mănânce și să bea cu bețivii,

50. Veni-va stăpânul slugii aceleia în ziua când nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l cunoaște

51. Și o va pedepsi aspru și partea ei cu fățarnicii o va pune. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

Pildele cu cele zece fecioare și cu talanții. Judecata de apoi.

25 1. Atunci se va asemăna împărăția cerurilor cu zece fecioare, care luându-și candelile, au ieșit întru întâmpinarea mirelui.

2. Și cinci dintre ele erau înțelepte, iar cinci nebune.

3. Cele nebune luându-și candelile, n'au luat cu sine untdelemn;

4. Iar cele înțelepte au luat untdelemn în vase, odată cu candelile lor.

5. Și zăbovind mirele, au ațipit toate și au adormit.

6. Iar la miezul nopții s'a făcut strigare: Iată mirele vine, ieșiți întru întâmpinarea lui.

7. Atunci s'au sculat toate fecioarele acelea și și-au împodobit candelile;

8. Iar cele nebune au zis celor înțelepte: Dați-ne din

untdelemnul vostru, că se sting candelile noastre

9. Și au răspuns cele înțelepte, zicând: Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă, ci mai bine mergeți la cei ce vând și vă cumpărați.

10. Deci mergând ele să cumpere, a venit mirele și cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă și s'a închis ușa;

11. Iar mai pe urmă au venit și celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide nouă;

12. Iar el răspunzând, a zis: Amin grăiesc vouă: Nu vă cunosc.

13. Drept aceea priveghiați, că nu știți ziua, nici ceasul în care Fiul Omului va veni,

14. Căci precum un om plecând departe, a chemat slugile sale și le-a dat averea sa

15. Și unuia i-a dat cinci talanți, iar altuia doi, iar altuia unul, fiecăruia după puterea lui, și s'a dus îndată.

16. Mergând cel ce luase cinci talanți, a lucrat cu ei și a făcut alți cinci talanți.

17. Asemenea și cel cu doi, a câștigat încă doi;

18. Iar cel ce luase unul, ducându-se a săpat în pământ și a ascuns argintul stăpânului su;

19. Iar după multă vre-

me a venit domnul slugilor aceloră și a făcut socoteală cu ele

20. Și venind cel ce a luat cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: Doamne, cinci talanți mi-ai dat; iată, alți cinci talanți am câștigat cu ei.

21. Zis-a lui stăpânul său: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune: Intră întru bucuria domnului tău.

22. Venind și cel ce luase doi talanți, a zis: Doamne, doi talanți mi-ai dat, alți doi am câștigat cu ei.

23. Zis-a lui stăpânul său: Bine slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune: Intră întru bucuria domnului tău.

24. Și venind și cel ce luase un talant, a zis: Doamne, am știut că ești om aspru, care seceri unde n'ai semănat și aduni de unde n'ai împrăștiat

25. Și temându-mă, m'am dus de am ascuns talantul tău în pământ: Iată, ai al tău,

26. Iar stăpânul său răspunzând, i-a zis: Slugă vicleană și leneșă, știai că secer unde n'am semănat și adun de unde n'am împrăștiat?

27. Trebuia să dai argintul meu la zarafi și

venind eu, aș fi luat al meu cu dobândă.

28. Luați ,deci, dela el talantul, și dați-l celui ce are zece talanți,

29. Că tot celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar dela cel ce n'are și ceea-ce are i se va lua;

30. Iar pe sluga netrebnică aruncați-o în întunecul cel mai dinafară: Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

31. Iar când va veni Fiul Omului întru slava sa și toți sfinții îngeri cu el, atunci va ședea pe tronul slavei sale

32. Și se vor aduna înaintea lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții precum desparte păstorul oile de capre

33. Și va pune oile de-a dreapta sa, iar caprele de-a stânga.

34. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta lui: Veniți binecuvântații Părintelui meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă dela întemeierea lumii,

35. Căci am flămânzit și mi-ați dat de am mâncat, am însetat și mi-ați dat de am băut, străin am fost și m'ați primit,

36. Gol și m'ați îmbrăcat, bolnav am fost și m'ați cercetat, în temniță am fost și ați venit la mine.

37. Atunci vor răspunde

lui dreptii, zicând: Doamne, când te-am văzut flămând și te-am hrănit? Sau însetat și ți-am dat să bei?

38. Când te-am văzut străin și te-am primit? Sau gol și te-am îmbrăcat?

39. Și când te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la tine?

40. Și răspunzând Împăratul va zice lor: Amin grăiesc vouă: Intru cât ați făcut unuia dintr'acești frați ai mei prea mici, mie mi-ați făcut.

41. Atunci va zice și celor de-a-stânga: Duceți-vă dela mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este pregătit diavolului și îngerilor lui,

42. Căci am flămânzit și nu mi-ați dat să mănânc, am însetat și nu mi-ați dat să beau ;

43. Străin am fost și nu m'ați primit, gol și nu m'ați îmbrăcat, bolnav și în temniță și nu m'ați cercetat.

44. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu ți-am slujit?

45. Atunci le va răspunde, zicând: Amin grăiesc vouă: Intru cât n'ați făcut unuia dintr'acești prea mici, nici mie nu mi-ați făcut.

46. Și vor merge aceștia

la osândă veșnică, iar dreptii la viață veșnică.

Sfat împotriva lui Iisus, Ungerea lui cu mir. Cina cea de taină. Vânzarea lui. Rugăciunea în grădină. Prinderea și ducerea lui la Caiafa. Lepădarea lui Petru.

26 1. Și a fost când a sfârșit Iisus toate cuvintele acestea, a zis ucenicilor săi:

2. Știți că după două zile va fi Paștele, și Fiul Omului se va da să se răstignească.

3. Atunci s'au adunat mai marii preoților și cărturarii și bătrânii poporului în curtea marelui preot, care se numea Caiafa

4. Și sfat au făcut să prindă pe Iisus cu vicleșug și să-l ucidă,

5. Dar ziceau: Nu în ziua praznicului, ca să nu se facă turburare în popor.

6. Și fiind Iisus în Betania, în casa lui Simon Leprosul,

7. Venit-a la el o femeie având un alabastru cu mir de mult preț și l-a turnat pe capul lui, pe când se-
dea la masă,

8. Iar ucenicii lui văzând, s'au mâhnit, zicând: De ce risipa aceasta?

9. Că se putea vinde scump acest mir și banii să se dea săracilor;

10. Iar Iisus înțelegând le-a zis: De ce faceți supărare femeii? Căci bună faptă a făcut cu mine,

11. Că pe săraci pururea îi aveți cu voi, iar pe mine nu mă aveți pururea,

12. Că vărsând mirul acesta pe trupul meu, spre îngroparea mea a făcut-o.

13. Amin grăesc vouă: Ori unde se va propovedui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut ea, spre pomenirea ei.

14. Atunci unul din cei doisprezece, care se numea Iuda Iscariotul, ducându-se la mai marii preoților, a zis lor:

15. Ce voiți să-mi dați și eu îl voi da vouă? Iar ei s'au învoit cu el treizeci de arginți.

16. Și de atunci căuta prilej potrivit ca să-l dea;

17. Iar în ziua cea dintâi a Azimilor au venit ucenicii la Iisus zicându-i: Unde voești să-ți gătim să mănânci Paștele?

18. Iar el a zis: Mergeți în cetate la cutare și spuneți-i: Învățătorul zice: Vremea mea este aproape. La tine voi să fac Paștele cu ucenicii mei.

19. Și au făcut ucenicii precum le-a poruncit Iisus, și au pregătit Paștele,

20. Iar făcându-se seară, s'a așezat la masă cu cei doisprezece ucenici.

21. Și mâncând ei, a zis: Amin grăesc vouă, că unul din voi mă va vinde.

22. Iar întristându-se foarte, au început să-i zică fiecare dintre ei; Nu cumva eu sunt, Doamne?

23. Iar el răspunzând, a zis: Cel ce a întins cu mine mâna în blid, acela mă va vinde,

24. Ci Fiul Omului va merge, precum este scris despre el, dar vai acelui om prin care Fiul Omului se vinde! Bine era de omul acela de nu se năștea.

25. Și răspunzând Iuda, cel ce l-a vândut, a zis: Nu cumva sunt eu, Învățătorule? Zis-a lui: Tu ai zis.

26. Deci mâncând ei, a luat Iisus pâinea și mulțumind, a frânt și a dat ucenicilor și a zis: Luați, mâncați, acesta este trupul meu.

27. Și luând paharul și mulțumind le-a dat, zicând:

28. Beți dintr'acesta toți, că acesta este sângele meu, al legii celei noi, carele pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor.

29. Și zic vouă, că nu voi mai bea de acum dintr'această roadă a viței, până în ziua aceea când îl voi bea cu voi nou întru împărăția Tatălui meu.

30. Și după ce au cântat laude, au ieșit la muntele Măslinilor.

31. Atunci le-a zis Iisus: Toți voi vă veți sminti întru mine în noaptea aceasta, că scris este: Batevoiu păstorul și se vor risipi oile turmei,

32. Dar după învierea mea, voi merge mai înainte de voi în Galileia,

33. Iar Petru răspunzând i-a zis: Dacă toți se vor sminti întru tine, eu nicio dată nu mă voi sminti.

34. Zis-a Iisus lui: Amin grăiesc ție, că în noaptea aceasta, mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine.

35. Zis-a Petru lui: Chiar de ar fi să mor împreună cu tine, nu mă voi lepăda de tine. Asemenea au zis și toți ucenicii.

36. Atunci a mers Iisus împreună cu ei în locul ce se numește Ghetsimane și a zis ucenicilor: Sedeți aici până voi merge să mă rog colo

37. Și luând pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zevedeu, a început a se întrista și a se mâhni.

38. Atunci le-a zis: Intristat este sufletul meu până la moarte. Rămâneți aici și priveghiați împreună cu mine

39. Și mergând puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ, rugându-se și zicând: Părintele meu, de este cu putință să treacă dela mine paharul acesta,

dar nu precum voesc eu, ei precum voiești tu.

40. Și a venit la ucenici și i-a aflat dormind, și a zis lui Petru: Așa, n'ați putut veghia un ceas cu mine!

41. Priveghiați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită, căci duhul este osârduitor, iar trupul neputincios.

42. Iarăși, a doua oară ducându-se s'a rugat, zicând: Părintele meu, de nu poate trece acest pahar dela mine, ca să nu-l beau, fie voia ta.

43. Și venind, i-a aflat iarăși dormind, căci erau ochii lor îngreuiți.

44. Și lăsându-i, s'a dus iarăși și s'a rugat a treia oară, același cuvânt zicând.

45. Atunci a venit la ucenicii săi și le-a zis: Dormiți de acum și vă odihniți. Iată, s'a apropiat ceasul și Fiul Omului se va da în mâinile păcătoșilor.

46. Sculați-vă să mergem; Iată s'a apropiat cel ce m'a vândut.

47. Și încă vorbind el, iată Iuda, unul din cei doisprezece, și împreună cu el gloată multă, cu săbii și cu bețe, trimiși dela marii preoților și dela bătrânii poporului.

48. Iar vânzătorul le dăduse un semn, zicând: Pe care voi săruta, acela este, prindeți-l.

49. Și îndată apropiindu-se de Iisus, a zis: Bucură-te, Învățătorule! și l-a sărutat,

50. Iar Iisus a zis lui: Prietene, pentru ce ai venit? Atunci apropiindu-se ei, au pus mâinile pe Iisus și l-au prins.

51. Și iată unul din cei ce erau cu Iisus întinzând mâna, a scos sabia și lovind pe sluga mai-marelui preoților, i-a tăiat o ureche.

52. Atunci a zis Iisus lui: Intoarce sabia la locul ei, că toți cei ce scot sabia de sabie vor muri,

53. Au ți se pare că nu pot să rog pe Tatăl meu și să-mi trimită acum mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?

54. Dar cum se vor împlini scripturile, că așa trebuie să fie?

55. În același ceas a zis Iisus gloatelor: Ca la un tâlhar ați ieșit cu săbii și cu bețe să mă prindeți! În toate zilele ședeam în templu învățând și nu m'ați prins,

56. Dar toate acestea s'au făcut, ca să se îplinească scripturile proorociilor. Atunci toți ucenicii lăsându-l, au fugit,

57. Iar cei care au prins pe Iisus l-au dus la Caiafa, marele preot, unde erau adunați cărturarii și bătrânii,

58. Iar Petru îl urma de

departe, până la curtea marelui preot și intrând înăuntru, a șezut cu slugile, ca să vadă sfârșitul.

59. Iar mai marii preoților și bătrânii și tot sine-driul căutau martor mincinos împotriva lui Iisus, ca să-l omoare

60. Și n'au aflat, deși veniseră mulți martori mincinoși, iar mai pe urmă venind doi, au zis:

61. Acesta a zis: Pot să dărâm templul lui Dumnezeu și în trei zile să-l zidesc.

62. Și sculându-se marele preot a zis lui: Nu răspunzi nimic la ce mărturisesc aceștia împotriva ta?

63. Iar Iisus tăcea. Și răspunzând marele preot, a zis lui: Te jur pe Dumnezeu cel viu, să ne spui, de ești tu Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

64. Zis-a Iisus lui: Tu ai zis. Și vă spun încă: De acum veți vedea pe Fiul Omului șezând de-a dreapta puterii și venind pe norii cerului.

65. Atunci marele preot și-a sfâșiat veșmintele, zicând: A hulit! Ce mai avem nevoie de alți martori? Iată, acum ați auzit hula lui.

66. Ce vi se pare? Iar ei răspunzând, au zis: Vinovat este de moarte.

67. Atunci l-au scuiat în obraz și l-au bătut cu

pumnii, iar unii și dau palme, zicând:

68. Ghicește, Iristonaco, cine este cel ce te-a lovit?

69. Iar Petru ședea afară în curte și a venit la el o slujnică, zicând: Și tu erai cu Iisus Galileianul,

70. Dar el s'a lepădat înaintea lor, a tuturor, zicând: Nu știu ce zici.

71. Și ieșind el la poartă, l-a văzut alta și a zis celor de acolo: Și acesta era cu Iisus Nazarineanul

72. Și iarăși s'a lepădat cu jurământ: Nu cunosc pe Omul acesta,

73. Iar după puțin, apropiindu-se cei ce stau înpreajmă, au zis lui Petru: Cu adevărat și tu ești dintre ei, căci și graiul te vădește.

74. Atunci el a început să se blesteme și să se jure: Nu cunosc pe omul acesta. Și îndată a cântat cocoșul

75. Și și-a adus aminte Petru de cuvântul lui Iisus, care-i zisese: Mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine. Și ieșind afară, a plâns cu amar.

Iisus înaintea lui Pilat. Căința lui Iuda. Patimile Domnului. Răstignirea, moartea și îngroparea. Paza mormântului.

27 1. Iar dacă s'a făcut ziua, sfat au făcut

toți mai marii preoților și bătrânii poporului asupra lui Iisus, ca să-l omoare

2. Și legându-l, l-au dus și l-au dat lui Pontiu Pilat, dregătorul.

3. Atunci văzând Iuda, cel ce l-a vândut, că a fost osândit la moarte, căindu-se, a întors cei treizeci de arginți mai marilor preoților și bătrânilor, zicând:

4. Greșit-am, vânzând sânge nevinovat. Iar ei au zis: Ce ne privește pe noi? Tu vei vedea.

5. Și aruncând arginții în templu, a plecat și ducându-se, s'a spânzurat,

6. Iar mai marii preoților luând arginții, au zis: Nu se cade să-i punem în vistieria templului, deoarece ce preț de sânge sunt

7. Și sfat ținând, au cumpărat cu ei Țarina Olarului, pentru îngroparea străinilor.

8. Pentru aceea s'a numit țarina aceea, Țarina Sângelui, până în ziua de astăzi.

9. Atunci s'a împlinit ceea ce s'a zis de Ieremia proorocul, care zice: «Și au luat cei treizeci de arginți, prețul Celui prețuit, pe care l-au prețuit fiii lui Israil.

10. Și i-au dat pe Țarina Olarului, precum mi-a spus mie Domnul».

11. Iar Iisus sta înaintea dregătorului și l-a în-

trebat dregătorul, zicând: Tu ești împăratul Iudeilor? Iar Iisus a zis lui: Tu zici,

12. Iar când grăiau împotriva lui mai marii preoților și bătrânii, nimic nu răspundea.

13. Atunci a zis Pilat lui: Nu auzi câte mărturisesc împotriva ta?

14. Și nu i-a răspuns lui la niciun cuvânt, încât se mira dregătorul foarte.

15. Iar la praznicul Paștelui avea obicei dregătorul să slobozească poporului un vinovat, pe care vreau ei.

16. Și aveau atunci un vinovat vestit, ce se numea Baraba.

17. Deci, adunați fiind, le-a zis Pilat: Pe care voți să vă slobozesc? Pe Baraba, sau pe Iisus care se chiamă Hristos?

18. Că știa, că din ură l-au dat lui.

19. Și șezând el în scaunul de judecată, a trimis la el femeia lui, zicând: Nimic să nu ai cu dreptul acela, că multe am suferit azi în vis pentru el,

20. Iar mai marii preoților și bătrânii au înduplecat gloatele să ceară pe Baraba, iar pe Iisus să-l piardă.

21. Și răspunzând dregătorul, le-a zis: Pe care voți din amândoi să vă slobozesc? Iar ei au zis:

Pe Baraba.

22. Zis-a lor Pilat: Dar ce să fac cu Iisus, ce se chiamă Hristos? Zis-au toți: Să se răstignească!

23. Iar el a zis: Dar ce rău a făcut? Și ei mai vartos strigau, zicând: Să se răstignească!

24. Deci văzând Pilat că nimic nu folosește, ci mai mare turburare se face, luând apă și-a spălat mâinile înaintea poporului, zicând: Nevinovat sunt de sângele Dreptului acestuia. Voi veți vedea

25. Și răspunzând tot poporul, a zis: Sângele lui asupra noastră și asupra copiilor noștri.

26. Atunci le-a slobozit pe Baraba, iar pe Iisus biciuindu-l, l-a dat să fie răstignit.

27. Atunci ostașii dregătorului ducând pe Iisus în pretoriu, au adunat în jurul lui toată cohorta

28. Și desbrăcându-l, l-au îmbrăcat cu hlamidă roșie

29. Și împletind o cunună de spini, i-au pus-o pe cap și trestie în dreapta lui și îngenunchind înaintea lui, își băteau joc de el, zicând: Bucură-te, împăratul Iudeilor!

30. Și scuipându-l, au luat trestia și-l băteau pe ste cap.

31. Și după ce l-au batjocorit, l-au desbrăcat de hlamidă și l-au îmbrăcat

cu hainele sale și l-au dus să-l răstignească.

32. Și ieșind afară, au aflat pe un om din Cirene, cu numele Simon. Pe acesta l-au silit să ducă crucea lui.

33. Și venind la locul numit Golgota, care înseamnă Locul Căpățânii,

34. I-au dat să bea oțet amestecat cu fiere și gustând, nu a vrut să bea,

35. Iar după ce l-au răstignit, au împărțit hainele lui, aruncând sorti, ca să se împlinească ceea ce s'a zis de proorocul: «Împărțit-au hainele mele loru-și, și pentru cămașa mea au aruncat sorti».

36. Și șezând, îl păzeau acolo.

37. Și au pus deasupra capului lui, vina lui scrisă: Acesta este Iisus, împăratul Iudeilor.

38. Atunci au răstignit împreună cu el doi tâlhari, unul de-a-dreapta și unul de-a-stânga,

39. Iar cei ce treceau huleau, clătinându-și capetele și zicând:

40. Cel ce dărâmi templul și în trei zile îl zidești, mântuește-te pe tine însuși! De ești Fiul lui Dumnezeu, coboară-te de pe cruce!

41. Asemenea și mai marii preoților batjocorindu-l, împreună cu cărturarii și cu bătrânii și cu fari-

seii, ziceau:

42. Pe alții a mântuit, iar pe sine nu se poate mântui? De este împăratul lui Israil, coboară-se acum de pe cruce și vom crede în el.

43. Nădăjduia în Dumnezeu. Să-l scape acum, dacă îl vrea, căci a zis: Fiul lui Dumnezeu sunt.

44. Asemenea îl ocărau și tâlharii, cei răstigniți împreună cu el.

45. Iar dela al șaselea ceas, întunerec s'a făcut peste tot pământul până la al nouălea ceas;

46. Iar în al nouălea ceas a strigat Iisus cu glas mare, zicând. «Ili Ili, lama savantani?» Adecă: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m'ai părăsit?

47. Iar unii din cei ce stau acolo auzind, ziceau: Pe Ilie strigă acesta.

48. Și îndată alergând unul din ei și luând un burete, l-a umplut de oțet și punându-l într'o trestie, i-a dat să bea,

49. Iar ceilalți ziceau: Lasă să vedem, veni-va Ilie să-l mântuiască?

50. Iar Iisus iarăși strigând cu glas mare, și-a dat duhul.

51. Și iată catapeteasma templului s'a sfâșiat în două, de sus până jos, și pământul s'a cutremurat și pietrele s'au despicat

52. Și mormintele s'

deschis și multe trupuri de sfinți adormiți s'au sculat

53. Și ieșind din morminte, după învierea lui, au venit în sfânta cetate și s'a arătat multora,

54. Iar sutașul și cei ce împreună cu el păzeau pe Iisus, văzând cutremurul și cele ce s'au făcut, s'au înfricoșat foarte, zicând: Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu a fost acesta!

55. Și erau acolo și femei multe, de departe privind, care urmaseră pe Iisus din Galileia, slujindu-i,

56. Intre care era Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov și a lui Iosis și mama fiilor lui Zevedeu.

57. Iar făcându-se seară, a venit un om bogat din Arimateia cu numele Iosif, care era și el ucenic al lui Iisus.

58. Acesta ducându-se la Pilat, a cerut trupul lui Iisus. Atunci Pilat a poruncit să i se dea trupul.

59. Și luând Iosif trupul, l-a înfășurat în giulgiu curat

60. Și l-a pus într'un mormânt nou al său, pe care îl săpase în stâncă, și prăvălind o piatră mare la ușa mormântului, s'a dus.

61. Și erau acolo Maria Magdalena și cealaltă Marie, șezând în fața mormântului.

62. Iar a doua zi, care

este după vineri, s'au adunat mai marii preoților și fariseii la Pilat,

63. Zicând: Doamne, ne-am adus aminte că amăgitorul acela a zis, încă fiind viu: După trei zile mă voiu scula.

64. Deci, poruncește să fie păzit mormântul până a treia zi, ca nu cumva, venind ucenicii lui noaptea, să-l fure și să zică poporului că s'a sculat din morți, căci va fi rătăcirea de pe urmă mai rea decât cea dintâi.

65. Zis-a lor Pilat: Aveți strajă, mergeți de întăriți cum știți,

66. Iar ei mergând, au întărit mormântul cu strajă și au pecetluit piatra.

Invierea lui Hristos. Ingerul și femeile la mormânt. Arătările lui Hristos. Porunca botezului.

28 1. Iar târziu sâmbăta, când se lumina de ziua întâi a săptămânii (Duminecă), au venit Maria Magdalena și cealaltă Marie să vadă mormântul.

2. Și iată, cutremur mare s'a făcut, căci îngerul Domnului, coborîndu-se din cer și venind, a prăvălit piatra dela ușa și sedea deasupra ei.

3. Și era înfățișarea lui ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

4. Și de frica lui s'au cutremurat străjerii și s'au făcut ca morții,

5. Iar îngerul răspunzând, a zis femeilor: Nu vă temeți, căci știu, că pe Iisus cel răstignit căutați.

6. Nu este aci, căci s'a sculat precum a zis. Veniți de vedeți locul unde fusese pus Domnul.

7. Și degrab mergând, spuneți ucenicilor lui, că s'a sculat din morți și iată, va merge mai înainte de voi în Galileia. Acolo îl veți vedea. Iată, am spus vouă.

8. Și ieșind degrab dela mormânt, cu frică și cu bucurie mare au alergat să vestească ucenicilor lui.

9. Și când mergeau ele să vestească ucenicilor, iată, Iisus le-a întâmpinat, zicând: Bucurați-vă! Iar ele apropiindu-se, au cuprins picioarele lui și i s'au închinat.

10. Atunci le-a zis Iisus: Nu vă temeți! Mergeți și vestiți fraților mei, ca să meargă în Galileia. Acolo mă vor vedea.

11. Iar mergând ele, iată unii din strejari venind în cetate, au vestit mai marilor preoților toate cele ce se făcuseră.

12. Și adunându-se împreună cu bătrânii și ținând sfat, au dat ostașilor arginți mulți, zicând:

13. Spuneți așa: Ucenicii lui, venind noaptea, l-au furat, pe când noi dormiam.

14. Și de se va auzi aceasta la dregătorul, noi îl vom îmbuna și pe voi fără grijă vă vom face,

15. Iar ei luând arginții au făcut precum i-au învățat și s'a vestit cuvântul acesta între Iudei până în ziua de azi.

16. Iar cei unsprezece ucenici au mers în Galileia, la muntele unde le-a poruncit lor Iisus.

17. Și văzându-l, s'au închinat lui, iar unii s'au îndoit.

18. Și apropiindu-se Iisus, le-a grăit, zicând: Datu-mi-s'a toată puterea în cer și pe pământ,

19. Drept aceea mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,

20. Invățându-le să păzească toate câte am poruncit vouă. Și iată eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

SFÂNTA EVANGHELIE DELA MARCU

Ioan Botezătorul. Botezul și ispitirea lui Iisus. Chemarea apostolilor. Vindecări de felurite boale.

1. Inceputul Evangheliei lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

2. Precum este scris în prooroci: «Iată, eu trimit pe îngerul meu înaintea feței tale, care va pregăti calea ta înaintea ta.

3. Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui»,

4. Ioan boteza în pustie și propoveduia botezul pocăinței, spre iertarea păcatelor

5. Și ieșeau la el tot ținutul Iudeii și cei din Ierusalim și se botezau toți de el, în râul Iordanului, mărturisindu-și păcatele,

6. Iar Ioan era îmbrăcat cu peri de cămilă și cu brâu de curea împrejurul mijlocului și mânca acride și miere slăbatică

7. Și propoveduia, zicând: Vine în urma mea Cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic, plecându-mă, să-i desleg cureaua încălțămintelor.

8. Eu adecă v'am botezat cu apă, iar el vă va boteza cu Duh sfânt.

9. Și în acele zile, a venit Iisus din Nazaretul Galileii și s'a botezat dela Ioan în Iordan

10. Și îndată ieșind din apă, a văzut cerurile deschise și Duhul ca un porumbel coborîndu-se peste el.

11. Și glas s'a făcut din ceruri: Tu ești Fiul meu cel iubit, întru tine am binevoit.

12. Și îndată l-a mânat duhul în pustie

13. Și a stat în pustie patruzeci de zile, ispitindu-se de Satana. Și era împreună cu fiarele și îngerii îi slujeau.

14. Iar după ce a fost prins Ioan, a venit Iisus în Galileia, propoveduind Evanghelia împărăției lui Dumnezeu

15. Și zicând: S'a împlinit vremea și s'a apropiat împărăția lui Dumnezeu. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie.

16. Și umblând pe lângă marea Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui, aruncând mreaja în mare, căci erau pescari

17. Și le-a zis Iisus: Veniți după mine și vă voi face să fiți pescari de oameni

18. Și îndată lăsându-și mrejele, au urmat lui.

19. Și mergând puțin mai înainte, a văzut pe Iacov ai lui Zevedeu și pe Ioan, fratele lui, dregându-și și ei mreșile în corabie.

20. Și îndată i-a chemat. Și lăsând pe tatăl lor Zevedeu în corabie, împreună cu simbriașii, s'au dus după el.

21. Și au venit la Capernaum și îndată, sâmbăta, intrând în sinagogă, învăța.

22. Și erau uimiți toți de învățătura lui, căci îi învăța ca Cel ce are putere, iar nu în felul cărturarilor.

23. Și era în sinagoga lor un om cu duh necurat și a strigat, grăind:

24. Ce ai cu noi, Iisuse Nazarinene? Ai venit să ne pierzi? Te știi cine ești: Sfântul lui Dumnezeu,

25. Iar Iisus l-a certat, grăind: Taci și ieși din el.

26. Și l-a scuturat duhul necurat și strigând cu glas mare, a ieșit din el.

27. Și s'au spăimântat toți, încât se întrebau între ei, zicând: Ce este această învățătură nouă? Că, cu stăpânire poruncește și duhurilor necurate și-l ascultă.

28. Și a ieșit vestea despre el pretutindeni în toată împrejurimea Galileii.

29. Și îndată ieșind din sinagogă, a venit în casa

lui Simon și a lui Andrei, cu Iacov și cu Ioan.

30. Iar soacra lui Simon zăcea aprinsă de friguri și îndată i-au spus despre ea.

31. Și apropiindu-se, a ridicat-o, apucând-o de mână, și îndată au lăsat-o frigurile și le sluzea.

32. Iar făcându-se seară, când apunea soarele, aduceau la el pe toți bolnavii și îndrăciții.

33. Și toată cetatea era adunată la ușă.

34. Și a vindecat pe mulți, care pătimeau rău de felurite boale și mulți draci a scos și nu lăsa pe draci să grăiască, pentru că știau că el este Hristos.

35. Și a doua zi foarte de noapte sculându-se, a ieșit și s'a dus într'un loc pustiu și se ruga acolo.

36. Și au mers după el Simon și cei ce erau cu el.

37. Și găsimdu-l i-au zis: Toți te caută.

38. Și el le-a zis: Să mergem în cetățile și în satele ce sunt mai aproape, ca să propoveduesc și acolo, că pentru aceasta am venit.

39. Și a propoveduit în sinagogile lor, în toată Galileia și draci scotea.

40. Și a venit la el un lepros, rugându-l și închinându-se înaintea lui și zicând: Dacă vei vrea, poți să mă curățești.

41. Și făcându-i-se milă de el, a întins mâna și s'a

atins de el, și i-a zis: Voiesc, curățește-te

42. Și zicând el, îndată s'a depărtat dela acela lepra, și s'a curățit.

43. Și răstindu-se la el, îndată la scos afară

44. Și i-a zis: Vezi nimănui nimic să nu spui, ci mergi și te arată preotului și du, pentru curățirea ta, cele ce a orânduit Moise, spre mărturie lor,

45. Iar el ieșind, a început să spună multe și să vestească cuvântul, încât nu mai putea Iisus să intre pe față în cetate, ci sta afară, în locuri pustii, și veneau la el de pretutindenii.

Vindecarea slăbănogului din Capernaum. Chemarea lui Levi. Despre post. Ucenicii smulg spice sâmbăta.

2 1. Și au intrat iarăși în Capernaum după câteva zile și s'a auzit că este în casă.

2. Și îndată s'au adunat mulți, încât nu mai era loc nici înaintea ușii și le grăia cuvântul.

3. Și au venit la el, aducând un slăbănog, care se purta de patru inși

4. Și neputând să se apropie de el, din pricina mulțimii, au descoperit casa unde era Iisus și spărgând acoperișul, au coborât patul în care zăcea slăbănogul;

5. Iar Iisus văzând credința lor, a zis slăbănogului: Fiule iertate îți sunt păcatele tale.

6. Și erau acolo unii din cărturari șezând și cugetând în inimile lor:

7. Ce grăiește acesta asemenea hule? Cine poate ierta păcatele, decât numai unul Dumnezeu?

8. Și îndată cunoscând Iisus cu duhul său, că așa cugetau aceia în sine, le-a zis: De ce cugetați acestea în inimile voastre?

9. Ce este mai ușor: A zice slăbănogului, iertate îți sunt păcatele? sau a zice: Scoală-te, ia-ți patul și umblă?

10. Ci ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ să ierte păcatele, a zis slăbănogului:

11. Tie zic: Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta.

12. Și s'a sculat îndată și luându-și patul, a ieșit înaintea tuturor, încât erau toți uimiți și lăudau pe Dumnezeu, zicând: Nicio dată n'am văzut asemenea lucruri.

13. Și a ieșit iarăși la mare și toată mulțimea venea la el și îi învăța.

14. Și trecând, a văzut pe Levi al lui Alfeu, șezând la vamă și i-a zis: Vino după mine. Și sculându-se, l-a urmat.

15. Și când sedea în

casa lui, mulți vameși și păcătoși ședeau la masă cu Iisus și cu ucenicii lui, că erau mulți și mergeau după el,

16. Iar cărturarii și fariseii văzându-l că mănâncă cu vameșii și cu păcătoșii, ziceau ucenicilor lui: De ce mănâncă și bea Invățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?

17. Și auzind Iisus, le-a zis: N'au trebuință cei sănătoși de doctor, ci cei bolnavi, că n'am venit să chem la pocăință pe cei drepti, ci pe cei păcătoși.

18. Și ucenicii lui Ioan și ai fariseilor posteau și au venit și au zis: De ce ucenicii lui Ioan și ai fariseilor postesc, iar ucenicii tăi nu postesc?

19. Și le-a zis Iisus: Pot oare fiii nunții să postească cât timp este mirele cu ei? Cât timp au pe mire cu ei, nu pot să postească,

20. Dar vor veni zile când se va lua mirele dela ei și atunci vor posti în acele zile.

21. Nimeni nu coase petec de pânză nouă la haină veche, iar de nu, petecul nou trage din haina veche și mai rea ruptură se face

22. Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi, iar de nu, vinul nou sparge burdufurile și vinul se varsă și burdufurile se strică, ci vinul nouă se cade să se pună în burdufuri noi.

23. Și când mergea el sâmbăta prin semănături, au început ucenicii lui să facă drum smulgând spice,

24. Iar fariseii au zis: Vezi? De ce fac sâmbăta ce nu se cade?

25. Iar el le-a zis: Au niciodată n'ați citit ce a făcut David, când a avut nevoie și a flămânzit el și cei ce erau cu el?

26. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în vremea lui Aviatar, marele preot, și a mâncat pâinile punerii înainte, care nu se cădea să le mănânce decât numai preoții și a dat și celor ce erau cu el?

27. Și le zicea: Sâmbăta a fost făcută pentru om, iar nu omul pentru sâmbăta,

28. Așa că Fiul Omului este Domn și al sâmbetei.

Vindecarea omului cu mâna uscată. Chemarea celor 12 apostoli. Hula împotriva Duhului Sfânt. Mama și frații lui Iisus.

3 1. Și a intrat iarăși în sinagogă și era acolo un om având mâna uscată.

2. Și îl pândeau pe Iisus, să vadă de îl va vindeca sâmbăta, ca să-i găsească vină.

3. Și a zis omului care avea mâna uscată: Ridică-te în mijloc.

4. Și a zis lor: Se cade

sâmbăta a face bine, sau a face rău? A mântui un suflet sau a-l pierde? Iar ei tăceau.

5. Și căutând spre ei cu mânie, întristându-se pentru împietrirea inimii lor, a zis omului: Intinde-ți mână. Și a întins-o și s'a făcut sănătoasă ca și cealaltă.

6. Și ieșind fariseii, îndată au făcut sfat cu Irodianii împotriva lui, ca să-l piardă;

7. Iar Iisus s'a dus cu ucenicii săi către mare și a mers după el mulțime multă din Galileia și din Iudeia

8. Și din Ierusalim și din Idumeia și de dincolo de Iordan și dimprejurul Tirului și al Sidonului, mulțime mare, care auzind câte făcea, venea la el.

9. Și văzând atâta mulțime, a zis ucenicilor să stea la îndemâna lui o corăbioară, ca să nu-l îmbulzească,

10. Căci pe mulți a vindecat. încât năvăleau asupra lui, ca să se atingă de el toți câți erau în suferințe.

11. Și duhurile necurate când îl vedeau, cădeau înaintea lui și strigau, zicând: Tu ești Fiul lui Dumnezeu.

12. Și el le certa mult, ca să nu-l dea pe față.

13. Și s'a suit la munte și a chemat la sine pe câți a vrut și au venit la el.

14. Și a făcut pe doisprezece să fie cu el și să-i trimită să propoveduiască,

15. Și să aibă putere să vindece boalele și să scoată dracii.

16. Și a rânduit pe cei doisprezece: pe Simon, căruia i-a pus numele Petru,

17. Și pe Iacov al lui Zevedeu și pe Ioan, fratele lui Iacov, și le-a pus numele de Voanergheș, adică: Fiii tunetului,

18. Și pe Andrei și pe Filip și pe Vartolomeu și pe Matei și pe Toma și pe Iacov al lui Alfeu și pe Tadeu și pe Simon Cananitul

19. Și pe Iuda Iscariotul, care l-a și vândut.

20. Și a venit în casă și iarăși s'a adunat mulțimea, încât nu puteau nici pâine să mănânce.

21. Și auzind ai săi, au ieșit să-l prindă, căci ziceau: Si-a ieșit din fire.

22. Și cărturarii care coborau dela Ierusalim ziceau, că are pe Beelzebul și că, cu domnul dracilor scoate dracii.

23. Și chemându-i la sine, le grăia în pilde: Cum poate Satana să scoată pe Satana?

24. Dacă o împărăție se va desbina în sine, aceea împărăție nu poate să stea.

25. Și dacă o casă se va desbina în sine, casa aceea nu poate să stea.

26. Și dacă Satana s'a sculat însuși asupra sa, s'a desbinat și nu poate să stea, ci are sfârșit.

27. Nimeni nu poate să jefuiască lucrurile celui tare intrând în casa lui, de nu va lega întâi pe cel tare și atunci va jefui casa lui.

28. Amin grăiesc vouă: Toate păcatele se vor ierta fiilor oamenilor și hulele, câte vor huli,

29. Dar cine va huli împotriva Sfântului Duh, n'are iertare în veac, ci este vinovat de osânda veșnică.

30. Pentru că ziceau: Are duh necurat.

31. Atunci au venit mama lui și frații și stând afară, au trimis la el, ca să-l cheme.

32. Și mulțimea ședea împrejurul lui și i-au zis: Iată mama ta și frații tăi și surorile tale afară, te caută.

33. Și le-a răspuns, zicând: Cine este mama mea și frații mei?

34. Și privind pe cei ce ședeau împrejurul său, a zis: Iată mama mea și frații mei,

35. Că oricine va face voia lui Dumnezeu, acela este fratele meu și sora mea și mama mea.

Pilde despre împărăția lui Dumnezeu. Potolirea furtunii de pe mare.

4 1. Și iarăși a început să învețe lângă mare

și s'a adunat la el mulțime multă, încât a intrat în corabie și ședea pe mare și toată mulțimea sta pe uscat lângă mare.

2. Și-i învăța multe în pilde și le zicea în învățătura sa:

3. Ascultați! Iată a ieșit semănătorul să semene,

4. Și când semăna el, o sământă a căzut lângă cale și au venit pasările cerului și au mâncat-o.

5. Și alta a căzut pe loc pietros, unde n'avea pământ mult și îndată a răsărit, căci n'avea pământ adânc,

6. Și răsărind soarele, s'a pălit și, neavând rădăcină, s'a uscat.

7. Alta a căzut între spini și au crescut spinii și au înnăbușit-o și n'a dat rod;

8. Iar alta a căzut pe pământul cel bun și înălțându-se și crescând, a dat rod și a adus: una treizeci, alta șasezeci, alta o sută.

9. Și le zicea: Cine are urechi de auzit, să audă.

10. Iar când a fost singur, l-au întrebat despre pildă, cei ce erau lângă el, împreună cu cei doisprezece.

11. Și le-a zis: Vouă vă este dat să cunoașteți тайнеle împărăției lui Dumnezeu, iar pentru cei de afară toate se fac în pilde,

12. Ca privind să privească și să nu vadă și auzind să audă și să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întoarcă și să li se ierte păcatele.

13. Și le-a zis: Nu pricepeți pilda aceasta și cum veți înțelege toate pildele?

14. Semănătorul, seamănă cuvântul,

15. Cele de lângă cale închipuesc pe aceia în care se seamănă cuvântul și cum îl aud, îndată vine Satana și ia cuvântul semănat în inimile lor.

16. Asemenea și cele semănate pe loc pietros închipuesc pe aceia care, când aud cuvântul, îndată cu bucurie îl primesc,

17. Dar n'au rădăcină în sineși, ci sunt până la o vreme, când făcându-se necaz sau prigonire pentru cuvânt, îndată se smintesc.

18. Și cele semănate între spini închipuesc pe cei care aud cuvântul,

19. Dar grijile veacului acestuia și înșelăciunea bogăției și poftetele după celelalte pătrunzând în ei, înneacă cuvântul și-l fac neroditor.

20. Iar cele semănate pe pământul cel bun închipuesc pe cei care aud cuvântul și-l primesc și aduc rod: unul treizeci și unul șasezeci și unul o sută.

21. Și le zicea: Se aduce oare făclia, ca să fie

pusă sub obroc, sau sub pat? Nu ca să fie pusă în sfesnic?

22. Căci nu este ceva ascuns care să nu se vădească, nici n'a fost ceva tănuț, decât ca să vină la arătare.

23. De are cineva urechi de auzit, să audă.

24. Și le zicea: Luați seama la ce auziți: Cu ce măsură măsurați, vi se va măsura, și vouă celor ce ascultați vi se va da cu adaos,

25. Căci celui ce are, i se va da, iar celui ce n'are și ceea ce are i se va lua.

26. Și zicea: Așa este împărăția lui Dumnezeu, ca omul care aruncă sămânța în pământ,

27. Și doarme și se scoală noaptea și ziua, și sămânța răsare și crește cum el nu știe.

28. Căci pământul dela sine rodește: întâi paiu, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic,

29. Iar când se coace rodul, îndată trimite secera, că a sosit secerișul.

30. Și zicea: Cum vom asemăna împărăția lui Dumnezeu, sau prin ce pildă o vom înfățișa?

31. Cu grăuntele de muștar, care, când se seamănă în pământ, este mai mic decât toate semințele de pe pământ,

32. Iar după ce se sea-

mână, crește și se face mai mare decât toate legumele și face ramuri mari, încât sub umbra lui pot să locuiască pasările cerului.

33. Și cu multe pilde ca acestea le grăia cuvântul, după cum puteau să înțeleagă.

34. Și fără pilde nu le grăia, iar ucenicilor săi le lămurea toate în deosebi.

35. Și le-a zis în ziua aceea, când s'a înserat: Să trecem dincolo

36. Și lăsând mulțimea, l-au luat în corabie, așa cum era, că erau și alte corăbii cu el.

37. Și s'a făcut furtună mare de vânt și valurile se prăvăleau peste corabie, încât mai se umplea.

38. Și el era la cârmă dormind pe căpătâiu și l-au deșteptat și i-au zis: Învățătorule, nu-ți este grijă că pierim?

39. Și sculându-se, a cerat vântul și a zis mării: Taci! Incetează! Și a stat vântul și s'a făcut liniște mare,

40. Și le-a zis: Ce sunteți așa de fricoși? Cum de n'aveți credință?

41. Și i-a cuprins frică mare și zicea unul către altul: Oare, cine este acesta, că și vântul și marea ascultă de el?

Vindecarea unui om având duh necurat. Femeia ce-i curgea sânge. Învierea fiicei lui Iair.

5 1. Și a venit de cealaltă parte a mării, în ținutul Gadarenilor.

2. Și ieșind din corabie, îndată l-a întâmpinat din morminte un om cu duh necurat,

3. Care avea locuința în morminte și nimeni nu putea să-l lege nici cu lanțuri de fier,

4. Pentru că de multe ori, fiind legat în obezi și în lanțuri, rupea lanțurile și obezile le sfărâma și nimeni nu putea să-l domolească

5. Și pururea, noaptea și ziua, era prin munți și prin morminte, strigând și tăindu-se de pietre.

6. Iar văzând pe Iisus de departe, a alergat și s'a închinat lui

7. Și strigând cu glas mare, a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel prea înalt? Te jur pe Dumnezeu, să nu mă muncеști,

8. Căci îi zicea: Ieși duh necurat, din omul acesta.

9. Și l-a întrebat: Care îți este numele? Și a răspuns, grăind: Legiune îmi este numele, căci suntem mulți.

10. Și îl rugau mult să

nu-i trimită afară din acel ținut.

11. Și era acolo o turmă mare de porci păscând lângă munte.

12. Și l-au rugat, zicând: Trimite-ne în porci, ca să intrăm în ei.

13. Și le-a îngăduit îndată. Și ieșind duhurile necurate, au intrat în porci. Și s'a pornit turma de pe țărmuri în mare. Și erau ca la două mii și s'au înecat în mare.

14. Iar cei care-i pășteau, au fugit și au vestit în cetate și în sate. Și au ieșit să vadă ce s'a întâmplat.

15. Și au venit la Iisus și au văzut pe cel îndrăcit șezând îmbrăcat și întreg la minte, pe cel ce avuse se legiunea, și s'au spăimântat.

16. Și le povesteau cei ce văzuseră, ce s'a făcut cu îndrăcitul și despre porci.

17. Și l-au rugat să plece din hotarele lor.

18. Și intrând în corabie, îl ruga cel ce fusese îndrăcit, ca să-l ia cu el,

19. Iar Iisus nu l-a lăsat, ci i-a zis: Mergi la casa ta, la ai tăi și spune-le câte ți-a făcut Domnul și cum te-a miluit.

20. Și s'a dus și a început să vestească în Decapole câte i-a făcut Iisus lui și toți se minunau.

21. Și trecând Iisus cu

corabia iarăși de ceastă parte, s'a adunat mulțime mare la el și era lângă mare.

22. Și a venit unul din mai-marii sinagogii, cu numele Iair, și văzându-l, a căzut la picioarele lui,

23. Și-l ruga zicând: Fiica mea este pe moarte, ci venind pune-ți mâinile peste ea, ca să scape și să trăiască.

24. Și a mers Iisus cu el și mulțime mare îl urma și-l îmbulzea.

25. Și era o femeie care avea curgere de sânge de doisprezece ani,

26. Și multe îndurase dela mulți doctori și cheltuisese tot ce avusese, și nimic nu folosise, ci mai vartos spre mai rău mergea,

27. Auzind ea de Iisus și venind în mulțime pe la spate, s'a atins de haina lui,

28. Căci își zicea: Măcar de hainele lui de mă voi atinge, mă voi vindeca.

29. Și îndată a secat izvorul sângelui ei și a simțit în trup că s'a vindecat de boală.

30. Și simțind îndată Iisus în sine puterea ieșită din el, întorcându-se către mulțime, a zis: Cine s'a atins de hainele mele?

31. Și i-au zis ucenicii lui: Vezi, mulțimea îmbul-

zindu-te și zici: Cine s'a atins de mine?

32. Și căuta împrejur să vadă pe ceea ce făcuse aceasta,

33. Iar femeia înfricoșându-se și tremurând, știind ce i se făcuse, a venit și a căzut înaintea lui și i-a spus tot adevărul,

34. Iar el i-a zis: Fiică, credința ta te-a mântuit, mergi în pace și fii sănătoasă de boala ta.

35. Încă grăind el, au venit dela mai-marele sinagogii, zicând: Fiica ta a murit. Ce mai superi pe învățătorul?

36. Iar Iisus auzind îndată cuvântul grăit, a zis mai-marelui sinagogii: Nu te teme. Crede numai.

37. Și n'a lăsat pe nimeni să meargă după el decât pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui Iacov.

38. Și au venit la casa mai-marelui sinagogii și a văzut turburare și pe cei ce plângeau și se tânguiau mult.

39. Și intrând, le-a zis: Ce vă turburați și plângeți? Copila n'a murit, ci doarme. Și râdeau de el.

40. Iar el, scoțând afară pe toți, a luat cu sine pe tatăl copilei și pe mama ei și pe cei ce erau cu el și au intrat unde era copila zăcând.

41. Și apucând pe co-

pilă de mână, i-a zis: Talita cumi, care se tâlcuește: Copilă, ție zic, scoală-te.

42. Și îndată s'a sculat copila și umbla, căci era de doisprezece ani. Și s'au spăimântat cu spaimă mare.

43. Și le-a poruncit cu stăruință, ca nimeni să nu afle de aceasta. Și a zis să-i dea fetei să mănânce.

Proorocul este disprețuit în patria sa. Trimiterea apostolilor la propoveduire. Uciderea lui Ioan Botezătorul. Minunea înmulțirii pâinilor. Iisus umblând pe mare.

6 1. Și a ieșit de acolo și a venit în patria sa, și au mers ucenicii lui după el.

2. Și fiind sâmbătă a început să învețe în sinagogă, dar mulți auzindu-l, se mirau zicând: De unde are el acestea? Și ce este înțelepciunea dată lui, că se fac minuni ca acestea prin mâinile lui?

3. Au nu este acesta teslarul, fiul Mariei și fratele lui Iacov și al lui Iosis și al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt surorile lui aici la noi? Și se smin-teau întru el.

4. Iar Iisus le zicea: Nu este prooroc disprețuit decât în patria sa și între rudele sale și în casa sa.

5. Și n'a putut acolo să facă nicio minune, decât că punându-și mâinile peste puțini bolnavi, i-a vindecat.

6. Și se mira de necredința lor și umbla prin satele de primpjur, învățând.

7. Și a chemat la sine pe cei doisprezece și a început să-i trimită câte doi și le-a dat putere asupra duhurilor necurate

8. Și le-a poruncit să nu ia nimic cu ei pe cale: nici pâine, nici traistă, nici hani la brâu,

9. Ci numai toiag, să fie încălțați cu sandale și să nu se îmbrace cu două haine.

10. Și le zicea: Ori unde veți intra în casă, rămâneți acolo până ce veți ieși de acolo.

11. Și de nu vă vor primi, nici nu vă vor asculta, ieșind de acolo, scuturați praful de subt picioarele voastre spre mărturie împotriva lor. Amin grăiesc vouă: Mai ușor va fi Sodomei și Gomorei în ziua judecății decât cetății acesteia.

12. Și ieșind ei, propoveduiau să se pocăiască,

13. Și draci mulți scoteau și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi și-i tămăduiau.

14. Și a auzit regele Irod, căci se făcuse cunoscut nu-

mele lui Iisus, și zicea, că Ioan Botezătorul s'a sculat din morți și de aceea se fac acele minuni prin el.

15. Alții ziceau, că Ilie este, iar alții ziceau, că prooroc este, ca unul d'n prooroci.

16. Iar Irod auzind zicea: Este Ioan, căruia eu am pus să-i taie capul. El s'a sculat din morți,

17. Căci Irod trimițând, prinsese pe Ioan și-l legase în temniță, din pricina Irodiadei, femeia lui Filip, fratele său, pe care o luase de soție,

18. Că zicea Ioan lui Irod: Nu ți se cade să ai pe femeia fratelui tău.

19. Iar Irodiada îl ura și vrea să-l omoare, dar nu putea,

20. Că Irod se temea de Ioan, știindu-l om drept și sfânt, și îl ocrotea și auzindu-l, multe făcea și bucuros îl asculta.

21. Și fiind o zi cu bun prilej, când Irod făcea ospăț, de ziua nașterii sale, celor mai-mari ai săi și căpeteniilor oștirii și fruntașilor Galileii

22. Și intrând fiica Irodiadei și jucând și plăcând lui Irod și celor ce sedeau cu el, a zis fetei regele: Cere dela mine orice vei vrea și-ți voi da.

23. Și s'a jurat el, zicând: Orice vei cere dela

mine îți voi da, până la jumătate din regatul meu.

24. Iar ea ieșind, a zis mamei sale: Ce să cer? Iar aceea a zis: Capul lui Ioan Botezătorul.

25. Și intrând îndată cu grabă la rege, a cerut, zicând: Voiu să-mi dai acum pe tîpsie capul lui Ioan Botezătorul.

26. Și regele s'a întristat foarte, dar pentru jurământ și pentru oaspeti, n'a vrut să-și calce cuvântul.

27. Și trimitând îndată regele un paznic, a poruncit a-i aduce capul.

28. Iar acela mergând, i-a tăiat capul în tîmniță și l-a adus pe tîpsie și l-a dat fetei și fata l-a dat mamei sale.

29. Și auzind ucenicii lui, au venit și au ridicat trupul lui și l-au pus în mormânt.

30. Și s'au adunat apostolii la Iisus și i-au vestit toate câte făcuseră și câte învățaseră.

31. Și le-a zis: Veniți numai voi înșivă deosebi, în loc pustiu, și vă odihniți puțin. Căci erau mulți care veneau și se duceau și n'aveau vreme nici să mănânce.

32. Și s'a dus cu corabia spre un loc pustiu deosebi.

33. Și i-au văzut plecând și mulți i-au înțeles și au

alergat acolo pe jos din toate cetățile și au sosit înaintea lor și s'au adunat la el.

34. Și ieșind Iisus din corabie, a văzut multime mare și i s'a făcut milă de ei, pentru că erau ca oile ce n'au păstor și a început să-i învețe multe.

35. Și târziu fiind, s'au apropiat de el ucenicii și i-au zis: Locul este pustiu și ceasul a trecut,

36. Slobozeste-i, ca mergând în cetățile dimprejur și în sate, să-și cumpere pâine, că n'au ce să mănânce,

37. Iar el răspunzând, le-a zis: Dați-le voi să mănânce. Și ei au zis: Să mergem să cumpărăm pâini de două sute de dinari, ca să le dăm să mănânce?

38. Iar el a zis: Câte pâini aveți? Mergeți și vedeți! Și aflând, au zis: Cinci și doi pești.

39. Și le-a poruncit să-i așeze în cete pe iarbă verde.

40. Și au șezut cete, cete, câte o sută și câte cincizeci

41. Și el luând cele cinci pâini și cei doi pești, privind la cer a binecuvântat și a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, ca să le pună înainte și cei doi pești i-a împărțit la toți,

42. Și au mâncat toți și s'au sățurați

43. Și au luat douăsprezece coșuri pline de fărâmituri și cu ce a rămas din pești.

44. Și erau cei ce mâncaseră pâinile ca la cinci mii de bărbați.

45. Și îndată a silit pe ucenicii să intre în corabie și să meargă înainte, de cealaltă parte, la Betsaida, până ce el va slobozi mulțimea.

46. Și după ce i-a slobozit, s'a dus pe un munte să se roage.

47. Și făcându-se seară, era corabia în mijlocul mării și el singur pe țărm.

48. Și i-a văzut că se chinuesc vâslind, că le era vântul împotriva. Și către a patra strajă a nopții a venit la ei, umblând pe mare, și vrea să treacă pe lângă ei,

49. Iar ei văzându-l umblând pe mare, li s'a părut că este nălucă, și au strigat,

50. Căci l-au văzut toți și s'au turburat. Și el îndată a grăit cu ei și le-a zis: Indrăsniți. Eu sunt. Nu vă temeți.

51. Și s'a suit la ei în corabie și a încetat vântul. Și ei peste măsură erau uimiți în sine și se minunau.

52. Căci nu pricepuseră nimic dela pâini, că era impietrită inima lor.

53. Și trecând au venit

în pământul Ghenisaretului și au tras la țărm.

54. Și ieșind din corabie, îndată l-au cunoscut,

55. Și cutreierând tot ținutul acela, au început să aducă pe bolnavi pe paturi acolo unde auzeau că este el.

56. Și ori unde intra în sate sau în cetăți sau în târguri, puneau la răspântii pe cei bolnavi și-l rugau ca măcar de poalele veșmintelor lui să se atingă. Și câți se atingeau de el, se vindecau.

Fățarnicia fariseilor. Fica Hanaanencei. Vindecarea unui surd și mut.

7 1. Atunci s'au adunat la el fariseii și unii din cărturari, care veniseră din Ierusalim,

2. Și văzând pe unii din ucenicii lui mâncând pâine cu mâinile necurate, adică nespălate, căteau,

3. Căci fariseii și toți Iudeii, dacă nu-și spală mâinile până în cot, nu mănâncă, ținând datina bătrânilor.

4. Și din târg venind, dacă nu se spală, nu mănâncă, și alte multe sunt pe care au primit să le țină: spălarea paharelor și a urcioarelor și a căldărilor și a paturilor.

5. După aceea l-au întrebat fariseii și cărturarii:

Pentru ce ucenicii tăi nu umblă după datina bătrânilor, ci mănâncă pâine cu mâinile nespălate?

6. Iar el răspunzând, le-a zis: Bine a proorocit Isaia despre voi, fățarnicilor, precum este scris: «Poporul acesta mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de mine,

7. Dar înzadar mă cinstește învățând învățături ce sunt porunci omenesti».

8. Căci lăsând porunca lui Dumnezeu, țineți datina oamenilor, ca spălarea urcioarelor și a paharelor și alte multe ca acestea faceți.

9. Și le zicea: Bine! Ați desființat porunca lui Dumnezeu, ca să țineți rânduiala voastră!

10. Că Moise a zis: «Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta», și: «Cel ce va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa, cu moarte să se sfârșească»,

11. Iar voi ziceți: De va zice un om tatălui său sau mamei sale: Corban, adică: Dăruit este lui Dumnezeu ceea ce puteai avea dela mine,

12. Nu-l mai lăsați să facă nimic pentru tatăl sau mama sa,

13. Călcând astfel cuvântul lui Dumnezeu, cu rânduiala voastră pe care singuri ați dat-o. Și alte multe ca acestea faceți.

14. Și chemând la sine toată mulțimea, le zicea: Ascultați-mă toți și înțelegeți:

15. Nu este nimic dinafară care intrând în om să poată să-l spurce. Ci cele ce ies din om sunt care îl spurcă.

16. De are cineva urechi de auzit, să audă.

17. Și după ce a intrat în casă, dela mulțime, l-au întrebat ucenicii despre această pildă

18. Și le-a zis: Și voi sunteți așa de neînțelegători? Nu pricepeți, că tot ce intră în om dinafară nu poate să-l spurce?

19. Că nu intră în inima lui, ci în pânțec, și iese afară. Deci toate bucatele sunt curate.

20. Și zicea, că ceea ce iese din om aceea spurcă pe om,

21. Căci dinăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile rele, desfrânările, adulterul, uciderile.

22. Furtașagurile, asupririle, vicleșugurile, înșelăciunile, necumpătarea, pisma, hula, trufia, ușurătatea.

23. Toate aceste rele ies dinăuntru și spurcă pe om.

24. Și ridicându-se de acolo, s'a dus în hotarele Tirului și ale Sidonului și intrând într'o casă, vrea să nu știe nimeni de el, dar n'a putut să rămână tăinuit,

25. Căci îndată auzind de el o femeie, a cărei fiică avea duh necurat, venind a căzut la picioarele lui.

26. Și femeia era păgână de neam din Fenicia Siriei și-l ruga să gonească dracul din fiica ei,

27. Iar Iisus i-a zis: Lasă să se sature întâi copiii, că nu este bine să iei pâinea copiilor și s'o arunci câinilor.

28. Iar ea răspunzând, i-a zis: Da, Doamne, dar și câinii sub masă mănâncă din fărâmiturile copiilor.

29. Și i-a zis: Pentru acest cuvânt, mergi. A ieșit dracul din fiica ta.

30. Și ducându-se acasă, a aflat dracul ieșit și po fiică culcată în pat.

31. Și iarăși ieșind din hotarele Tirului și ale Sidonului, a venit la marea Galileii, prin mijlocul tinutului Decapole.

32. Și au adus la el un surd, grăind nevoie și l-au rugat să-și pună mână pe ste el,

33. Și luându-l din mulțime deosebi, și-a pus degetele în urechile lui, și acul pînd s'a atins de limba lui,

34. Și clutând în cer, a suspinat și l-a zis: Efi fattu, ceca co înmormonază! Deschi de te.

35. Și îndată s'au deschis urechile lui și s'a deslogat legătura limbii lui și grăia bine,

36. Și le-a poruncit să nu spună nimănui, dar cu cât el îi oprea, cu atât mai vîrtos vesteau.

37. Și poste măsură se mirau, zicând: Toate lo-a făcut bine. Pe surzi i-a făcut să audă și pe muți să vorbească.

Minunea cu cele șapte pâini. Iudeii cerând semn din cer. Aluatul fariseilor. Mărturisirea lui Petru și certarea lui.

8 1. În zilele acelea fiind iarăși mulțime mare foarte și neavînd ce mîncă, chemând Iisus pe ucenici, le-a zis:

2. Milă-mi este de popor, că încă trei zile sunt de cînd așteaptă lângă mine și n'au ce mîncă,

3. Și do-l voiu slobozi flămînzî la casele lor, se vor latovi pe cale, că unii din el au venit de departe,

4. Și l-au răspuns ucenicii săi: De unde ar putea cineva să-l sature pe acestu cu pâine atoi în pustie?

5. Și el l-a întrobat: Cîte pâini aveți? Iar ei au zis: Șapte.

6. Și a poruncit mulțimii să șadă pe pămînt și luînd cele șapte pâini, mulțumind a frînt și a dat ucenicilor săi, cu să le pună înaintea și le-au pus înaintea mulțimii.

7. Și aveau și puțini peș-tișori și binecuvântându-i a zis să-i pună și pe aceia înaintea lor

8. Și au mâncat toți și s'au săturat și au luat rămășițe de fărâmituri șapte coșuri.

9. Și cei ce mâncaseră erau ca patru mii. Și i-a slobozit.

10. Și îndată intrând în corabie cu ucenicii săi, a venit în părțile Dalmanutei

11. Și au ieșit fariseii și au început a se sfădi cu el, cerând dela el semn din cer, ispitindu-l.

12. Și suspinând cu duhul, a zis: Pentru ce neamul acesta cere semn? Amin grăiesc vouă, că nu se va da semn acestui neam.

13. Și lăsându-i, a intrat iarăși în corabie și a trecut de cealaltă parte.

14. Și ucenicii uitaseră să ia pâine, ci numai o pâine aveau cu ei în corabie.

15. Și le-a poruncit, zicând: Căutați de vă păziți de aluatul fariseilor și de aluatul lui Irod,

16. Și cugetau în sine, unul către altul zicând: Ne zice aceasta, pentru că n'avem pâine.

17. Iar Iisus înțelegând, le-a zis: Ce cugetați, că n'aveți pâine? Tot nu înțelegeți, nici nu pricepeți? Tot împietrită este inima voastră?

18. Ochi având, nu vedeți și urechi având, n'auziți?

19. Și nu vă aduceți aminte, când am frânt cele cinci pâini la cei cinci mii, câte coșuri pline de fărâmituri ați luat? Zis-au lui: Douăsprezece.

20. Și când cu cele șapte pâini la cei patru mii, câte coșuri pline de fărâmituri ați luat? Iar ei au zis: Șapte.

21. Și le-a zis: Încă nu înțelegeți?

22. Și a venit la Betsaida, și i-au adus un orb și l-au rugat să se atingă de el,

23. Și apucând pe orb de mână l-a scos afară din sat și scuipește pe ochii lui și punându-și mâinile pe el, l-a întrebat de vede ceva,

24. Și el ridicându-și ochii, zicea: Văd oameni umblând, îi văd ca copacii!

25. După aceea iarăși a pus mâinile pe ochii lui și l-a făcut să vadă și s'a îndreptat și vedea pe toți lămurit,

26. Și l-a trimis la casa sa, zicând: Să nu intri în sat, nici să spui cuiva din sat.

27. Și a ieșit Iisus și ucenicii lui în satele Ceza-reii lui Filip și pe cale a întrebat pe ucenicii săi, zicându-le: Cine zic oamenii că sunt eu?

28. Iar ei au răspuns:

Ioan Botezătorul, iar alții Ilie, iar alții unul din prooroci.

29. Și el le-a zis: Dar voi cine ziceți că sunt? Și răspunzând Petru i-a zis: Tu ești Hristos.

30. Și le-a poruncit să nu spună nimănui aceasta despre el.

31. Și a început să-i învețe, că Fiul Omului trebuie să pătimească multe și să fie defăimat de bătrâni și de mai-marii preoților și de cărturari și să fie omorât și după trei zile să învieze.

32. Și grăia pe față acest cuvânt. Și luându-l Petru de o parte, a început să-l dojenească,

33. Iar el întorcându-se și căutând spre ucenicii săi, a certat pe Petru, zicând: Mergi înapoia mea, Satano, că nu cugeți cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor.

34. Și chemând la sine mulțimea împreună cu ucenicii săi, le-a zis: Oricine voiește să vină după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-mi urmeze,

35. Că cine va vrea să-și mântuiască viața, o va pierde, iar cine-și va pierde viața sa pentru mine și pentru Evanghelie, acela o va mântui.

36. Că ce va folosi omul de va dobândi lumea toată, și-și va pierde sufletul?

37. Sau ce va da omul schimb pentru sufletul său?

38. Căci de cel ce se va rușina de mine și de cuvintele mele, în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului se va rușina de el, când va veni în mărirea Tatălui său cu sfinții îngeri.

Schimbarea la față a lui Hristos. Vindecarea lumaticului. Cearta ucenicilor pentru întâietate. Ferirea de scandal.

9 1. Și le zicea: Amin grăiesc vouă, că sunt unii din cei ce stau aici, care nu vor gusta moarte până nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.

2. Și după șase zile a luat Iisus pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și i-a dus într'un munte înalt, deosebi, pe ei singuri și s'a schimbat la față înaintea lor.

3. Și veșmintele lui s'au făcut strălucitoare, albe foarte, ca zăpada, cum nu poate pe pământ să înalbească nălbitorul,

4. Și s'a arătat Ilie împreună cu Moise și grăiau cu Iisus.

5. Și răspunzând Petru a zis lui Iisus: Învățătorule, bine este nouă să fim aici și să facem trei colibe: Ție una și lui Moise una și lui Ilie una;

6. Căci nu știa ce să spună, că erau înfricoșați.

7. Și s'a făcut nor umbrindu-i și a venit glas din nor, grăind: Acesta este Fiul meu cel iubit, de acesta să ascultați.

8. Și deodată uitându-se împrejur, n'au mai văzut pe nimeni, ci numai pe Iisus singur cu ei.

9. Și coborîndu-se din munte, le-a poruncit ca nimănui să nu spună cele ce văzuseră, decât numai când Fiul Omului va învia din morți.

10. Și ei au păstrat cuvântul întrebându-se între ei: Ce însemnează a învia din morți?

11. Și-l întrebau pe el, zicând: Pentru ce zic fariseii și cărturarii, că trebuie să vină mai întâi Ilie?

12. Iar el răspunzând, le-a zis: Ilie venind întâi, va așeza toate. Și cum este scris despre Fiul Omului așa va să pătimească multe și să fie defăimat,

13. Dar zic vouă, că Ilie a venit și au făcut cu el toate câte au vrut, precum s'a scris despre el.

14. Și venind la ucenici, a văzut mulțime mare împrejurul lor, și cărturari sfădindu-se cu ei.

15. Și îndată toată mulțimea văzându-l, s'a spăimântat și alergând s'au închinat lui.

16. Și a întrebat pe căr-

turari: Ce vă sfădiți între voi?

17. Și răspunzând unul din mulțime, a zis: Invățătorule, am adus pe fiul meu la tine, având duh mut.

18. Și oriunde îl apucă îl aruncă la pământ și face spume și scrâșnește din dinți și înțepenește. Și am zis ucenicilor tăi să-l scoată, dar n'au putut.

19. Iar el răspunzând, i-a zis: O neam necredincios! Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Aduceți-l la mine!

20. Și l-au adus la el. Și văzându-l, l-a scuturat îndată duhul și căzând la pământ se svârcolea spumegând.

21. Și a întrebat pe tatăl lui: Câtă vreme este de când i-a venit aceasta? Iar el a zis: Din pruncie;

22. Și de multe ori l-a aruncat și în apă și în foc, ca să-l piardă, dar de poți ceva, ajută-ne, fiindu-ți milă de noi.

23. Iar Iisus i-a zis: De poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede.

24. Și îndată strigând tatăl copilului, a zis cu lacrimi: Cred, Doamne! Ajută necredinței mele.

25. Iar Iisus văzând că năvălește mulțimea, a cerat duhul necurat, zicându-i: Duh mut și surd, eu

îți poruncește: Ieși din el și de acum să nu mai intri în el.

26. Și răcnind și sguindu-l cu putere, a ieșit. Și copilul era ca mort, încât mulți ziceau că a murit.

27. Iar Iisus apucându-l de mână, l-a ridicat și s'a sculat.

28. Și intrând în casă, ucenicii lui l-au întrebat deosebi: De ce noi n'am putut să-l scoatem?

29. Iar el le-a zis. Acest neam cu nimic nu poate fi scos decât cu rugăciune și cu post.

30. Și ieșind de acolo, străbăteau Galileia și Iisus nu vrea să știe cineva;

31. Că învăța pe ucenicii săi și le zicea: Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor și-l vor omorî și, după ce-l vor omorî, a treia zi va învia.

32. Iar ei nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-l întrebe.

33. Și a venit în Capernaum și fiind în casă, i-a întrebat: Ce vorbeați între voi pe cale?

34. Iar ei au tăcut, căci se sfădiseră pe cale unul cu altul, cine dintre ei este mai mare.

35. Și șezând a chemat pe cei doisprezece și le-a zis: Cel ce vrea să fie întâiu, să fie cel din urmă dintre toți și tuturor slugă.

36. Și luând un copil, l-a pus în mijlocul lor și luându-l în brațe, le-a zis:

37. Oricine va primi pe unul dintr'acești copii în numele meu, pe mine mă primește. Și oricine mă primește pe mine, nu mă primește pe mine, ci pe cel ce m'a trimis pe mine.

38. Și l-a întrebat Ioan, zicând: Invățătorule, am văzut pe cineva, care nu vine după noi, scoțând draci în numele tău și l-am oprit, pentrucă nu vine după noi.

39. Iar Iisus a zis: Nu-l opriți, că nu este nimeni care să facă minuni în numele meu și să poată degrab să mă grăiască de rău,

40. Căci cine nu este împotriva noastră, este pentru noi

41. Și cine vă va da să beți un pahar de apă în numele meu, că ai lui Hristos sunteți, amin grăiesc vouă, nu-și va pierde plata sa.

42. Și cine va sminti pe unul din acești mici, care cred în mine, mai bine i-ar fi de și-ar lega de gât o piatră de moară și s'ar arunca în mare.

43. Și de te smintește mâna ta, taie-o, că mai bine îți este ciung să intri în viață, decât amândouă mâinile având, să te duci în gheena focului,

44. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

45. Și de te smintește piciorul tău, taie-l, că mai bine îți este să intri în viață schiop, decât amândouă picioarele având, să fii aruncat în gheena focului,

46. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

47. Și de te smintește ochiul tău, scoate-l, că mai bine îți este cu un ochiu să intri în împărăția lui Dumnezeu, decât amândoi ochii având, să fii aruncat în gheena focului,

48. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

49. Căci fiecare cu foc se va săra și orice jertfă cu sare se va săra.

50. Bun lucru este sarea, dar dacă sarea își pierde puterea, cu ce o veți drege? Aveți sare în voi și pace unii cu alții.

Despre despărțirea soților. Iisus binecuvintează pe copii. Tânărul bogat. A treia vestire a patimilor. Fiii lui Zevedeu. Bartimeu orbul.

10 1. Și sculându-se de acolo, a venit în hotarele Iudeii pe cealaltă parte de Iordan și iarăși s'au adunat mulțimile la el

și iarăși le învăța ca de obicei.

2. Și apropiindu-se fariisei, îl întrebau, ispitindu-l, dacă se cade bărbatului să-și lase femeia.

3. Iar el răspunzând, le-a zis: Ce v'a poruncit Moise?

4. Iar ei au zis: Moise a dat voie să-i scrie carte de despărțire și s'o lase.

5. Și răspunzând Iisus, le-a zis: După învârtosarea inimii voastre v'a scris porunca aceasta;

6. Dar din începutul făpturii un bărbat și o femeie a făcut Dumnezeu.

7. «De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de femeia sa,

8. Și vor fi amândoi un trup», așa că nu mai sunt doi, ci un trup.

9. Deci, ceea ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă.

10. Și în casă iarăși l-au întrebat ucenicii despre aceasta,

11. Și le-a zis: Oricine își va lăsa femeia și va lua alta, păcătuște cu ea,

12. Și femeia de-și va lăsa bărbatul și se va mărita cu altul, păcătuște.

13. Și aduceau la el copii, ca să se atingă de ei, iar ucenicii certau pe cei ce îi aduceau.

14. Iar Iisus văzând, s'a supărat și le-a zis: Lăsați

copiii să vină la mine și nu-i opriți, că a unora ca aceștia este împărăția lui Dumnezeu.

15. Amin grăiesc vouă: Cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copil, nu va intra în ea.

16. Și luându-i în brațe, i-a binecuvântat, punându-și mâinile peste ei.

17. Și ieșind el în drum, a alergat la el unul și, în-genunchind înaintea lui, îl întreba, zicând: Învățătorule bun, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?

18. Iar Iisus i-a zis: Ce îmi zici bun? Nimeni nu este bun, decât unul Dumnezeu.

19. Știi poruncile? Să nu faci desfrânări, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, să nu înșeli, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.

20. Iar el răspunzând, i-a zis: Învățătorule, toate acestea le-am păzit din tinerețele mele.

21. Iar Iisus căutând la el, cu drag, i-a zis: Una însă îți lipsește: Mergi, vinde tot ce ai și dă săracilor, și vei avea comoară în cer, și luându-ți crucea, vino de-mi urmează mie.

22. Iar el întristându-se de cuvântul acesta, s'a dus mâhnit, pentru că avea bogății multe.

23. Și Iisus uitându-se împrejur, a zis ucenicilor

săi: Cât de greu vor intra cei avuți în împărăția lui Dumnezeu!

24. Iar ucenicii erau uimiți de cuvintele lui. Dar Iisus, iarăși vorbind, le-a zis: Fiilor, cât de greu este celor ce se încred în avuții să intre în împărăția lui Dumnezeu!

25. Mai lesne este cămilei să treacă prin urechile acului, decât bogatului să intre în împărăția lui Dumnezeu.

26. Iar ei mai mult se mirau, zicând unul către altul: Și cine poate să se mântuiască?

27. Și Iisus căutând la ei, le-a zis: La oameni este cu neputință, dar nu la Dumnezeu; căci la Dumnezeu toate sunt cu putință.

28. Și a început Petru să-i zică: Iată, noi am lăsat toate și ți-am urmat.

29. Iar Iisus răspunzând, a zis: Amin grăiesc vouă: Nimeni nu este care și-a lăsat casă, sau tată, sau mamă, sau frați sau surori sau copii, sau țarină, pentru mine și pentru Evangholie,

30. Și să nu ia înșutit acum în vremea aceasta de prigoniri case și frați și surori și tată și mamă și copii și holde și țarine, iar în veacul ce va să vină vieată veșnică,

31. Și mulți dintâi vor

fi pe urmă și de pe urmă întâi.

32. Și erau pe cale suindu-se la Ierusalim, și Iisus mergea înaintea lor. Și ei erau uimiți și mergând după el erau înfricoșați.

33. Și luând iarăși pe cei doisprezece, a început să le spună cele ce erau să i se întâmple: Iată, ne suim la Ierusalim și Fiul Omului va fi dat mai-marilor preoților și cărturarilor și-l vor osândi la moarte și-l vor da păgânilor

34. Și-l vor batjocori și-l vor biciui, și-l vor scuipa și-l vor omorî și a treia zi va învia.

35. Și au venit la el Iacov și Ioan, fiii lui Zevedeu, zicând: Invățătorule, voim ca ceea ce-ți vom cere să ne faci.

36. Iar el le-a zis: Ce voiți să vă fac?

37. Iar ei i-au zis: Dă-ne să ședem unul de-a-dreapta ta și altul de-a-stânga ta, întru slava ta.

38. Iar Iisus le-a zis: Nu știți ce cereți. Puteti să beți paharul pe care îl beau eu și cu botezul cu care mă botez eu să vă botezați?

39. Iar ei au zis: Putem. Iar Iisus le-a zis: Paharul pe care eu îl beau, cu adevărat îl veți bea și cu bo-

tezul cu care mă botez eu, vă veți boteza,

40. Dar a ședea de-a-dreapta mea și de-a-stânga mea, nu este al meu să dau, ci celor pentru care s'a pregătit.

41. Și auzind cei zece, au început a se mânia pe Iacov și pe Ioan,

42. Iar Iisus chemându-i, le-a zis: Știți că cei ce se socotesc căpetenii ale popoarelor domnesc peste ele și cei mari ai lor le stăpânesc;

43. Dar între voi nu va fi așa, ci care va vrea să fie mai mare între voi, să vă fie slugă,

44. Și care va vrea să fie între voi întâiu, să fie tuturor slugă;

45. Că și Fiul Omului n'a venit ca să i se slujească, ci ca să slujească el și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți.

46. Și au venit în Ierihon. Și ieșind din Ierihon, el și ucenicii lui și mulțime destulă, Bartimeu orbul, fiul lui Timeu, ședea lângă drum cerșind,

47. Și auzind că este Iisus Nazarineanul, a început să strige și să zică: Iisuse, Fiul lui David, miluește-mă!

48. Și mulți îl certau, ca să tacă, iar el cu mult mai vărtos striga: Fiul lui David, miluește-mă!

49. Și stând Iisus, a zis:

Chemați-l. Și au chemat pe orb zicându-i: Indrăznește; Seclă-te. Te chiamă.

50. Iar el lepădându-și haina, s'a sculat și a venit la Iisus.

51. Și vorbindu-i Iisus, i-a zis: Ce voiești să-ți fac? Iar orbul i-a zis: Învăță torule, să văd.

52. Iar Iisus i-a zis: Mergi. Credința ta te-a mântuit. Și îndată a văzut și urma lui Iisus pe cale.

Intrarea în Ierusalim. Smochinul neroditor. Curățirea templului. Puterea credinței. Botezul lui Ioan.

11 1. Și când s'au apropiat de Ierusalim, la Betfaghe și la Betania, spre muntele Măslinilor, a trimis pe doi din ucenicii săi

2. Și le-a zis: Mergeți în satul dinaintea voastră și intrând în el, îndată veți afla un mânz legat, pe care nimeni din oameni n'a șezut. Deslegându-l, aduceți-l.

3. Și de vă va zice cineva: De ce faceți aceasta, spuneți că Domnul are trebuință de el și numaidecât îl va trimite aici.

4. Deci au mers și au aflat mânzul legat lângă ușă afară la răspântie, și l-au deslegat.

5. Iar unii din cei ce stau acolo, au zis: Ce fa-

ceți? De ce deslegați mânzul?

6. Iar ei le-au răspuns precum le poruncise Iisus, și i-au lăsat.

7. Și au adus mânzul la Iisus și și-au pus pe el hainele și Iisus a șezut deasupra.

8. Și mulți așterneau veșmintele lor pe cale, iar alții tăiau ramuri și le așterneau pe cale.

9. Și cei ce mergeau înainte și cei ce veneau pe urmă strigau, zicând: Osana! Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului.

10. Binecuvântată este împărăția ce vine, a părintelui nostru David! Osana întru cei de sus!

11. Și a intrat Iisus în Ierusalim și în templu și privind toate și vremea fiind în de seară, a ieșit la Betania cu cei doisprezece.

12. Iar a doua zi ieșind ei din Betania, el a flămânzit,

13. Și văzând un smochin de departe, având frunze, a mers să vadă de va afla ceva în el, și venind la el, n'a aflat nimic decât frunze, că încă nu era vremea smochinelor.

14. Și a zis Iisus: Nimeni să nu mai mănânce rod din tine în veac. Și ucenicii lui auzeau.

15. Și a venit la Ierusalim și intrând Iisus în tem-

plu, a început să dea afară pe cei ce vindeau și cumpărau în templu și mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbiei le-a răsturnat,

16. Și nu lăsa să treacă cineva vreun lucru prin templu,

17. Și-i învăța zicând: Nu este scris: «Casa mea, casă de rugăciune se va chema la toate neamurile?» Iar voi ați făcut-o peșteră de tâlhari.

18. Și au auzit mai-marii preoților și cărturarii și căutau cum să-l piardă, căci se temeau de el, pentru că toată mulțimea era uimită de învățătura lui.

19. Și când s'a făcut seară, a ieșit afară din cetate.

20. Și a doua zi trecând pe acolo, a văzut smochinul uscat din rădăcină,

21. Și aducându-și aminte Petru, i-a zis: Învățătorule, iată smochinul pe care l-ai blestemat, s'a uscat.

22. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Aveți credință în Dumnezeu,

23. Căci amin grăiesc vouă, că cel ce ar zice muntelui acestuia: Ridică-te și aruncă-te în mare și nu se va îndoi în inima sa, ci va crede că cele ce zice vor fi, va fi lui orice va zice.

24. De aceea vă zic: Toa-

te câte cereți, rugându-vă, credeți că veți lua și le veți avea.

25. Și când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru cel din ceruri să vă ierte greșalele voastre;

26. Iar dacă voi nu iertați, nici Tatăl vostru cel din ceruri, nu va ierta greșalele voastre.

27. Și au venit iarăși la Ierusalim și umblând el prin templu, mai-marii preoților au venit la el și cărturarii și bătrânii,

28. Și i-au zis: Cu ce putere faci acestea? Și cine ți-a dat puterea aceasta ca să faci acestea?

29. Iar Iisus le-a zis: Vă voi întreba și eu un cuvânt și să-mi răspundeți și vă voi spune și eu cu ce putere fac acestea:

30. Botezul lui Ioan era din cer sau dela oameni? Răspundeți-mi.

31. Și chibzuiau între ei, zicând: De vom zice: Din cer, va zice: Pentru ce dar n'ați crezut lui?

32. De vom zice: Dela oameni, ne temem de popor, căci toți cred că Ioan a fost prooroc.

33. Și răspunzând, au zis lui Iisus: Nu știm. Și Iisus răspunzând, le-a zis: Nici eu nu vă spun cu ce putere fac acestea.

*Pilda cu lucrătorii vici.
Plata dajdici. Invierca
morților. Cea mai mare po-
runcă din lege. Al cui fiu
este Hristos? Fățarnicia
cărturarilor. Banul vădavei.*

12 1. Și a început să le
grăiască în pilde: Un
om a sădit vie și a împrej-
nuit-o cu gard și a săpat
groapă sub teasc și a zidit
turn și a dat-o lucrători-
lor și s'a dus departe.

2. Și la vreme a trimis
o slugă la lucrători, ca să
ia dela ei din rodul viei,

3. Iar ei prinzând-o, au
bătut-o și au trimis-o cu
mâna goală.

4. Și iarăși a trimis altă
slugă. Și pe aceea bătând-o
cu pietre, i-au spart capul
și i-au dat drumul cu o-
cară

5. Și iarăși a trimis alta.
Și pe aceea au omorât-o, și
multe altele: pe unele bă-
tându-le, pe altele ucizân-
du-le.

6. Deci având încă un
fiu al său iubit, l-a trimis
și pe el cel din urmă la ei,
zicând: Se vor rușina de
fiul meu,

7. Iar acei lucrători vă-
zându-l venind, au zis între
ei: Acesta este moștonito-
rul. Veniți să-l ucidem și
moștenirea lui va fi a no-
astră

8. Și prinzându-l l-au u-
cis și l-au aruncat afară
din vie.

9. Deci ce va face stăpâ-
nul vici? Va veni și va
pierde pe lucrători, iar via
o va da altora.

10. Au nici scriptura a-
ceasta n'ați citit? «Piatra
pe care n'au luat-o în sca-
mă ziditorii, aceasta a a-
juns în capul unghiului;

11. Dela Domnul s'a fă-
cut aceasta și este minu-
nată în ochii noștri».

12. Și căutau să-l prindă,
dar se temeau de mulțime,
căci au înțeles că împotriva
lor zisese pilda și lăsân-
du-l s'au dus.

13. Și au trimis la el pe
unii din farisei și din Iro-
diani, ca să-l prindă în
cuvânt;

14. Iar ei venind, i-au
zis: Învățătorule, știm că
adevărat ești și nu-ți este
teamă de nimeni, că nu
cauți la fața oamenilor, ci
într'adevăr calea lui Dum-
nezeu înveți. So cade să
dăm dajdie Cezarului, sau
nu? Să dăm, ori să nu
dăm?

15. Dar el știind fățăr-
nicia lor, a zis: Ce mă is-
pitiți? Aduceți mi un dinar
să-l văd.

16. Și i-au adus. Și i-a
întrebat Iisus: Al cui este
acest chip și scrisul de pe
el? Și ei au zis: Ale Ceza-
rului.

17. Și răspunzând Iisus,
le-a zis: Dați Cezarului cele
ale Cezarului și lui Dum-
nezeu cele ale lui Dumne-

zeu. Și s'au minunat de el.

18. Și au venit la el saduceii, care zic că nu este înviere și-l întrebau, zicând:

19. Învățătorule, Moise ne-a lăsat scris, că de va muri fratele cuiva și-i va rămânea femeia fără copii, să ia fratele său pe femeia lui și să ridice fratelui său urmași.

20. Au fost deci șapte frați și cel dintâiu și-a luat femeie și murind n'a lăsat urmași

21. Și a luat-o al doilea și a murit și nici acela n'a lăsat urmași. Tot așa și al treilea.

22. Și au luat-o toți șapte și n'au lăsat urmași. În urma tuturor a murit și femeia,

23. Deci la înviere, când vor învia, a căruia dintre ei va fi femeia, căci toți șapte au avut-o de soție?

24. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Oare nu pentru aceasta rătăciți, că greșiți neștiind Scripturile nici puterea lui Dumnezeu?

25. Căci când vor învia din morți, nici nu se însoară nici nu se mărită, ci vor fi ca îngerii din ceruri,

26. Iar despre morți, că înviază, au n'ați citit în cartea lui Moise, cum i-a grăit Dumnezeu din rug, zicând: «Eu sunt Dumnezeu lui Avraam și Dumne-

zeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov?»

27. Dumnezeu nu este al celor morți, ci al celor vii. Deci voi mult rătăciți.

28. Și apropiindu-se unul din cărturari, care îi auzise vorbind și văzând că bine le-a răspuns, l-a întrebat: Care poruncă este întâia dintre toate?

29. Iar Iisus i-a răspuns, că întâia este: «Ascultă, Israile: Domnul Dumnezeu nostru, este singurul Domn»

30. Și: «Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău și din toată puterea ta». Aceasta este cea dintâi poruncă.

31. Iar a doua asemenea, este aceasta: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși». Mai mare decât acestea, nu este altă poruncă.

32. Și i-a zis cărturarul: Bine, Învățătorule. Adevărat ai grăit că unul este Dumnezeu și nu este altul afară de el

33. Și a-l iubi pe el din toată inima și din tot cugetul și din tot sufletul și din toată puterea și a iubi pe aproapele ca pe sine însuși, este mai mult decât toate arderile de tot și jertfele.

34. Iar Iisus văzând că înțelept a răspuns, i-a

zis: Nu ești departe de împărăția lui Dumnezeu. Și nimeni nu mai îndrăsnea să-l întrebe.

35. Și învățând Iisus în templu, zicea: Cum zic cărturarii că Hristos este Fiul lui David?

36. Căci însuși David a zis însuflăt de Duhul Sfânt: «Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a-dreapta mea, până ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

37. Deci, însuși David îl numește pe el Domn. De unde dar este fiul lui? Și marea mulțime îl asculta cu plăcere.

38. Și le zicea în învățătura sa: Feriți-vă de cărturari, căroră le place să se plimbe în veșminte lungi și să li se plece lumea în piețe,

39. Și să stea în băncile dintâi în sinagogi și în capul mesei la ospete,

40. Care mănâncă văduvelor casele și cu fățarnicie îndelung se roagă. Aceștia mai grea osândă vor lua.

41. Și șezând Iisus în fața cutiei templului, privea cum aruncă mulțimea bani în cutie. Și mulți bogați aruncau mult.

42. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi bani, adică un codrant.

43. Și chemând pe ucenicii săi, le-a zis: Amin

grăiesc vouă, că această văduvă săracă a aruncat în cutie mai mult decât toți ceilalți,

44. Căci toți au aruncat din prisosul lor, iar ea din sărăcie, a aruncat tot ce avea, tot din ce trăia.

*Dărâmarea Ierusalimului.
Sfârșitul lumii.*

13 1. Și ieșind el din templu, i-a zis unul din ucenicii săi: Invățătorule, privește ce fel de pietre și de zidiri!

2. Și răspunzând Iisus, i-a zis: Vezi aceste mari zidiri? Nu va rămânea din ele piatră peste piatră, care să nu se risipească.

3. Și șezând pe muntele Măslinilor, în preajma templului, l-au întrebat pe el deosebi Petru și Iacov și Ioan și Andrei:

4. Spune nouă, când vor fi acestea? Și care va fi semnul, când va fi să se împlinească toate acestea?

5. Iar Iisus răspunzând, a început să le spună: Luați seama să nu vă amăgească cineva,

6. Că mulți vor veni în numele meu, zicând: Eu sunt Hristos și pe mulți vor amăgi,

7. Iar când veți auzi de războaie și de șvonuri de războaie, să nu vă spăimântați, că trebuie să fie acestea, dar încă nu va fi sfârșitul.

8. Și se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție și vor fi cutremure pe alocuri și foamete și turburări. Acestea sunt începutul durerilor.

9. Luați seama la voi înșivă, căci vă vor da în sinedrii și în sinagogi veți fi bătuiți și înaintea domnilor și a împăraților veți sta pentru mine, spre mărturie lor.

10. Ci mai întâi trebuie să se propoveduiască Evanghelia la toate neamurile.

11. Iar când vă vor duce să vă dea să nu vă îngrijiți de mai 'nainte ce veți grăi, ci ceea ce vi se va da în acel ceas, aceea să grăiți: Că nu voi sunteți cei ce veți grăi, ci Duhul Sfânt.

12. Atunci va da frate pe frate la moarte și tată pe fiu și se vor scula copiii asupra părinților și-i vor omori.

13. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu, dar cel ce va răbda până în sfârșit, acela se va mântui.

14. Și când veți vedea urâciunea pustiirii, cea prezisă de Daniil proorocul, stând unde nu se cade (cine citește să înțeleagă), atunci cei ce vor fi în Iudeia, să fugă la munți,

15. Și cel ce pe acopo-

riș să nu se coboare în casă, nici să intre ca să ia ceva din casa sa,

16. Și cel ce va fi în țarină să nu se întoarcă înapoi ca să-și ia haina,

17. Dar vai celor ce vor avea în pânțele și celor ce vor alăpta în zilele acelea!

18. Ci rugați-vă să nu fie fuga voastră iarna,

19. Căci va fi în zilele acelea necaz, cum n'a fost până acum dela începutul făpturii, pe care a zidit-o Dumnezeu și nici nu va mai fi

20. Și de n'ar fi scurtat Dumnezeu zilele acelea, n'ar mai scăpa niciun trup, dar pentru cei aleși, pe care i-a ales, a scurtat zilele acelea.

21. Atunci de vă va zice cineva: Iată aici este Hristos, sau iată acolo, să nu credeți,

22. Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși și vor face semne și minuni, ca să înșele, de va fi cu putință, și pe cei aleși,

23. Iar voi luați seama. Iată mai înainte v'am spus toate.

24. Și în zilele acelea, după necazul acela, soarele se va întunece și luna nu-și va mai da lumina ei

25. Și stelele vor cădea din cer și puterile din ceruri se vor clătina,

26. Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind în nori, cu putere multă și cu slavă.

27. Și atunci va trimite pe îngerii săi și va aduna pe aleșii săi din cele patru vânturi, dela marginea pământului până la marginea cerului.

28. Iar dela smochin învățați pildă: Când ramura lui este fragedă și înfrunzește, știți că aproape este vara.

29. Așa și voi, când veți vedea acestea împlinindu-se, să știți că el este aproape lângă uși.

30. Amin grăiesc vouă, că nu va trece neamul acesta, până nu vor fi toate acestea.

31. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

32. Iar de ziua sau de ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din cer, nici Fiul, ci numai Tatăl.

33. Luați aminte, priveghiați și vă rugați, căci nu știți când va fi vremea aceea.

34. Este ca un om plecat departe, care lăsându-și casa și dând slugilor puterea și fiecăreia lucrul său, a poruncit portarului să vegheze.

35. Priveghiați dar, căci nu știți când va veni stăpânul casei: seara, ori la

miezul nopții, ori la cântatul cocoșilor, ori dimineața,

36. Ca nu cumva venind fără de veste, să vă afle dormind.

37. Iar ceea ce zic vouă, tuturor zic: Priveghiați!

Ungerea cu mir din Betania. Cina cea de taină.

Vânzarea. Ghetsemane.

Prinderea și ducerea lui Iisus la Caiafa. Lepădarea lui Petru.

14 1. Și după două zile erau Paștele și Azimile și căutau mai-marii preoților și cărturarii, cum să-l prindă cu viclesug, ca să-l omoare.

2. Dar ziceau: Nu la praznic, ca să nu fie turburare în popor.

3. Și fiind el în Betania. în casa lui Simon leprosul și șezând la masă, a venit o femeie având un alabastru cu mir de nard curat, de mare preț, și spărgând vasul a turnat mirul pe capul lui.

4. Și erau unii mâhniți în cugetul lor, zicând: Pentru ce s'a făcut această risipă de mir?

5. Căci se putea vinde cu mai mult de trei sute de dinari și să se dea săracilor. Și murmurau împotriva lui.

6. Iar Iisus a zis: Lăsați-o. De ce îi faceți supă-

rare? Că bun lucru a făcut cu mine,

7. Căci pe săraci pururea îi aveți cu voi și ori-când voiți, puteți să le faceți bine, dar pe mine nu mă aveți pururea.

8. Ea ce a avut de făcut, a făcut: mai dinainte a apucat să ungă trupul meu spre îngropare.

9. Amin grăiesc vouă: Ori unde se va propovedui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va povesti și ce a făcut ea, spre pomenirea ei.

10. Și Iuda Iscariotul, unul din cei doisprezece, s'a dus la mai-marii preoților, ca să vândă pe Iisus,

11. Iar ei auzind, s'au bucurat și au făgăduit să-i dea bani. Și el căuta, vreme cu prilej, să-l dea lor.

12. Și în ziua cea dintâi a Azimilor, când jertfiau mielul de Paște, i-au zis ucenicii săi: Unde voiești ca mergând, să gătim să mâncăm Paștele?

13. Și a trimis doi din ucenicii săi și le-a zis: Duceți-vă în cetate și vă va întâmpina un om ducând un vas de lut cu apă. Mergeți după el,

14. Și unde va intra, ziceți stăpânului casei: În-vățătorul zice: Unde este camera în care să mâncăm Paștele cu ucenicii mei?

15. Și el vă va arăta o încăpere mare sus, aster-

nută, gata. Acolo pregătiți-l.

16. Și au ieșit ucenicii lui și au venit în cetate și au aflat precum le zisese și au pregătit Paștele.

17. Și făcându-se seară, a venit cu cei doisprezece,

18. Și șezând ei și mâncând, le-a zis Iisus: Amin grăiesc vouă, că unul din voi, care mănâncă cu mine, va să mă vândă;

19. Iar ei au început să se întristeze și să zică unul câte unul: Nu cumva sunt eu?

20. Iar el răspunzând, le-a zis: Unul din cei doisprezece, care întinge cu mine în blid.

21. Ci Fiul Omului merge precum este scris despre el, dar vai omului aceuia, prin care Fiul Omului se vinde! Bine ar fi fost de omul acela, de nu s'ar fi născut.

22. Și mâncând ei, a luat Iisus pâine și binecuvântând, a frânt și le-a dat și a zis: Luați, mâncați, acesta este trupul meu.

23. Și luând paharul, mulțumind, le-a dat și au băut din el toți,

24. Și le-a zis: Acesta este sângele meu, al legii celei noi, care pentru mulți se varsă.

25. Amin grăiesc vouă, că de acum nu voi mai bea din rodul viței, până în ziua aceea, când îl voi

lea nou în împărăția lui Dumnezeu.

26. Și după ce au cântat laude, a ieșit la muntele Măslinilor.

27. Și a zis Iisus: Toți vă veți lepăda de mine în noaptea aceasta, că scris este: «Bate-voiu păstorul și se vor risipi oile»;

28. Dar după ce voi în-via, voi merge mai înainte de voi în Galileia.

29. Iar Petru i-a zis: Chiar dacă toți se vor lepăda, eu nu.

30. Și i-a zis Iisus: Amin grăiesc ție, că tu astăzi, în noaptea aceasta, mai înainte de a cânta cocoșul de două ori, de trei ori te vei lepăda de mine.

31. Iar el cu mult mai vărtos zicea: De ar fi să și mor cu tine, nu mă voi lepăda de tine. Asemenea ziceau toți.

32. Și au venit la un loc, al cărui nume este Ghetsemane, și a zis ucenicilor săi: Ședeți aici până mă voi ruga.

33. Și a luat cu sine pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și a început să se înspăimânte și să se turbure,

34. Și le-a zis: Intristat este sufletul meu până la moarte. Rămâneți aici și priveghiați.

35. Și mergând puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ și se ruga, că de

este cu putință, să treacă dela el ceasul acela,

36. Și zicea: Părinte, toate îți sunt cu putință. Depărtează dela mine paharul acesta, dar fie nu ce voiesc eu, ci ce vorești tu.

37. Și a venit și i-a găsit dormind, și a zis lui Petru: Simone, dormi? Nu putuși să priveghezi un ceas!

38. Priveghiați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită, căci duhul este veghetor, iar trupul neputincios.

39. Și iarăși mergând s'a rugat, același cuvânt zicând.

40. Și întorcându-se, i-a aflat iarăși dormind, căci ochii lor erau îngreuiți și nu știau ce să-i răspundă.

41. Și a venit a treia oară și le-a zis: Dormiți de acum și vă odihniți! Destul este! A sosit ceasul: Iată, Fiul Omului este dat în mâinile păcătoșilor.

42. Sculați-vă să mergem: Iată, cel ce m'a vândut s'a apropiat.

43. Și îndată, încă vorbind el, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, și cu el gloată multă cu săbii și cu bețe, dela mai-marii preoților și dela cărturari și dela bătrâni,

44. Iar cel ce îl vânduse, le dăduse semn, zicând: Pe care-l voi săruta, ace-

la este. Prindeți-l și duceți-l sub pază.

45. Și venind îndată și apropiindu-se de el, i-a zis: Învățătorule! Și l-a sărutat.

46. Iar ei au pus mâinile pe el și l-au prins.

47. Și unul din cei ce stau lângă el, scoțând sabia, a lovit pe sluga marelui preot și i-a tăiat o ureche.

48. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Ca la un tâlhar ați ieșit cu săbii și cu bețe să mă prindeți!

49. În toate zilele am fost la voi în templu, învățând și nu m'ați prins. Dar acestea sunt ca să se împlinească Scripturile.

50. Și lăsându-l ucenicii, au fugit toți,

51. Iar un tânăr mergea după el, înfășurat într'un giulgiu pe trupul gol, și l-au prins tinerii,

52. Iar el, lăsând giulgiul, a fugit gol.

53. Și au dus pe Iisus la marele preot și s'au adunat la el toți mai-marii preoților și bătrânii și cărturarii,

54. Iar Petru de departe a mers după el, până înăuntru în curtea marelui preot și ședea împreună cu slugile încălzindu-se la foc.

55. Iar mai-marii preoților și tot sinedriul căutau împotriva lui Iisus mărtu-

rie, ca să-l omoare și nu aflau,

56. Căci mulți mărturiseau mincinos împotriva lui și mărturiile nu se potriveau.

57. Și ridicându-se unii, mărturiseau strâmb împotriva lui, zicând:

58. Noi l-am auzit zicând: Dărâma-voiul acest templu făcut de mână și în trei zile altul, nefăcut de mână, voiul zidi.

59. Și nici așa nu era la fel mărturia lor.

60. Și sculându-se în mijlocul sinedriului marele preot, a întrebat pe Iisus, zicând: Nu răspunzi nimic la ce mărturisesc aceștia împotriva ta?

61. Iar el tăcea și nu răspundea nimic. Iarăși l-a întrebat marele preot și i-a zis: Tu ești Hristos, Fiul Celui binecuvântat?

62. Iar Iisus a zis: Eu sunt și veți vedea pe Fiul Omului șezând de-a dreapta puterii și venind pe norii cerului.

63. Iar marele preot rupându-și hainele, a zis: Ce ne mai trebuiesc martori?

64. Ați auzit hula. Ce vi se pare? Iar ei toți l-au socotit vinovat de moarte.

65. Și au început unii să-l scuipe și să-i acopere fața și să-i dea pumni și să-i zică: Ghicește cine te-a lovit? Și slujitorii îl băteau cu palmele.

66. Și fiind Petru jos în curte, a venit una din slujnicile marelui preot,

67. Și văzând pe Petru încălzindu-se, a zis, uitându-se la el: Și tu erai cu Iisus Nazarineanul.

68. Iar el s'a lepădat, zicând: Nu știu, nici nu pricep ce zici. Și a ieșit afară înaintea curții și a cântat cocoșul.

69. Iar slujnica văzându-l iarăși, a început să zică celor de față, că și acesta este dintre ei. Iar el iarăși s'a lepădat.

70. Și peste puțin, cei ce stau de față au zis lui Petru: Adevărat dintre ei ești, căci ești Galileian și graiul tău se aseamănă.

71. Iar el a început să se blesteme și să se jure, zicând: Nu cunosc pe omul acesta de care ziceți.

72. Și îndată a cântat cocoșul a doua oară. Și și-a adus aminte Petru de cuvântul pe care i-l spusese Iisus: Mai înainte de a cânta cocoșul de două ori, de trei ori te vei lepăda de mine. Și aruncându-se cu fața la pământ, a plâns.

Iisus înaintea lui Pilat. Judecarea, osândirea, răstignirea și îngroparea sa.

15 1. Și îndată dimineața, mai-marii preoților sfat făcând cu bătrânii și cu cărturarii și tot sine-driul și legând pe Iisus.

l-au dus și l-au dat lui Pilat.

2. Și l-a întrebat Pilat: Tu ești împăratul Iudeilor? Iar el răspunzând, i-a zis: Tu zici.

3. Iar mai-marii preoților îl învinuiau de multe.

4. Și Pilat îl întreba, zicând: Nu răspunzi nimic? Iată câte spun împotriva ta,

5. Iar Iisus nimic n'a mai răspuns, încât se mira Pilat.

6. Iar la praznicul Paștelui le slobozea un întemnițat, pe care îl cereau.

7. Și era unul numit Baraba, închis împreună cu niște răsculați, care în răscoală făcuseră ucidere.

8. Și gloata strigând, a început să ceară să le dea cum făcea totdeauna.

9. Iar Pilat le-a răspuns, zicând: Voiți să vă slobozesc pe împăratul Iudeilor?

10. Căci știa că din ură îl dăduseră mai-marii preoților.

11. Iar mai-marii preoților au îndemnat gloata, ca mai vârtos să ceară pe Baraba să-l slobozească.

12. Iar Pilat răspunzând, iarăși le-a zis: Dar ce voți să fac cu cel pe care îl numiți împăratul Iudeilor?

13. Ei iarăși au strigat: Răstignește-l.

14. Iar Pilat le-a zis:

Dar ce rău a făcut? Iar ei mai vârtos strigau: Răstignește-l.

15. Și Pilat vrând să facă pe voia gloatei, a slobozit pe Baraba, iar pe Iisus biciuindu-l, l-a dat să se răstignească.

16. Iar ostașii l-au dus înăuntrul curții, adică în pretoriu și au chemat toată cohorta

17. Și l-au îmbrăcat în porfiră și împletind cunună de spini, i-au pus-o pe cap.

18. Și au început să i se închine, zicând: Bucură-te, împăratul Iudeilor,

19. Și-l băteau peste cap cu o trestie și-l scui-pau, și căzând în genunchi i se inchinau.

20. Și după ce l-au batjocorit, l-au desbrăcat de porfiră și l-au îmbrăcat cu hainele sale și l-au dus să-l răstignească.

21. Și au silit pe un trecător care venea din țară, Simon Cireneul, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf, ca să-i ducă crucea.

22. Și l-au dus la locul Golgota, care se tâlmăcește: Locul Căpățânii,

23. Și-i dau să bea vin amestecat cu smîrnă, iar el n'a luat.

24. Și răstignindu-l și-au împărțit hainele lui, aruncând sorți pe ele, care ce să ia.

25. Și era ceasul al treilea și l-au răstignit.

26. Și era pricina vinii lui scrisă: Împăratul Iudeilor.

27. Și împreună cu el au răstignit doi tâlhari, unul de-a-dreapta și unul de-a-stânga lui.

28. Și s'a împlinit Scriptura care zice: «Și cu cei fără-de-lege s'a socotit».

29. Și cei ce treceau îl huleau, clătinându-și capetele și zicând: O! Cel ce dărâmi templul și în trei zile îl zidești,

30. Mântuește-te pe tine însuși și coboară-te de pe cruce!

31. Asemenea și mai-marii preoților și cărturarii, bătându-și joc, zicea unul către altul: Pe alții a mântuit, pe sine nu se poate mântui!

32. Hristos împăratul lui Israil, coboară-se acum de pe cruce, ca să vedem și să credem lui. Și cei împreună cu el răstigniți, îl ocărau.

33. Iar când a fost ceasul al șaselea, întunec s'a făcut peste tot pământul până la ceasul al nouălea.

34. Și în ceasul al nouălea a strigat Iisus cu glas mare zicând: *Eloi Eloi, lama sabahani?* care se tâlmăcește: Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu, pentru ce m'ai părăsit?

35. Iar unii din cei ce

stau de față auzind, ziceau: Iată, pe Ilie îl strigă.

36. Și alergând unul și umplând un burete de oțet și punându-l într'o trestie, îi da să bea, zicând: Lăsați să vedem, veni-va Ilie să-l coboare de pe cruce?

37. Iar Iisus scoțând strigăt mare, și-a dat duhul.

38. Și catapeteasma templului s'a sfâșiat în două, de sus până jos.

39. Și văzând sutașul, care sta în fața lui, că așa strigând și-a dat duhul, a zis: Cu adevărat, omul acesta Fiul lui Dumnezeu era.

40. Și erau de față și femei de departe privind, între care era și Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov cel mic și a lui Iosis și Salomi,

41. Care și când era el în Galileia mergeau după el și îi slujeau și multe altele, care se suiseră cu el la Ierusalim.

42. Și făcându-se seară, pentrucă era vineri, care este înaintea sâmbetei,

43. A venit Iosif din Arimateia, sfetnic ales, care era așteptând și el împărăția lui Dumnezeu, și îndrăsnind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus.

44. Iar Pilat s'a mirat că a murit așa curând și, chemând pe sutaș, l-a întrebat de a murit de mult

45. Și aflând dela sutaș, a dăruit lui Iosif trupul.

46. Și el cumpărând giulgiu și coborîndu-l de pe cruce, l-a înfășurat în giulgiu și l-a pus într'un mormânt, care era săpat în stâncă, și a prăvălit o piatră pe ușa mormântului.

47. Iar Maria Magdalena și Maria lui Iosis priveau unde îl pun.

Invierea lui Hristos. Arătările sale. Porunca botezului. Înălțarea la cer.

16 1. Și trecând sâmbăta, Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov, și Salomi, au cumpărat mirresme, ca venind să-l ungă.

2. Și în ziua întâia a săptămânii, foarte de dimineată, când răsărea soarele, au venit la mormânt

3. Și zicea una către alta: Cine ne va prăvăli piatra dela ușa mormântului?

4. Și ridicându-și ochii, au văzut piatra prăvălită, căci era foarte mare.

5. Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr sezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s'au spăimântat,

6. Iar el le-a zis: Nu vă spăimântați. Căutați pe Iisus Nazarineanul, cel răstignit? A înviat! Nu este

aici. Iată locul unde fusese pus.

7. Ci mergeți de spuneți ucenicilor lui și lui Petru, că va merge mai înainte de voi în Galileia. Acolo îl veți vedea, precum v'a zis.

8. Și ieșind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică și de uimire și nimănui nimic n'au spus, căci se temeau.

9. Iar după ce a înviat Iisus, dimineața, în ziua dintâi a săptămânii (duminică), s'a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte draci.

10. Aceea mergând, a vestit pe cei ce fuseseră cu el, care plângeau și se tânguiau,

11. Și aceia auzind că el este viu și a fost văzut de ea, n'au crezut.

12. După aceea s'a arătat în altă înfățișare la doi din ei, care mergeau la o țarină,

13. Și aceia mergând, au spus celorlalți, dar nici aceloră n'au crezut.

14. Iar după aceea se-

zând ei, cei unsprezece, li s'a arătat și a imputat necredinței și împietririi inimii lor, că n'au crezut celor ce l-au văzut că a înviat.

15. Și le-a zis: Mergeți în toată lumea și propovediți Evanghelia la toată făptura;

16. Cel ce va crede și se va boteza se va mântui, iar cel ce nu va crede se va osândi.

17. Iar celor ce vor crede, aceste semne vor urma: în numele meu draci vor scoate, în limbi noi vor grăi,

18. Șerpi vor lua în mână și chiar de vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma, peste bolnavi mâinile își vor pune și se vor însănătoși.

19. Deci Domnul, după ce a vorbit cu ei, s'a înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu.

20. Iar ei ieșind au propoveduit pretutindeni, Domnul ajutându-le și întărind cuvântul prin semnele ce urmau. Amin.

SFÂNTA EVANGHELIE DELA LUCA

Vestirea nașterii lui Ioan Botezătorul. Bunavestire. Sf. fecioară Maria și Elisaveta. Nașterea lui Ioan. Zaharia proorocește.

1 1. Deoarece mulți s'au încercat să alcătuiască o istorisire despre faptele ce s'au adevărat între noi,

2. Precum ne-au împărtășit cei ce dela început au fost văzători și slujitori ai Cuvântului,

3. Mi s'a părut și mie, urmând toate, cu deamănuntul dela început, pe rând să ți le scriu, puter nice Teofile,

4. Ca să cunoști temeinicia învățăturilor pe care le-ai primit.

5. Fost-a în zilele lui Irod, regele Iudeii, un preot oarecare cu numele Zaharia, din clasa preotească a lui Avia, și femeia lui din fiicele lui Aron și numele ei Elisaveta.

6. Și erau amândoi drepti înaintea lui Dumnezeu, umblând fără prihană în toate poruncile și rânduielile Domnului

7. Și n'aveau copii, pentru că Elisaveta era stearpă și amândoi erau înaintați în zilele lor.

8. Și când a slujit el,

în rândul săptămânii sale, înaintea lui Dumnezeu,

9. După obiceiul preoției, a ieșit sorțul să tămâieze, intrând în templul Domnului.

10. Și toată mulțimea poporului era rugându-se afară în vremea tămâierii.

11. Și i s'a arătat îngerul Domnului, stând de-a dreapta altarului tămâierii

12. Și s'a spăimântat Zaharia văzându-l, și frică a căzut peste el.

13. Iar îngerul a zis către el: Nu te teme, Zaharia, că s'a auzit rugăciunea ta și femeia ta Elisaveta îți va naște un fiu și-i vei pune numele Ioan

14. Și îți va fi bucurie și veselie și mulți se vor bucura de nașterea lui;

15. Căci va fi mare înaintea Domnului și vin și sinceră nu va bea și se va umplea de Duh Sfânt încă din pânteccele mamei sale

16. Și pe mulți din fiii lui Israil va întoarce la Domnul Dumnezeul lor

17. Și va merge înaintea lui cu duhul și cu puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților spre fii și pe cei neascultători la înțelepciunea dreptilor, ca să gătească Domnului popor pregătit.

18. Și a zis Zaharia către înger: După ce voi cunoaște aceasta? Că eu sunt bătrân și femeia mea trecută în zilele ei.

19. Și răspunzând îngerul, i-a zis: Eu sunt Gavriil, cel ce stă înaintea lui Dumnezeu și sunt trimis să grăiesc către tine și să-ți vestesc acestea;

20. Și iată, vei fi mut și nu vei putea vorbi până în ziua când vor fi acestea, pentru că n'ai crezut cuvintelor mele, care se vor împlini la vremea lor.

21. Și poporul aștepta pe Zaharia și se mira că zăbovește în templu.

22. Și ieșind el, nu putea să le vorbească și au cunoscut ei că vedenie a văzut în templu, că le făcea semne cu mâna și a rămas mut.

23. Și când s'au împlinit zilele slujbei lui, s'a dus la casa sa.

24. Iar după zilele acestea, a rămas grea Elisaveta, femeia sa, și s'a tălmăcit cinci luni, zicând:

25. Că așa mi-a făcut Domnul în zilele în care a socotit să ridice oara mea dintre oameni.

26. Iar în luna a șasea, trimis a fost îngerul Gavriil dela Dumnezeu în cetatea Galileii, al cărei nume era Nazaret,

27. La o fecioară logodită cu bărbat, al cărui

nume era Iosif, din casa lui David. Și numele fecioarei Maria.

28. Și intrând îngerul la ea, a zis: Bucură-te, cea plină de dar, Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei.

29. Iar ea văzând, s'a spăimântat de cuvântul lui și cugeta ce va fi însemnând urarea aceasta.

30. Și i-a zis îngerul: Nu te teme, Maria, că ai aflat har la Dumnezeu.

31. Și iată vei lua în pântece și vei naște fiu și vei chema numele lui *Iisus*.

32. Acesta va fi mare și Fiul Celui prea înalt se va chema și-i va da lui Domnul Dumnezeu tronul lui David, tatăl său,

33. Și va împărăți peste casa lui Iacov în veci și împărăția lui nu va avea sfârșit.

34. Și a zis Maria către înger: Cum va fi aceasta, de vreme ce nu știu de bărbat?

35. Și răspunzând îngerul, i-a zis: Duhul Sfânt se va coborî peste tine și puterea Celui prea înalt te va umbri; pentru aceasta și sfântul ce se va naște din tine, se va chema Fiul lui Dumnezeu.

36. Și iată Elisaveta, rudenia ta, și ea a zămislit fiu la bătrânețele ei și aceasta este a șasea lună

pentru ea care se chema
stearpă,

37. Că la Dumnezeu nici-
un lucru nu este cu nepu-
tință.

38. Și a zis Maria: Iată
roaba Domnului sunt. Fie
mie după cuvântul tău. Și
s'a dus îngerul dela ea.

39. Și sculându-se Maria
în zilele acelea, mers-a la
munte cu degrabă, într'o
cetate a seminției lui Iuda,

40. Și a intrat în casa
lui Zaharia și a salutat pe
Elisaveta.

41. Și când a auzit Eli-
saveta salutarea Mariei, a
săltat pruncul în pântecel
ei și s'a umplut de Duh
Sfânt Elisaveta

42. Și a strigat cu glas
mare și a zis: Binecuvân-
tată ești tu între femei și
binecuvântat este rodul
pântecelui tău.

43. Și de unde mie a-
ceasta, ca să vină la mine
maica Domnului meu?

44. Că iată, cum veni gla-
sul salutării tale la urechile
mele, a săltat pruncul cu
bucurie în pântecel meu

45. Și fericită este ceea
ce a crezut că se vor îm-
plini cele spuse ei dela
Domnul.

46. Și a zis Maria:

47. Mărește suflotul meu
pe Domnul și duhul meu
s'a bucurat de Dumnezeu,
Mântuitorul meu,

48. Că a căutat spre sme-
renia roabei sale, că iată,

de acum mă vor ferici
toate neamurile,

49. Că mi-a făcut mie
înărire cel Puternic și sfânt
este numele lui

50. Și mila lui în neam
și în neam spre cei ce se
tem de el.

51. Arătat-a tăria bra-
țului său, risipit-a pe cei
mândri în cugetul inimii
lor,

52. Coborât-a pe cei pu-
ternici de pe tronuri și a
înălțat pe cei smeriți,

53. Pe cei flămânzi i-a
umplut de bunătați și pe
cei bogați i-a scos afară
deșerți,

54. Sprijinit-a pe Israil,
sluga sa, ca să pomenească
mila sa,

55. Precum a grăit că-
tre părinții noștri, lui A-
vraam și seminției lui până
în veac.

56. Și a rămas Maria
împreună cu ea ca trei luni
și s'a întors la casa sa,

57. Iar Elisavetei i s'a
împlinit vremea să nască
și a născut fiu.

58. Și au auzit cei ce
locuiau împrejur și rude-
niile ei, că a mărit Dom-
nul mila sa cu ea și se
bucurau împreună cu ea.

59. Și în ziua a opta, au
venit să taie împrejur prun-
cul și-l numeau Zaharia,
după numele tatălui său.

60. Și răspunzând mama
lui, a zis: Nu, ci se va che-
ma Ioan.

61. Și au zis către ea, că nimeni nu este în rudenie ta, care să se cheme cu numele acesta.

62. Și au făcut semn tatălui lui, cum ar vrea să-l cheme.

63. Și cerând el o tăbliță, a scris, zicând: Ioan este numele lui. Și s'au mirat toți.

64. Și îndată i s'a deslegat gura și limba și vorbea, laudând pe Dumnezeu.

65. Și a cuprins frica pe toți care locuiau împrejurul lor și în toată latura muntoasă a Iudeii s'au vestit toate cuvintele acestea.

66. Și toți care auzeau au pus în inima lor, zicând: Oare ce va fi pruncul acesta? Căci și mâna Domnului era cu el.

67. Și Zaharia, tatăl lui, s'a umplut de Duh Sfânt și a proorocit, zicând:

68. Binecuvântat fie Domnul Dumnezeu lui Israel, că a cercetat și a făcut răscumpărare poporului său.

69. Și ne-a ridicat Mântuitor puternic din casa lui David, sluga sa,

70. Precum a grăit din veac prin gura sfinților săi prooroci,

71. Că ne-a mântuit de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc,

72. Făcând milă cu părinții noștri și aducându-și

aminte de legătura lui cea sfântă,

73. De jurământul cu care s'a jurat către Avraam părintele nostru,

74. Ca izbăvindu-ne din mâinile vrăjmașilor noștri,

75. Să ne dea fără frică să-i slujim, în sfințenie și în dreptate, în toate zilele vieții noastre.

76. Și tu, pruncule, prooroc al Celui prea Înalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului să gătești căile sale,

77. Să dai cunoștința mântuirii poporului său pentru iertarea păcatelor lui,

78. Prin milostivirea milei Dumnezeului nostru, cu care ne-a cercetat Răsăritul cel de sus,

79. Ca să lumineze pe cei ce ședeau în întunec și în umbra morții și să îndrepteze picioarele noastre în calea păcii.

80. Iar pruncul creștea și se întărea cu duhul, și a fost în pustie până în ziua arătării sale către Israel.

Nașterea lui Iisus. Ingerii și păstorii. Tăierea împrejur. Aducerea lui Iisus la templu. Simeon și Ana. Iisus în templu la 12 ani.

2 1. Și în zilele acelea a ieșit poruncă dela Cezarul August să se însorie toată lumea.

2. Această înscriere s'a făcut întâi pe când stăpânea în Siria Quirinus.

3. Și se duceau toți să se înscrie, fiecare în cetatea sa.

4. Și s'a suit și Iosif din Galileia, din cetatea Nazaret, în Iudeia, în cetatea lui David, care se chiamă Betleem, pentru că era din casa și din seminția lui David,

5. Să se înscrie cu Maria, cea logodită cu el, fiind grea.

6. Și pe când erau acolo, s'au împlinit zilele ca să nască

7. Și a născut pe fiul său, cel întâiu-născut și l-a înfășat și l-a culcat în iesle, pentru că nu aveau loc în casa de oaspeți.

8. Și erau niște păstori în partea aceea stând pe câmp și făcând de strajă noaptea împrejurul turmei lor.

9. Și iată un înger al Domnului a statut înaintea lor și slava Domnului a strălucit împrejurul lor și s'au înfricoșat cu frică mare

10. Și le-a zis îngerul: Nu vă temeți, că iată vă binevestesc bucurie mare, care va fi pentru tot poporul,

11. Că vi s'a născut astăzi Mântuitorul care este Hristos Domnul, în cetatea lui David.

12. Și aceasta vă va fi

semn: Veți afla un prunc înfășat, culcat în iesle.

13. Și deodată s'a văzut, împreună cu îngerul, mulțime de oaste cerească, lăudând pe Dumnezeu și zicând:

14. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

15. Și cum s'au dus dela ei îngerii la cer, păstorii au zis unii către alții: Să mergem dar până la Betleem și să vedem harul acesta ce s'a făcut, pe care Domnul ni l-a descoperit.

16. Și au venit de grabă și au aflat pe Maria și pe Iosif și pruncul culcat în iesle

17. Și văzând, au spus ce li s'a grăit despre pruncul acesta.

18. Și toți care au auzit s'au mirat de cele ce le-au spus păstorii,

19. Iar Maria păstra toate cuvintele acelea, punându-le în inima sa.

20. Și s'au întors păstorii, slăvind și lăudând pe Dumnezeu pentru toate cele ce au auziseră și văzuseră, precum li se spusese.

21. Și când s'au împlinit opt zile, ca să-l taie împrejur, i-a pus numele Iisus, cum s'a spus de înger mai înainte de a se zămisli în pântece.

22. Și când s'au împlinit zilele curățirii lor, după

legea lui Moise, l'au dus la Ierusalim, ca să-l pună înaintea Domnului,

23. Precum este scris în legea Domnului: «Orice întâiu născut de parte bărbătească, să fie închinat Domnului»

24. Și ca să dea jertfă, — precum s'a zis în legea Domnului — o pereche de turturele, sau doi pui de porumbiel.

25. Și iată era un om în Ierusalim cu numele Simeon și omul acela era drept și temător de Dumnezeu, așteptând mângâierea lui Israil și Duhul Sfânt era peste dânsul.

26. Și i se făgăduise de Duhul Sfânt să nu vadă moartea până ce nu va vedea pe Hristosul Domnului.

27. Și a venit cu Duhul în templu, când au adus înăuntru părinții pe pruncul Iisus, ca să facă cu el după rânduiala legii.

28. Și acela l-a luat în brațe și a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis:

29. Acum slobozești pe robul tău, Stăpâne, după cuvântul tău în pace,

30. Că văzură ochii mei mântuirea ta,

31. Pe care ai gătit-o în fața tuturor popoarelor, ca să fie

32. Lumină spre descoperire neamurilor și slavă poporului tău Israil.

33. Și se mirau Iosif și mama lui de cele ce se grăiau despre el.

34. Și i-a binecuvântat Simeon și a zis către Maria, mama lui: Iată, acesta este pus spre căderea și sculara multora în Israil și spre semn de contradicere, ca să descopere cugetele multor inimi

35. Și prin însuși sufletul tău va trece sabie.

36. Și era și Ana proorocița, fiica lui Fanuil, din seminția lui Așer. Aceasta era înaintată în zile multe și trăise cu bărbatul său șapte ani după fecioria sa

37. Și a fost văduvă ea optzeci și patru de ani și nu se depărta de la templu, slujind noaptea cu posturi și cu rugăciuni.

38. Și venind și acesta în acel ceas, lăuda pe Dumnezeu și cuvânta despre el tuturor celor ce așteptau mântuire în Ierusalim.

39. Și cum au săvârșit toate după legea Domnului, s'au întors în Galileia, în cetatea lor, Nazaret.

40. Iar pruncul creștea și se întărea cu duhul, umplându-se de înțelepciune și darul lui Dumnezeu era peste el.

41. Și se duceau părinții lui în fiecare an la Ierusalim, de praznicul Paștelui.

42. Și când a fost el de doisprezece ani, suindu-se

ei la Ierusalim, după obiceiul praznicului,

43. Și sfârșindu-se zilele de praznic, când s'au întors ei, a rămas copilul Iisus în Ierusalim și n'au știut Iosif și mama lui.

44. Și socotind că este în ceata călătorilor, au venit cale de o zi și l-au căutat printre rudenii și cunoșcuți

45. Și neaflându-l; s'au întors la Ierusalim, căutându-l.

46. Și după trei zile l-au aflat în templu, șezând în mijlocul dascălilor, ascultând la ei și punându-le întrebări

47. Și se minunau toți, care-l auzeau, de priceperea și de răspunsurile lui.

48. Și văzându-l, s'au snăimântat și a zis către el mama lui: Fiule, de ce ai făcut așa? Iată tată! tău și eu te căutăm îngrijorați.

49. Și a zis către ei: Le ce mă căutați? Au n'ați știut că în cele ale Tatălui meu mi se cade să fiu?

50. Și ei n'au înțeles cuvântul ce le-a spus.

51. Și s'a coborât împreună cu ei și a venit în Nazaret și le era supus. Iar mama lui păstra toate cuvintele acestea în inima sa.

52. Și Iisus sporea cu înțelepciunea și cu vârsta și cu harul la Dumnezeu și la oameni,

Ioan Botezătorul, predica, botezul și moartea lui. Botezul și spița neamului lui Iisus.

3 1. Iar în anul al cincisprezecelea al împărăției lui Tiberiu Cezarul, fiind procurator al Iudeii Ponțiu Pilat și tetrarh al Galileii Irod, iar Filip, fratele lui, tetrarh al Itureii și al ținutului Trahonitei, și Lisanie tetrarh al Abilenei,

2. În zilele marilor preoți Ana și Caiafa, fost-a cuvântul lui Dumnezeu către Ioan, fiul lui Zaharia în pustie.

3. Și a venit acesta în toată împrejurimea Iordanului, propoveduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor,

4. Precum este scris în cartea cuvintelor lui Isaia proorocul, care zice: «Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

5. Toată valea să se umple și tot muntele și dealul să se micșoreze și căile strâmbe să se îndrepte și cele colțuroase să se facă netede

6. Și toată făptura va vedea mântuirea lui Dumnezeu».

7. Deci zicea mulțimilor care se duceau să se boteze de el: Pui de vipere, cine v'a arătat să fugiți de mânia ce va să fie?

8. Faceți dar roade vred-

nice de pocăință și nu începeți a zice în voi: Avem tată pe Avraam, că vă spun că Dumnezeu poate și din pietrele acestea să ridice fii lui Avraam.

9. Iată și securea stă la rădăcina pomilor. Deci orice pom care nu face roadă bună se taie și în foc se aruncă.

10. Și-l întrebau mulțimile, zicând: Dar ce să facem?

11. Iar el răspunzând, le zicea: Cel ce are două haine să dea celui ce n'are și cel ce are bucate, asemeni să facă.

12. Și au venit și vameșii să se boteze de el, și au zis către el: Învățătorule, ce să facem?

13. Iar el a zis către ei: Nimic mai mult decât vă este rânduit să nu faceți.

14. Și-l întrebau și ostașii, zicând: Dar noi ce să facem? Și a zis către ei: Pe nimeni să nu asupriți, nici să nu pâriți și să vă mulțumiți cu lefile voastre.

15. Iar așteptând poporul și toți cugetând în inimile lor de Ioan, dacă nu cumva el este Hristos,

16. A răspuns Ioan tuturor, zicând: Eu vă botez cu apă, dar vine Cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic să-i desleg cureaua încălțămintelor. Acela vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc,

17. A cărui lopată este în mâna lui și va curăți aria sa și va aduna grâul în jitnița sa, iar pleava o va arde în foc nestins.

18. Încă și alte multe binevestea poporului, mângâindu-l.

19. Iar Irod tetrarhul, muștrat fiind de el, pentru Irodiada, femeia fratelui său, și pentru toate relele pe care le făcea,

20. A adaus și aceasta la toate: A închis pe Ioan în temniță.

21. Și dacă s'a botezat tot poporul, botezându-se și Iisus și rugându-se, s'a deschis cerul

22. Și s'a coborât Duhul Sfânt peste el, în chip trupesc, ca un porumbiel și glas din cer s'a auzit, zicând: Tu ești Fiul meu cel iubit. În tine am binevoit.

23. Și Iisus însuși era ca de treizeci de ani când a început, fiind, precum se socotea fiul lui Iosif, al lui Eli,

24. Al lui Matat, al lui Levi, al lui Melhi, al lui Iana, al lui Iosif,

25. Al lui Matatia, al lui Amos, al lui Naum, al lui Esli, al lui Nangai,

26. Al lui Maat, al lui Matatia, al lui Semei, al lui Iosif, al lui Iuda,

27. Al lui Ioana, al lui Risa, al lui Zorobabel, al lui Salatiil, al lui Neri,

28. Al lui Melhi, al lui Adi, al lui Cosan, al lui Elmodam, al lui Er,

29. Al lui Iosis, al lui Eliezer, al lui Iorim, al lui Matat, al lui Levi,

30. Al lui Simon, al lui Iuda, al lui Iosif, al lui Ionan, al lui Eliachim,

31. Al lui Melea, al lui Mainan, al lui Matata, al lui Natan, al lui David,

32. Al lui Iese, al lui Oved, al lui Vooz, al lui Salmon, al lui Naason,

33. Al lui Aminadav, al lui Araam al lui Esrom, al lui Farès, al lui Iuda,

34. Al lui Iacov, al lui Isaac, al lui Avraam, al lui Tara, al lui Nahor,

35. Al lui Saruh, al lui Ragav, al lui Falec, al lui Ever, al lui Sala,

36. Al lui Cainan, al lui Arfaxad, al lui Sim, al lui Noe, al lui Lamah,

37. Al lui Matusala, al lui Enoh, al lui Iared, al lui Maleleil, al lui Cainan.

38. Al lui Enos, al lui Sit, al lui Adam, al lui Dumnezeu.

*Ispitirea lui Iisus.
El învață în Nazaret și este amenințat de Iudei.
Vindecă felurite boale.*

4 1. Iar Iisus plin de Duhul Sfânt s'a întors dela Iordan și s'a dus de Duhul în pustie,

2. Patruzeci de zile ispi-

tindu-se de diavolul. Și n'a mâncat nimic în zilele acelea, iar când s'au sfârșit a flămânzit.

3. Și i-a zis diavolul: De ești Fiul lui Dumnezeu, zi pietrei acesteia să se facă pâine.

4. Și a răspuns Iisus către el, zicând: Scris este că «nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu».

5. Și suindu-l diavolul pe un munte înalt, i-a arătat într'o clipă toate împărățiile lumii

6. Și i-a zis diavolul: Ție îți voi da stăpânirea aceasta toată și slava lor, că mie îmi este dată și oricui voiesc o dau.

7. Deci, de te vei închina înaintea mea, va fi a ta toată.

8. Și răspunzând Iisus, i-a zis: Mergi înapoia mea, Satano, că scris este: «Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai lui să-i slujești».

9. Și l-a dus în Ierusalim și l-a pus pe streșina templului și i-a zis: De ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te de aci jos,

10. Că scris este că «îngerilor săi va porunci pentru tine, să te păzească»

11. Și că «pe mâini te vor ridica, pentru ca să nu-ți lovești de piatră piciorul tău».

12. Și răspunzând Iisus

i-a zis: Zis este: «Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău».

13. Și sfârșind diavolul toată ispita, a fugit dela el până la o vreme potrivită.

14. Și s'a întors Iisus în puterea Duhului în Galileia și a ieșit vestea despre el în toată împrejurimea aceea.

15. Și învăța în sinagogile lor slăvit fiind de toți.

16. Și a venit în Nazaret, unde fusese crescut și a intrat, după obiceiul său, în ziua sâmbetei în sinagogă și s'a sculat să citească.

17. Și i s'a dat cartea lui Isaia proorocul. Și deschizând cartea, a aflat locul unde era scris:

18. «Duhul Domnului peste mine, pentru că m'a uns să binevestesc săracilor. M'a trimis să vindec pe cei sdrobiți la inimă, să propoveduesc robilor iertare și orbilor vedere. Să slobozesc pe cei apăsați.

19. Să vestesc anul milei Domnului».

20. Și închizând cartea a dat-o slujitorului și a șezut și ochii tuturor din sinagogă erau ațintiți la el.

21. Și el a început a zice către ei: Astăzi s'a împlinit Scriptura aceasta în auzul vostru.

22. Și toți îl încuviințau și se mirau de cuvîn-

tele harului care ieșeau din gura lui și ziceau: Au nu este acesta feciorul lui Iosif?

23. Și a zis către ei: Cu adevărat îmi veți spune pilda aceasta: Doctore, vindecă-te pe sine-ți. Fă și aici în patria ta câte am auzit că s'au făcut în Capernaum.

24. Și a zis: Amin grăiesc vouă, că niciun prooroc nu este primit în patria sa.

25. Și adevărat vă spun: Multe văduve erau în zilele lui Ilie în Israil, când s'a închis cerul trei ani și șase luni, încât s'a făcut foamete mare peste tot pământul,

26. Și către niciuna din ele n'a fost trimis Ilie decât la Sarepta Sidonului, la o femeie văduvă.

27. Și mulți leproși erau în zilele lui Elisei proorocul în Israil și niciunul din ei nu s'a curățit decât Neeman Sirianul.

28. Și s'au umplut toți de mânie în sinagogă, auzind aceasta.

29. Și sculându-se, l-au scos afară din cetate și l-au dus până în sprinceană muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să-l arunce jos,

30. Iar el trecând prin mijlocul lor, s'a dus.

31. Și s'a coborât la Capernaum, cetate a Galileii și era învățându-i sâmbăta.

32. Și erau uimiți de învățătura lui, căci era cu putere cuvântul lui.

33. Și în sinagogă era un om având duh de drac necurat și a strigat cu glas mare,

34. Zicând: Lasă, ce ai cu noi, Iisuse Nazarinene? Ai venit să ne pierzi? Te știu cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.

35. Și l-a certat Iisus, zicând: Taci și ieși din el. Și aruncându-l dracul în mijlocul sinagogii a ieșit din el, nevătămându-l.

36. Și s'a făcut frică peste toți și se întrebau între sine, zicând: Ce este cuvântul acesta? Căci cu stăpânire și cu putere poruncește duhurilor necurate și ies.

37. Și se ducea vestea despre el în tot locul de pîmprejur.

38. Și sculându-se din sinagogă, a intrat în casa lui Simon, iar soacra lui Simon era cuprinsă de friguri rele și l-a rugat pentru ea.

39. Și stînd plecat asupra ei, a certat frigurile și au lăsat-o și îndată sculându-se, le slujea.

40. Și apunînd soarele, toți câți aveau bolnavi de felurite boale i-au adus la el, iar el pe fiecare din ei punîndu-și mâinile, i-a vindecat.

41. Și ieșeau și draci

din mulți, strigînd și zicînd: Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Și certîndu-i, nu-i lăsa să vorbească, pentru că știau că el este Hristos.

42. Iar făcîndu-se ziuă, ieșind s'a dus în loc pustiu și mulțimile îl căutau și au venit pînă la el și-l țineau să nu se ducă dela ei.

43. Și el a zis către ei: Trebuie să vestesc și celorlalte cetăți împărăția lui Dumnezeu, că pentru aceasta sunt trimis.

44. Și propoveduia în sinagogile Galileii.

Pescuirea minunată. Vindecarea unui lepros și a unui slăbănog. Chemarea lui Matei. Despre post.

5 1. Și cînd îl îmbulzea mulțimea ca să audă cuvîntul lui Dumnezeu, el sta lângă lacul Ghenisaret

2. Și a văzut două corăbii stînd lângă lac, iar pescarii ieșind din ele, spălau mreșile,

3. Și intrînd într'o corabie, care era a lui Simon, l-a rugat s'o depărteze puțin dela uscat și șezînd, învăța mulțimile din corabie.

4. Iar cînd a încetat să vorbească, a zis către Simon: Depărtează-o la adînc și aruncați mreșile pentru pescuit.

5. Și răspunzînd Simon,

i-a zis: Invățătorule, toată noaptea ostenindu-ne, nimic n'am prins, dar după cuvântul tău, voi arunca mreșile.

6. Și aceasta făcând, au prins multime multă de pește încât se rupeau mreșile.

7. Și au făcut semn tovarășilor lor, care erau într'altă corabie, ca, venind, să le ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât se afundau.

8. Iar Simon Petru văzând, a căzut la picioarele lui Iisus, zicând: Ieși dela mine, că om păcătos sunt, Doamne,

9. Că-l cuprinsese spaima pe el și pe toți cei împreună cu el, pentru pescuirea peștilor ce prinseseră.

10. Asemenea și pe Iacov și pe Ioan fiii lui Zevedeu, care erau tovarăși lui Simon. Și a zis Iisus către Simon: Nu te teme, de acum vei pescui oameni.

11. Și trăgând corăbiile la țărm, lăsând toate, au mers după el.

12. Și odată când era într'una din cetăți, iată un om era plin de lepră și văzând pe Iisus, a căzut pe fața sa și s'a rugat lui, zicând: Doamne, de vei vrea poți să mă curățești.

13. Și întinzând Iisus

mâna, s'a atins de el, zicând: Voiesc. Curățește-te. Și îndată lepra s'a dus dela el.

14. Și i-a poruncit nimănu-i să nu spună și i-a zis: Mergi de te arată preotului și du jertfă pentru curățirea ta, precum a poruncit Moise, spre încredințarea lor.

15. Iar vestea despre el mai mult străbătea și se adunau mulțimi mari, ca să-l asculte și să se vindece de boalele lor,

16. Iar el se ducea în pustie și se ruga.

17. Și într'una din zile, când învăța el și sedeau fariseii și învățătorii de lege, care veniseră din toate satele Galileii și ale Iudeii și din Ierusalim și puterea Domnului era să-i vindece,

18. Iată, niște bărbați purtau în pat pe un om, care era slăbănog și căutau să-l ducă înăuntru și să-l pună înaintea lui.

19. Și neaflând pe unde să-l ducă, din pricina mulțimii, suindu-se pe acoperiș, printre cărămizi l-au lăsat cu patul în mijloc, înaintea lui Iisus.

20. Și el văzând credința lor, a zis: Omule, iertate îți sunt păcatele tale.

21. Iar cărturarii și fariseii, au început să cugete, grăind: Cine este acesta ce grăiește hule? Cine poa-

Ucenicii rup spice sâmbăta. Omul cu mâna uscată. Chemarea celor doisprezece apostoli. Fericirile. Iubirea de vrăjmași. A nu judeca pe aproapele. Casa zidită pe temelie bună.

6 1. Și s'a întâmplat într'o sâmbătă, a doua după cea dintâi (a Paștelui), să treacă prin semănături și ucenicii lui smulgeau spice și mâncau, frecându-le în palme.

2. Iar unii din farisci le-au zis: De ce faceți ceea ce nu se cade a face sâmbăta?

3. Și răspunzând Iisus, a zis către ei: Nici aceasta n'ați citi ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu el?

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a luat pâinile punerii înaintea, pe care nu se cădea să le mănânce decât preoții și a mâncat și a dat și celor ce erau cu el,

5. Și le zicea: Că Fiul Omului este Domn și al sâmbetei.

6. Și în altă sâmbătă a intrat în sinagogă și învăța. Și era acolo un om a cărui mână dreaptă era uscată.

7. Și îl pândeau cărturarii și fariseii, de-l va vindeca sâmbăta, ca să-i găsească vină.

8. Dar el știa gândurile

lor și a zis omului care avea mâna uscată: Scoală-te și stăi în mijloc. Și sculându-se, a stătut.

9. Atunci a zis Iisus către ei: Vă voi întreba: Ce se cade sâmbătă: a face bine sau a face rău? A mântui sau a pierde?

10. Și căutând spre toți i-a zis: Intinde-ți mâna. Iar el a făcut așa. Și a venit mâna lui la starea cea dintâi sănătoasă ca și cealaltă,

11. Iar ei s'au umplut de mânie și vorbeau unul cu altul, ce ar fi făcut cu Iisus.

12. Și în zilele acestea a ieșit la munte să se roage și toată noaptea a petrecut în rugăciune către Dumnezeu.

13. Și când s'a făcut ziuă, a chemat pe ucenicii săi și a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a numit apostoli:

14. Pe Simon, pe care l-a numit și Petru, și pe Andrei, fratele lui, pe Iacov și pe Ioan, pe Filip și pe Vartolomeu,

15. Pe Matei și pe Toma, pe Iacov al lui Alfeu și pe Simon, ce se chiamă Zilotul,

16. Pe Iuda al lui Iacov și pe Iuda Iscariotul, care și vânzător s'a făcut.

17. Și cohortându-se cu ei, a stătut în loc șes, el și mulțimea ucenicilor lui, și

mulțime mare de popor din toată Iudeia și din Ierusalim și de pe țărmul Tirului și al Sidonului, care veniseră să-l asculte și să se vindece de boalele lor

18. Și cei ce se chinuiau de duhuri necurate și se vindecau.

19. Și toată mulțimea căuta să se atingă de el, că putere ieșea din el și-i vindeca pe toți.

20. Și el, ridicându-și ochii spre ucenicii săi, zicea: Fericiți sunteți, săracilor, că a voastră este împărăția lui Dumnezeu.

21. Fericiți sunteți care flămânziți acum, că vă veți sătura. Fericiți sunteți care plângeți acum, că veți râde.

22. Fericiți veți fi când vă vor urî pe voi oamenii și când vă vor alunga și vă vor ocări și vor lepăda numele vostru ca un rău din pricina Fiului Omului.

23. Bucurați-vă în aceea zi și vă veseliți, că iată, plata voastră multă este în ceruri; că tot așa făceau părinții lor proorocilor.

24. Dar vai vouă, bogaților! că vă luați mângâierea voastră.

25. Vai vouă, celor ce sunteți sătui acum! că veți flămânzi. Vai vouă, celor ce râdeți acum! că veți plânge și vă veți tângui.

26. Vai vouă! când toți oamenii vă vor vorbi de

bine, căci așa făceau părinții lor proorocilor mincinoși.

27. Iar vouă, celor ce ascultați, vă zic: Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc,

28. Binecuvântați pe cei ce vă blestemă și rugați-vă pentru cei ce vă necăjesc.

29. Celui ce te lovește peste un obraz, întoarce-i și pe celălalt și pe cel ce îți ia haina, nu-l opri să-ți ia și cămașa.

30. Oricui cere dela tine, dă-i și dela cel ce îți ia ale tale, nu cere înapoi.

31. Și precum voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi asemeni.

32. Și de iubiți pe cei ce vă iubesc, ce mulțumire aveți? Că și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei.

33. Și de faceți bine celor ce vă fac bine, ce mulțumire aveți? Că și păcătoșii aceeași fac.

34. Și de dați împrumut celor dela care nădăjduiți să luați înapoi, ce mulțumire aveți? Că și păcătoșii dau păcătoșilor împrumut, ca să ia înapoi întocmai,

35. Ci iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine și dați împrumut, nimic nădăjduind, și va fi plata voastră multă și veți fi fiii Celui Preaînalt, că el este bun cu cei nemulțumitori și cu cei răi,

36. Deci, fiți milostivi precum și Tatăl vostru este milostiv.

37. Nu judecați și nu veți fi judecați! Nu osândiți și nu veți fi osândiți. Iertați și vi se va ierta.

38. Dați și vi se va da. Măsură bună, îndesată, clătită și cu vârf se va vărsa în sânul vostru, căci cu măsura cu care veți măsura, vi se va măsura.

39. Și le-a spus și pildă: Poate orb pe orb să călăuzească? Nu vor cădea amândoi în groapă?

40. Nu este ucenic mai presus de dascălul său; dar orice ucenic desăvârșit, va fi ca dascălul său.

41. Și ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, iar bârna din ochiul tău n'oi în seamă?

42. Sau cum poți zice fratelui tău: Frate, lasă să scot paiul din ochiul tău, iar tu nu vezi bârna din ochiul tău? Fățarnice, scoate întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea să scoți paiul din ochiul fratelui tău,

43. Căci nu este pom bun, care să facă roadă rea, nici pom rău, care să facă roadă bună,

44. Că orice pom din roada sa se cunoaște, căci nu se adună smochine din măracini, nici nu se culeg struguri din spini.

45. Omul bun din vistie-

ria cea bună a inimii sale scoate cele bune și omul rău din vistieria cea rea a inimii sale scoate cele rele, căci din prisosința inimii grăiește gura lui.

46. Și ce mă chemați: Doamne, Doamne și nu faceți cele ce zic?

47. Vă voi arăta cui este asemenea oricine vine către mine și aude cuvintele mele și le face.

48. Asemenea este omului, care zidindu-și casă, a săpat și a adâncit și a pus temelia pe piatră și vărsându-se apele, a lovit pârâul în casă și n'a putut-o clătina, căci era întemeiată de piatră.

49. Iar cel ce a auzit și n'a făcut, asemenea este omului care și-a zidit casa pe pământ fără temelie, în care a lovit pârâul și îndată a căzut și căderea casei aceleia a fost mare.

Findecarea slugii sutasului. Invierea fiului văduvei din Nain. Trimișii lui Ioan Botezătorul. Femeia păcătoasă unge pe Iisus. Pilda cu cei doi datornici.

7 1. Și după ce a sfârșit toate cuvintele sale în auzul poporului, a intrat în Capernaum.

2. Iar sluga unui sutas, care era la el în cinste, fiind bolnavă, era să moară,

3. Și auzind sutașul de Iisus, a trimis la el bătrâni ai Iudeilor, rugându-l să vină să vindece pe sluga lui.

4. Iar ei venind către Iisus, îl rugau stăruitor, zicând: Este vrednic să-i faci aceasta,

5. Căci iubește neamul nostru și sinagoga el ne-a zidit-o.

6. Iar Iisus mergea cu ei. Și nefiind departe de casă, a trimis sutașul la el prieteni, zicând: Doamne, nu te osteni, că nu sunt vrednic să intri subt acoperământul meu.

7. De aceea nici pe mine nu m'am socotit vrednic să vin către tine, ci zi numai cu cuvântul și se va vindeca sluga mea,

8. Că și eu sunt om subț stăpânire, având subț mine slujitori și zic acestuia: Mergi și merge, și altuia: Vino și vine și slugii mele: Fă aceasta și face.

9. Iar Iisus auzind acestea, s'a mirat de el, și întorcându-se, a zis mulțimii, care mergea după el: Zic vouă, că nici în Israil n'am aflat atâta credință.

10. Și întorcându-se trimișii acasă au aflat pe slugă sănătoasă.

11. Și după acestea mergea într'o cetate ce se cheama Nain și împreună cu

el mergeau ucenicii lui mulți și mulțime mare,

12. Iar dacă s'au apropiat de poarta cetății, iată scoteau pe un mort, fiu unic al mamei sale și aceea era văduvă și mulțime mare din cetate era cu ea.

13. Și văzând-o, i s'a făcut milă de ea și i-a zis: Nu plânge.

14. Și apropiindu-se, s'a atins de pat, iar cei ce îl duceau au stătut și el a zis: Tinere, ție îți zic: Scoală-te!

15. Și s'a sculat mortul și a început să vorbească și l-a dat mamei lui.

16. Și a cuprins frică pe toți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Prooroc mare s'a sculat între noi și: A cercetat Dumnezeu pe poporul său.

17. Și a ieșit cuvântul acesta despre el în toată Iudeia și în toată latura dimprejur

18. Și au vestit lui Ioan ucenicii lui de toate acestea.

19. Și chemând Ioan doi din ucenicii săi, i-a trimis către Iisus, zicând: Tu ești Cel ce vine, sau pe altul să așteptăm?

20. Și venind către el bărbatii aceia, au zis: Ioan Botezătorul ne-a trimis către tine zicând: Tu ești Cel ce vine, sau pe altul să așteptăm?

21. Și în acel ceas a vin-

decat pe mulți de boale și de răni și de duhuri rele și a dat vedere multor orbi.

22. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Mergeți și spuneți lui Ioan cele ce ați văzut și ați auzit, că orbii văd, șchiopii umblă, leproșii se curățesc, surzii aud, morții se scoală, săracilor se binevestește.

23. Și fericit este cel ce va crede în mine.

24. Iar după ce s'au dus trimișii lui Ioan, a început să vorbească mulțimilor de Ioan: Ce ați ieșit în pustie să vedeți? Trestie clătită în vânt?

25. Sau ce ați ieșit să vedeți? Om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei în haine scumpe și care petrec în desfătări sunt în casele împărătești.

26. Sau ce ați ieșit să vedeți? Prooroc? Adevăr zic: Și mai mult decât prooroc.

27. Acesta este despre care este scris: «Iată eu trimit îngerul meu înaintea feței tale, care va găti calea ta înaintea ta».

28. Că vă zic: Intre cei născuți din femei nimeni nu este prooroc mai mare decât Ioan Botezătorul, iar cel mai mic în împărăția lui Dumnezeu, mai mare decât el este.

29. Și tot poporul și vameșii auzind, slăveau pe

Dumnezeu, botezându-se cu botezul lui Ioan.

30. Iar fariseii și învățătorii de lege au lepădat voia lui Dumnezeu față de ei, nebotezându-se de el.

31. Deci cu cine voi asemăna pe oamenii neamului acestuia? Și cu cine sunt asemenea?

32. Asemenea sunt cu copiii ce șed în piață și strigă unii către alții, zicând: V'am cântat din flaut și n'ați jucat, v'am cântat de jale și n'ați plâns.

33. Căci a venit Ioan Botezătorul, nici pâine mâncând nici vin bând, și ziceți: Are drac.

34. A venit Fiul Omului mâncând și bând, și ziceți: Iată om mâncător și băutor de vin, prieten vameșilor și păcătoșilor.

35. Și s'a îndreptățit înțelepciunea de către toți fiii săi.

36. Și-l ruga unul din farisei, să mănânce cu el. Și intrând în casa fariseului a șezut.

37. Și iată o femeie, din cetate, care era păcătoasă, înțelegând că șade în casa fariseului, aducând un alabastru cu mir.

38. Și stând la spate, lângă picioarele lui, plângând a început să-i ude picioarele cu lacrimi și cu perii capului ei le ștergea

și-i săruta picioarele și le ungea cu mir.

39. Iar văzând fariseul care-l chemase, a zis în sine: Acesta, de ar fi prooroc, ar ști cine și ce fel este femeia ce se atinge de el, că este păcătoasă.

40. Și răspunzând Iisus a zis către el: Simone, am să-ți spun ceva: Iar el a zis: Învățătorule, spune.

41. Doi oameni erau datori unui cămătar: unul era dator cinci sute de dinari, iar celălalt cincizeci.

42. Și neavând cu ce plăti, i-a iertat pe amândoi de datorie. Deci care dintre ei, spune-mi, îl va iubi mai mult?

43. Iar Simon răspunzând, a zis: Socotesc că cel căruia i-a iertat mai mult. Iar el i-a zis: Drept ai judecat.

44. Și întorcându-se către femeie a zis lui Simon: Vezi pe această femeie? Am intrat în casa ta și apă pe picioarele mele n'ai dat, iar ea cu lacrimi mi-a udat picioarele și cu părul capului ei le-a șters.

45. Sărutare nu mi-ai dat, iar ea de când am intrat, n'a încetat sărutându-mi picioarele.

46. Cu untdelemn capul nu mi-ai uns, iar ea cu mir mi-a uns picioarele.

47. De aceea îți zic: Iertate sunt păcatele ei cele multe, că a iubit mult. Iar

cui se iartă puțin, iubește puțin.

48. Și a zis ei: Iertate îți sunt păcatele.

49. Și au început cei ce sedeau cu el să zică în sine: Cine este acesta care iartă și păcatele?

50. Și a zis către femeie: Credința ta te-a mântuit mergi în pace.

Pilda semănătorului. Mama și frații lui Iisus. Certarea furtunii. Îndrăcitul din Gadara. Învierea fiicei lui Iair. Femeia ce-i curgea sânge.

8 1. Și după aceea umbla prin cetăți și prin sate, propovăduind și binevestind împărăția lui Dumnezeu, el și cei doisprezece

2. Și niște femei care fuseseră vindecate de dureri rele și de boale: Maria ce se chema Magdalena, din care ieșiseră șapte draci,

3. Și Ioana, femeia lui Iuza, ispravnicul lui Irod, și Susana și altele multe care-i slujeau din avutul lor.

4. Și adunându-se mulțime mare și cei de prin cetăți venind către el, a zis în pildă:

5. Ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Și semănând el, una a căzut lângă cale și a fost călcată și pasările cerului au mâncat-o.

6. Și alta a căzut pe piatră, și răsărind s'a uscat, pentru că n'avea umezeală;

7. Și alta a căzut în mijlocul spinilor și crescând spinii, au înneecat-o;

8. Și alta a căzut pe pământul cel bun și crescând, a făcut rod însutit. Acestea zicând, a strigat: Cel ce are urechi de auzit, să audă.

9. Și l-au întrebat ucenicii lui, zicând: Ce însemnează pilda aceasta?

10. Iar el a zis: Vouă vă este dat a ști tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți le grăiesc în pilde, ca văzând să nu vadă și auzind să nu înțeleagă.

11. Iar pilda aceasta însemnează: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu,

12. Iar cea de lângă cale închipuește pe cei care ascultă, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inimilor, ca nu cumva crezând să se mântuiască,

13. Iar cea de pe piatră, închipuește pe cei care când aud, cu bucurie primesc cuvântul, dar rădăcină n'au, ci până la o vreme cred și în vreme de ispită se leapădă,

14. Iar cea căzută între spini închipuește pe cei care au auzit, dar cu grijele și cu bogățiile și cu dulceturile vieții acesteia umblând, se înăbușesc și nu aduc roadă,

15. Iar cea de pe pământul bun închipuește pe uccia care, auzind cuvântul cu inimă bună și curată, îl țin și fac roadă în răbdare.

16. Și nimeni aprinzând lumina nu o acopere cu vas sau o pune sub pat, ci o pune în sfeșnic, ca cei ce intră să vadă lumină,

17. Căci nu este lucru tănuit care să nu fie dat pe față, nici lucru ascuns care să nu fie cunoscut și să nu iasă la lumină.

18. Deci luați seama cum auziți, căci celui ce are, i se va da, celui ce n'are și ce i se pare că are, i se va lua.

19. Și au venit către el mama lui și frații lui și nu puteau să se apropie de el din pricina mulțimii.

20. Și i s'a spus, zicând: Mama ta și frații tăi stau afară, vrând să te vadă,

21. Iar el răspunzând, a zis către ei: Mama mea și frații mei sunt aceștia, care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l fac.

22. Și într'una din zile a intrat în corabie cu ucenicii lui și a zis către ei: Să trecem de cealaltă parte a lacului și au plecat,

23. Iar mergând ei cu corabia, el a adormit. Și s'a lăsat pe lac o furtună de vânt și se acopereau de valuri și erau în primejdie.

24. Și apropiindu-se, l-au deșteptat, zicând: Invățătorule! Invățătorule! Pierim! Iar el sculându-se, a certat vântul și valul apei și au încetat și s'a făcut liniște.

25. Și a zis către ei: Unde este credința voastră? Iar ei spăimântându-se, s'au mirat, zicând unul către altul: Cine este acesta, că și vânturilor și apei poruncește și-l ascultă?

26. Și au venit cu corabia în ținutul Gadarenilor, care este în fața Galileii;

27. Și ieșind la uscat, l-a întâmpinat un om oarecare din cetate, având draci și de mult timp în haină nu se îmbrăca și în casă nu petrecea, ci prin morminte,

28. Iar văzând pe Iisus și strigând a căzut înaintea lui și cu glas mare a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui prea înalt? Rogu-te, nu mă munci,

29. Căci porunca duhului necurat să iasă din omul acela, pentru că de mulți ani îl stăpânea și-l legau cu lanțuri de fier și cu obezi, păzindu-l, dar sfărâmând legăturile era gonit de dracul prin pustie.

30. Și l-a întrebat Iisus, zicând: Care îți este numele? Iar el a zis: Legiune, că draci mulți intraseră în el;

31. Și-l rugau să nu poruncească să meargă în adânc.

32. Și era acolo o turmă de porci mulți păscând pe munte și-l rugau să le dea voie să intre în ei și le-a dat voie.

33. Și ieșind dracii din om, au intrat în porci și s'a pornit turma de pe țărmuri în lac și s'a înecat.

34. Iar păzitorii văzând ceea ce se făcuse, au fugit și au spus în cetate și prin sate.

35. Și au ieșit să vadă ce se făcuse și au venit la Iisus și au aflat pe omul din care ieșiseră dracii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând lângă picioarele lui Iisus și s'au spăimântat.

36. Și le-au spus și cei ce văzuseră, cum s'a izbăvit îndrăcitul.

37. Și l-a rugat toată mulțimea ținutului Gadarenilor, să se ducă dela ei, că erau cuprinși de frică mare. Iar el intrând în corabie, s'a întors înapoi.

38. Și bărbatul din care ieșiseră dracii îl ruga să fie cu el, dar Iisus l-a slobozit, zicând:

39. Intoarce-te la casa ta și povestește câte ți-a făcut Dumnezeu. Și s'a dus propoveduind prin toată cetatea câte i-a făcut Iisus.

40. Și când s'a întors

Iisus, l-a primit mulțimea, că toți îl așteptau.

41. Și iată, a venit un om, căruia îi era numele Iair, și acesta era mai-marele sinagogii și căzând la picioarele lui Iisus, îl ruga să intre în casa lui,

42. Că avea o singură fiică, de vreo doisprezece ani, și aceea murea. Iar pe când mergea, îl împresurau multimile.

43. Și o femeie având curgere de sânge de doisprezece ani, care cheltuise cu doctori toată avuția sa, și de nici unul nu putuse să fie vindecată,

44. Apropiindu-se pe dinapoi, s'a atins de poala hainei lui și îndată s'a oprit curgerea sângelui ei.

45. Și a zis Iisus: Cine s'a atins de mine? Iar lepădându-se toți, a zis Petru și cei ce erau cu el: Invățătorule, mulțimile te împulzesc și te strâmtorează, și tu zici: Cine s'a atins de mine?

46. Iar Iisus a zis: S'a atins de mine cineva, că am simțit puterea ce a ieșit din mine.

47. Atunci femeia văzând că n'a rămas tănuită, a venit tremurând, și căzând înaintea lui, i-a spus, înaintea a tot poporul, pentru care pricină s'a atins de el și cum s'a tămăduit îndată.

48. Iar el i-a zis: In-

drăsnește, fiică. Credința ta te-a mântuit. Mergi în pace.

49. Încă vorbind el, a venit cineva dela mai-marele sinagogii, zicându-i: A murit fiica ta. Nu mai supăra pe Invățătorul,

50. Iar Iisus auzind, a răspuns lui, zicând: Nu te teme. Crede numai și se va izbăvi.

51. Iar intrând în casă n'a lăsat pe nimeni să intre cu el, decât pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și pe tatăl fecioarei și pe mama ei.

52. Și plângeau toți și o jeleau, iar el a zis: Nu plângeți. N'a murit, ci doarme.

53. Și râdeau de el, știind că a murit.

54. Iar el scoțând pe toți afară, și apucând-o de mână, a strigat, zicând: Copilă, scoală-te!

55. Și s'a întors duhul ei și a înviat îndată. Și a poruncit să-i dea să mănânce

56. Și s'au spăimântat părinții ei; iar el le-a poruncit, să nu spună nimănui ceea ce se făcuse.

Trimiterea apostolilor la propovăduire. Săturarea celor cinci mii. Lepădarea de sine și luarea crucii. Schimbarea la față. Lunaticul. Cearta pentru întâietate.

9 1. Și chemând pe cei doisprezece ucenici ai

săi, le-a dat putere și stăpânire peste toți dracii și să vindece boalele;

2. Și i-a trimis să propoveduiască împărăția lui Dumnezeu și să vindece pe cei bolnavi

3. Și a zis către ei: Nimic să nu luați pe cale: Nici toiag, nici traistă, nici pâine, nici argint, nici câte două haine să aveți.

4. Și în ori ce casă veți intra, acolo să petreceți și de acolo să ieșiți

5. Și câți nu vă vor primi, ieșind din cetatea aceea și praful de pe picioarele voastre scuturați, spre mărturie împotriva lor.

6. Și ieșind, umblau prin sate binevestind și tămăduind pretutindeni.

7. Și a auzit Irod tetrarhul toate cele ce se făceau și nu se dumerea, că unii ziceau că Ioan s'a sculat din morți,

8. Iar alții, că Ilie s'a arătat, iar alții, că un prooroc din cei de demult a înviat,

9. Zis-a Irod: Lui Ioan eu i-am tăiat capul, dar acesta cine este, de care aud unele ca acestea? Și căuta să-l vadă.

10. Și întorcându-se apostolii, i-au spus toate câte au făcut. Și luându-i, s'a dus deosebi în loc pustiu, aproape de cetatea ce se chiamă Betsaida,

11. Iar mulțimile aflând,

au mers după el și primindu-le, le vorbea despre împărăția lui Dumnezeu și pe cei ce aveau trebuință de vindecare, îi vindeca.

12. Iar ziua începuse a se pleca și venind cei doisprezece, i-au zis: Dă drumul mulțimii, ca mergând în satele și în cetățile de primprejur, să poposească și să-și afle demâncare, că aici suntem în loc pustiu.

13. Iar el a zis către dânșii: Dați-le voi să mănânce. Iar ei au zis: Nu avem mai mult decât cinci pâini și doi pești, afară numai dacă ne vom duce noi să cumpărăm la tot poporul acesta bucate,

14. Că erau ca cinci mii de bărbați. Și a zis către ucenicii săi: Așezați-i în cete de câte cincizeci.

15. Și au făcut așa și i-au așezat pe toți.

16. Deci luând cele cinci pâini și cei doi pești, căutând la cer, le-a binecuvântat și le-a frânt și le-a dat ucenicilor să le pună înaintea mulțimii.

17. Și au mâncat și s'au săturat toți și au luat, din fărâmurile care rămăseseră douăsprezece coșuri.

18. Și când se ruga deosebi, erau cu el ucenicii lui și i-a întrebat, zicând: Cine zic mulțimile că sunt eu?

19. Iar ei răspunzând, au zis: Ioan Botezătorul,

iar alții Ilie, iar alții, că un prooroc oarecare din cei de demult a înviat.

20. Și le-a zis: Dar voi, cine ziceți că sunt» Iar Petru răspunzând, a zis: Hristosul lui Dumnezeu.

21. Iar el certându-i, le-a poruncit, nimănui să nu spună aceasta,

22. Zicând: Că trebuie Fiul Omului să pătimească multe și să fie defăimat de bătrâni și de mai-marii preoților și de cărturari și să fie omorât și a treia zi să învieze.

23. Și zicea către toți: Dacă cineva voiește să vie după mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea în fiecare zi și să-mi urmeze,

24. Căci cine voiește să-și scape viața, o va pierde, iar cine-și va pierde viața pentru mine, acesta o va scăpa,

25. Că ce folosește omul de va dobândi lumea toată, iar pe sine se va pierde sau se va păgubi?

26. Că de cel ce se va rușina de mine și de cuvintele mele, de acesta și Fiul Omului se va rușina când va veni întru slava sa și a Tatălui și a sfinților îngeri

27. Și vă zic cu adevărat: Sunt unii din cei ce stau aici, care nu vor gusta moarte, până când nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu.

28. Și după cuvintele acestea, ca la opt zile, luând pe Petru și pe Ioan și pe Iacov, s'a suit pe munte să se roage.

29. Și s'a făcut, când se ruga, chipul feței lui altul și îmbrăcămintea lui albă strălucind.

30. Și iată doi bărbați vorbeau cu el, care erau Moise și Ilie,

31. Care arătându-se în slavă, vorbeau de sfârșitul care avea să se împlinească în Ierusalim.

32. Iar Petru și cei ce erau cu el erau îngreuiți de somn și desteptându-se, au văzut slava lui și pe cei doi bărbați stând împreună cu el.

33. Și când s'au despărțit ei de el, a zis Petru către Iisus: Învățătorule, bine este nouă să fim aici și să facem trei colibi: una ție și una lui Moise și una lui Ilie, neștiind ce spune.

34. Și acestea zicând el, s'a făcut nor și i-a umbrit și s'au spăimântat când au intrat în nor.

35. Și glas s'a făcut din nor, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, de acesta să ascultați.

36. Și după ce s'a făcut glasul, s'a aflat Iisus singur. Și ei au tăcut și nimănui n'au spus în zilele acelea nimic din cele ce văzuseră.

37. Și a doua zi, coborîndu-se din munte, l-a întâmpinat pe el mulțime mare

38. Și iată un bărbat din mulțime a strigat, zicând: Învățătorule, rogu-te caută spre fiul meu, că îl am numai pe el

39. Și iată, duh îl apucă și îndată răcnește și-l scutură și spumează și abia se duce dela el, după ce l-a sfărâmat.

40. Și m'am rugat de ucenicii tăi să-l scoată și n'au putut.

41. Iar Iisus răspunzând, a zis: O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi și vă voi suferi? Adu aci pe fiul tău.

42. Și încă apropiindu-se acela, l-a trântit dracul la pământ și l-a scuturat. Iar Iisus a certat duhul necurat și a vindecat copilul și l-a dat tatălui său.

43. Și se spăimântau toți de mărirea lui Dumnezeu. Și mirându-se toți de toate câte făcea, a zis Iisus către ucenicii săi:

44. Puneți în urechile voastre cuvintele acestea, că Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor.

45. Iar ei nu înțelegeau cuvântul acesta și era ascuns față de ei, ca să nu-l priceapă și se temeau să-l întrebe de cuvântul acesta.

46. Și a intrat gând în

inima lor: Cine dintre ei ar fi mai mare?

47. Iar Iisus știind gândul inimii lor, luând un prunc, l-a pus lângă sine

48. Și a zis lor: Oricine va primi pruncul acesta în numele meu, pe mine mă primește. Și oricine mă va primi pe mine, primește pe Cel ce m'a trimis pe mine. Că cel ce este mai mic între voi toți, acesta este mare.

49. Iar Ioan răspunzând a zis: Învățătorule, am văzut pe oarecare scoțând draci în numele tău și l-am oprit, că nu-ți urmează cu noi.

50. Și a zis Iisus către el: Nu-l oprești, că cel ce nu este împotriva noastră, este pentru noi.

51. Și când s'au împlinit zilele înălțării sale, și-a îndreptat fața ca să meargă la Ierusalim

52. Și a trimis vestitori înaintea sa și mergând au intrat într'un sat al Samarinenilor, ca să-i gătească.

53. Și nu l-au primit, că fața lui era mergând spre Ierusalim.

54. Și văzând ucenicii lui, Iacov și Ioan, au zis: Doamne, voiești să zicem să se coboare foc din cer și să-i mistuiască, cum a făcut și Ilie?

55. Iar Iisus întorcându-se, i-a certat și a zis:

Nu știți ai cărui duh sunteți,

56. Că Fiul Omului n'a venit să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască. Și a mers într'alt sat.

57. Și când mergeau ei pe cale, a zis oarecine către el: Doamne, voi eu să merg după tine, oriunde vei merge.

58. Și i-a zis Iisus: Vulpile au vizuini și pasările cerului cuiburi, iar Fiul Omului n'are unde să-și plece capul.

59. Și a zis către altul: Urmează-mi. Iar el a zis: Doamne, dă-mi voie întâi să merg să îngrop pe tatăl meu,

60. Iar Iisus i-a zis: Lasă morții să-și îngroape pe morții lor, iar tu mergi de vestește împărăția lui Dumnezeu.

61. Și a zis și altul: Voi eu să-ți urmez, Doamne, dar întâi dă-mi voie să rânduiesc cele din casa mea,

62. Iar Iisus a zis către el: Nimeni, care-și pune mâna pe plug și caută înapoi, nu este potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu.

Cei șaptezeci de apostoli. Legiutorul doritor de viața de veci. Pilda Samarineanului milos. Marta și Maria.

10 1. Iar după acestea a ales Domnul pe alți

șaptezeci și i-a trimis câte doi înaintea feței sale, în toate cetățile și locul unde avea el să meargă

2. Și zicea către ei: Secerișul este mult, iar lucrătorii puțini; deci rugați pe Domnul secerișului, să scoată lucrători la secerișul său.

3. Mergeți, iată eu vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor.

4. Să nu purtați pungă, nici traistă, nici încălțăminte și pe nimeni să nu salutați în cale.

5. Și în orice casă veți intra, întâi ziceți: Pace casei acesteia.

6. Și de va fi acolo fiul păcii, se va odihni peste el pacea voastră, iar de nu, se va întoarce la voi.

7. Și în acea casă petreceți, mâncând și bând cele ce vă vor da, că vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu vă mutați din casă în casă.

8. Și în orice cetate veți intra și vă vor primi, mâncați cele ce vi se vor pune înainte

9. Și vindecați bolnavii care vor fi în ea și ziceți-le: S'a apropiat de voi împărăția lui Dumnezeu.

10. Iar în orice cetate veți intra și nu vă vor primi, ieșind în piețele ei, ziceți:

11. Și praful ce s'a lipit de noi din cetatea voastră

stră, vi-l scuturăm. Însă aceasta să știți, că s'a apropiat împărăția lui Dumnezeu.

12. Zic vouă: Că mai ușor va fi Sodomei, în ziua aceea, decât cetății aceleia.

13. Vai ție, Horazine! Vai ție, Betsaida! Că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon minunile care s'au făcut în voi, de mult, în sac și în cenușă stând, s'ar fi pocăit,

14. Dar Tirului și Sidonului mai ușor va fi la judecată decât vouă.

15. Și tu, Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei coborî.

16. Cel ce vă ascultă pe voi, pe mine mă ascultă și cel ce se leapădă de voi, de mine se leapădă. Iar cel ce se leapădă de mine, se leapădă de Cel ce m'a trimis pe mine.

17. Și s'au întors cei șaptezeci cu bucurie, zicând: Doamne, și dracii ni se pleacă în numele tău.

18. Și le-a zis: Am văzut pe Satana ca un fulger din cer căzând.

19. Iată, v'am dat stăpânire să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului și nimic nu vă va vătăma,

20. Dar nu vă bucurați de aceasta, că duhurile vi se pleacă, ci vă bucurați mai vârtos, că numele voa-

stre s'au scris în ceruri.

21. În acel ceas s'a bucurat cu duhul lisus și a zis: Mulțumescu-ți, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor. Da, Părinte, că așa a fost bunăvoința ta.

22. Și întorcându-se către ucenicii săi, a zis: Toate îmi sunt date de Tatăl meu și nimeni nu știe cine este Fiul, decât Tatăl și cine este Tatăl decât Fiul și căruia va voi Fiul să-i descopere.

23. Și întorcându-se către ucenici deosebi, a zis: Fericiți ochii care văd cele ce vedeți voi,

24. Că zic vouă: Mulți prooroci și împărați au voit să vadă cele ce vedeți voi și n'au văzut și să audă cele ce auziți și n'au auzit.

25. Și iată, un învățător de lege s'a sculat, ispitindu-l și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?

26. Iar el a zis: În lege ce este scris? Cum citești?

27. Iar el răspunzând a zis: Să iubesci pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău și pe aproapele tău ca pe tine însuși.

28. Zis-a lui: Drept ai răspuns. Fă aceasta și vei fi viu.

29. Iar el vrând să se îndreptățească, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu?

30. Iar Iisus răspunzând, a zis: Un om oarecare se cobora din Ierusalim la Ierihon și a căzut între tâlhari, care desbrăcându-l, s'au dus, lăsându-l abia viu.

31. Și din întâmplare se cobora pe calea aceea un preot și văzându-l a trecut pe alături.

32. Asemeni și un levit, ajungând la acel loc, venind și văzându-l a trecut pe alături,

33. Iar un Samarinean mergând pe cale, a venit la el și văzându-l, i s'a făcut milă

34. Și apropiindu-se, i-a legat rănilor, turnând untdelemn și vin și punându-l pe dobitocul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el.

35. Și a doua zi plecând, a scos doi dinari, a dat gazdei și i-a zis: Poartă grijă de el și orice vei mai cheltui, îți voi da când mă voi întoarce.

36. Deci care din acei trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari?

37. Iară el a zis: Cel ce a avut milă de el, Iar

Iisus i a zis: Mergi de fă și tu asemenea.

38. Și când se duceau ei, el a intrat într'un sat, iar o femeie cu numele Marta, l-a primit în casa sa.

39. Și aceea avea o soră ce se chema Maria, care și șezând lângă picioarele lui Iisus, asculta cuvintele lui.

40. Iar Marta se zorea cu multă treabă și stând a zis: Doamne, au nu socotești că soru-mea m'a lăsat să slujesc singură? Ci zi ei să-mi ajute.

41. Și răspunzând Iisus, i-a zis: Marto, Marto, mult te silești și multă grijă duci,

42. Dar un lucru trebuie, iar Maria partea cea bună și-a ales, care nu i se va lua.

*Rugăciunea domnească.
Vindecarea unui mut. O femeie fericeste pe Iisus. Iudeii cer semn din cer. Iisus învață la un ospăț și mustră pe învățătorii de lege.*

11 1. Și a fost când era într'un loc rugându-se, după ce a încetat, a zis unul din ucenicii săi către el: Doamne, învață-ne să ne rugăm, precum și Ioan a învățat pe ucenicii săi.

2. Și le-a zis: Când vă rugați ziceți: Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfin-

tească-se numele tău. Vie împărăția ta. Fie voia ta, precum în cer și pe pământ.

3. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă în fiecare zi.

4. Și ne iartă păcatele noastre, că și noi iertăm tuturor celor ce ne greșesc nouă. Și nu ne duce în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

5. Și a zis către ei: Cine din voi având un prieten, va merge la el la miezul nopții și-i va zice: Prietene, dă-mi împrumut trei pâini,

6. Că a venit din cale un prieten la mine și n'am ce-i pune înainte.

7. Și acela răspunzând dinăuntru, va zice: Nu mă da de osteneală. Acum ușa s'a încuiat și copiii mei sunt în așternut cu mine. Nu pot să mă scol să-ți dau.

8. Zic vouă: Chiar dacă sculându-se, nu i-ar da pentru că-i este prieten, dar pentru îndrăzneala lui sculându-se, îi va da cât îi trebuie.

9. Și eu zic vouă: Cereți și vi se va da, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide,

10. Că oricine cere ia și cel ce caută află și celui ce bate i se va deschide.

11. Și care tată dintre voi, de-i va cere fiul lui pâine, îi va da piatră? Sau

pește și în loc de pește îi va da șarpe?

12. Sau de va cere ou, îi va da scorpie?

13. Deci dacă voi fiind răi, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vărtos Tatăl cel din cer va da Duh Sfânt celor ce cer dela el?

14. Și a scos un drac și acela era mut. Și după ce a ieșit dracul, a vorbit multul și se mirau mulțimile.

15. Iar unii din ei ziceau: Cu Beelzebul, domnul dracilor, scoate dracii

16. Și alții ispitindu-l, cereau dela el semn din cer

17. Iar el știind gândurile lor, le-a zis: Orice împărăție, ce se desbină în sine, se pustiește și casă peste casă cade.

18. Deci și Satana dacă s'a desbinat în sine, cum va sta împărăția lui? Că ziceți că, eu cu Beelzebul scot dracii

19. Iar dacă eu cu Beelzebul scot dracii, fiii voștri cu cine-i scot? De aceea ei vă vor fi judecători

20. Iar dacă eu cu degetul lui Dumnezeu scot dracii, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

21. Când cel tare, înarmat fiind, își păzește curtea, în pace sunt averile lui,

22. Iar când va veni unul mai tare decât el și-l va birui, îi ia toate armele, în

care nădjuia și împarte cele răpite dela el.

23. Cel ce nu este cu mine, este împotriva mea și cel ce nu adună cu mine, risipește.

24. Când duhul necurat iese din om, umblă prin locuri fără de apă, căutând odihnă și neaflând, zice: Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit.

25. Și venind o află măturată și împodobită.

26. Atunci merge și ia alte șapte duhuri mai rele decât el și intrând, locuiesc acolo și se fac cele de pe urmă ale omului aceleia mai rele decât cele dintâi.

27. Și când zicea el acestea, ridicând o femeie glas din mulțime i-a zis: Fericit este pântecul care te-a purtat și pieptul la care ai supt,

28. Iar el a zis: Adevărat, fericiți cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc.

29. Iar adunându-se mulțimile a început a zice: Neamul acesta este viclean. Cere semn și semn nu i se va da decât semnul lui Iona proorocul.

30. Că, precum Iona a fost semn Ninevitenilor, așa va fi și Fiul Omului neamului acesta.

31. O împărăteasă dela miazăzi se va scula la judecată cu bărbații neamului acestuia și-i va osândi,

că a venit dela marginile pământului să asculte înțelepciunea lui Solomon și iată mai mult decât Solomon este aci.

32. Bărbații Nineviteni se vor scula la judecată cu neamul acesta și-l vor osândi, că ei s'au pocăit la predica lui Iona și iată mai mult decât Iona este aci.

33. Nimeni aprinzând făclia n'o pune în ascuns, nici sub obroc, ci în sfeșnic, ca cei ce intră să vadă lumina.

34. Făclia trupului este ochiul. Când ochiul tău este curat și tot trupul tău este luminat, iar când este bolnav și trupul tău va fi întunecat.

35. Ia seama dar ca lumina care este în tine să nu fie întunecată.

36. Deci dacă trupul tău este tot luminat, neavând nicio parte întunecată, va fi luminat întreg, ca și când făclia te luminează cu strălucirea ei.

37. Și pe când vorbea, un fariseu îl ruga să prânzească la el și intrând, a șezut.

38. Iar fariseul văzând, s'a mirat că nu s'a spălat mai întâi, înainte de masa.

39. Și Domnul a zis către el: Acum voi, fariseii, partea dinafară a paharului și a blidului o curățiți,

iar cea dinăuntru vostru este plină de răpire și de vicleșug.

40. Nesocotiților! Au nu cel ce a făcut pe cea dinafară, a făcut și pe cea dinăuntru?

41. Dați milostenie cele ce sunt în voi și iată, toate vă vor fi curate.

42. Dar vai vouă, fariseilor! Că dați zeciuială din ismă și din rută și din toate verdețurile și treceți cu vederea judecata dreaptă și dragostea lui Dumnezeu. Acestea se cădea să le faceți și pe acelea să nu le lăsați.

43. Vai vouă fariseilor! Că iubiți scaunele dintâi din sinagogi și închinăciunile prin piețe.

44. Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici! Că sunteți ca mormintele ce nu se văd și oamenii, care umblă pe deasupra lor, nu le știu.

45. Și răspunzând unul din învățătorii de lege, i-a zis: Învățătorule, acestea zicând și pe noi ne mustri?

46. Iar el a zis: Vai și vouă, învățătorilor de lege! Că puneți pe oameni sarcini grele de purtat, iar voi nici cu un deget al vostru nu vă atingeți de sarcini.

47. Vai vouă! Că zidiți mormintele proorocilor și părinții voștri i-au ucis.

48. Deci mărturișiți și încuviințați faptele părin-

ților voștri, că ei i-au ucis, iar voi le zidiți mormintele.

49. De aceea și înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: «Voiu trimite la ei prooroci și apostoli și dintre ei vor ucide și vor prizoni»,

50. Ca să se ceară dela neamul acesta sângele tuturor proorocilor, ce s'a vărsat dela începutul lumii,

51. Dela sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, care a pierit între altar și templu. Adevărat vă zic: Se va cere dela neamul acesta.

52. Vai vouă, învățătorilor de lege! Că ati luat cheia cunoștinței. Voi n'ați intrat și pe cei ce voiau să intre i-ați oprit.

53. Și ieșind de acolo, au început cărturarii și fariseii să-l urască groaznic și să-i dea pricină să vorbească de multe,

54. Pândindu-l și căutând să prindă ceva din gura lui, ca să-l învinuiască.

Aluatul fariseilor. Hula împotriva Duhului Sfânt. Sfaturi împotriva lăcomiei. Lepădarea de cele lumești. Impăcarea cu protivnicul.

12 1. Și adunându-se mulțime mare de oameni, încât se călcau unii pe alții, a început să zică mai întâi ucenicilor săi: